

Надявайте се на най-доброто!

Очаквайте да ви се
случва нещо добро
всеки ден

ДЖОЙС МАЙЕР

НАДЯВАЙТЕ СЕ
НА НАЙ-ДОБРОТО

ДЖОЙС МАЙЕР

Надявайте се на най-доброто!

*Очаквайте да ви се случва
нещо добро всеки ден*

...

ДЖОЙС МАЙЕР

София, 2016

Original title: GET YOUR HOPES UP!

Copyright © 2015 by Joyce Meyer
FaithWords
Hachette Book Group
1290 Avenue of the Americas
New York, NY 10104 www.faithwords.com

FaithWords is a division of Hachette Book Group, Inc.
The FaithWords name and logo are trademarks of Hachette Book Group, Inc.
The Hachette Speakers Bureau provides a wide range of authors for speaking events. To find out more, go to www.hachettespeakersbureau.com or call (866) 376-6591.
The publisher is not responsible for websites (or their content) that are not owned by the publisher.

Първо българско издание
© 2016 г., Християнска фондация АНИМ
Ловеч 5500, п.к. 12
www.joycemeyer.bg

ISBN: 978-954-407-427-2

Превод: Здравка Самсонова-Стефанова
Редакция: Милена Михайлова
Предпечат: Филип Папратилов

Всички библейски текстове, цитирани в книгата, са от
Ревизирано издание на Библията, ББД 2010 г.,
освен на местата, където е указано друго:
Разш. Библия – Разширената Библия (The Amplified Bible),
ББЛ – Българска Библейска лига.

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

*И сега, Господи, какво чакам? Надеждата и очакването
ми са в Теб.*

Псалом 39:7

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ 9

ЧАСТ I

НАДЯВАЙТЕ СЕ ДА ОТИДЕТЕ ПО-ДАЛЕЧЕ

ПЪРВА ГЛАВА: Повишете нивото на вашите очаквания 17

ВТОРА ГЛАВА: Следвай лидера 26

ТРЕТА ГЛАВА: Да идентифицирате и да елиминирате всяко „не мога“ 35

ЧЕТВЪРТА ГЛАВА: Енергията на надеждата 44

ПЕТА ГЛАВА: Опознайте новата си същност 54

ЧАСТ ВТОРА

ИМАЙТЕ НАДЕЖДА, КОГАТО ВИ БОЛИ

ШЕСТА ГЛАВА: Погледнете нагоре 65

СЕДМА ГЛАВА: Бройте благословенията си, вместо проблемите си 73

ОСМА ГЛАВА: Думи на надежда 81

ДЕВЕТА ГЛАВА: Продължавайте да се движите 90

ТРЕТА ЧАСТ

НАДЕЖДА И ЩАСТИЕ

ДЕСЕТА ГЛАВА: Търсете доброто във всичко 103

ЕДИНАДЕСЕТА ГЛАВА: Затворници на надеждата 112

ДВАНАДЕСЕТА ГЛАВА: Бъдете отговор на нечия молитва 120

ТРИНАДЕСЕТА ГЛАВА: Надеждата е нашата котва 129

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ
НАДЕЖДАТА Е ТУК

ЧЕТИРИНАДЕСЕТА ГЛАВА: Не чакайте да дойде утре	139
ПЕТНАДЕСЕТА ГЛАВА: Разберете каква е Божията гледна точка	145
ШЕСТНАДЕСЕТА ГЛАВА: Изборът е ваш	154
СЕДЕМНАДЕСЕТА ГЛАВА: Нека надеждата ви да се преумножава	163
ПОСЛЕСЛОВ	173
БЕЛЕЖКИ	175
ДОПЪЛНИТЕЛНИ БИБЛЕЙСКИ СТИХОВЕ ЗА НАДЕЖДАТА	177
МОЛИТВА ЗА СПАСЕНИЕ	182

ВЪВЕДЕНИЕ

Без вяра не е възможно да се угоди на Бога и всеки, който идва при Него, трябва да вярва, че Той възнагражда тези, които усърдно Го търсят (вижте Евреи 11:6). Вярата е това, което ни дава законно право за онези неща, за които *се надяваме* (вж. Евреи 11:1). На нас ни е обещано в Божието слово, че вяра дори с размера на синапово зърно може да премести планина (вж. Матей 17:20). Авраам *се надяваше* и повярва, че ще получи Божието обещание (вж. Римляни 4:18). Някои хора се опитват да вярват, но нямат никаква надежда. Те нямат положителното очакване, че нещо добро ще им се случи поради голямата Божия доброта. Вярвам, че надеждата предхожда вярата и е свързана с нея. Не можем да имаме едното без другото. Как би могъл един негативен човек, който няма надежда, да върви и да живее чрез вяра? Човекът може да вярва в Бога, но един мъж или жена на вяра правят повече от това да са уверени във факта, че Бог е жив. Те също така вярват, че Той е добър и че възнагражда онези, които Го търсят. Те чакат и се надяват на добротата на Бога не защото я заслужават, а защото Бог обещава да им я даде.

Прекарала съм последните 38 години от живота си в пътуване по целия свят, като проповядвам и поучавам Божието слово. През това време съм срещнала толкова много невероятни хора — хора точно като вас. Собственици на бизнес, домакини, работещи майки, художници, хора в служение, предприемачи, политици, доброволци, самотни майки, самотни бащи. Имала съм привилегията да срещам мъже и жени от почти всяко поприще.

Някои се справят много добре, изглежда, че са на върха и са постигнали всичко в живота си. Други ми споделят, че едва стават сутрин, живеят ден за ден и се опитват да свържат двата края. Има и много други, които се борят с толкова трудни обстоятелства, че на право се чувстват победени и смазани от живота.

Но няма значение кой е човекът и каква е ситуацията, аз съм открила, че има едно нещо, от което всички те отчаяно се нуждаят — едно нещо, от което *всички ние* отчаяно се нуждаем: надежда.

Надеждата е щастливото и уверено очакване на доброто. Тя е мощно и универсално вдъхновение, издигащият се прилив, който повдига всички лодки. Независимо дали ние накуцвайки стигаме до пристанището, дали сме заседнали там, или плаваме уверено в открито море, надеждата привдига духа ни, дава ни сила да се осмелим да вярваме – *и знаете ли какво? – в крайна сметка нещата все пак може да се подредят*. Това понякога е необяснимо, но винаги е чувството, което не можете да отхвърлите, а именно че днес няма да е денят, в който ще се откажете. Надеждата е вярването, че нещо добро ще се случи във всеки един момент!

Точно затова вярвам, че тази книга за надеждата е необходима и че тя ще ви помогне да видите удивителните възможности на надеждата. Всъщност Библията ни казва, че тя е едно от трите неща, които остават, когато всичко друго отпадне (вж. 1 Коринтяни 13:13). Независимо от това кои сте вие или в какво състояние се намира животът ви в момента, вие не можете да функционирате и да живеете успешно без надежда. Ако обстоятелствата са лоши, вие със сигурност имате нужда от надежда, а ако са добри, имате нужда от надеждата, че ще си останат такива. Когато живеете в градината на надеждата, нещо винаги разцъфтява!

Но колкото и голяма да е надеждата, тя лесно може да бъде насочена погрешно. Ако се надявате на човек, това е несигурен източник на сила. Ако надеждата ви е в мястото, където работите, в способността ви да изкарвате пари или в пенсионния ви фонд, тя може да ви разочарова. Ако надеждата ви е във вашите собствени способности, то тя ще избледнее, когато вашата увереност се разклати.

Много е просто, наистина: надеждата е точно толкова силна, колкото е силен и нейният източник. Точно затова основата на нашата надежда трябва да бъде Бог и обещанията, които се намират в Неговото слово. Ако Бог не е източникът, надеждата е просто пожелателна мисъл или временно облекчение. В интерес на истината надеждата, към която ви призовавам, е много различна от това, което светът може да нарече надежда. Надеждата на вярващия е в непоклатимия, всесилен, всезнаещ и всеприсъстващ истински Бог и в Неговия Син Исус Христос.

Можете да го кажете и по следния начин: Без надежда в Бога няма много неща, които можете да направите, но с надежда в Бога няма много неща, които да *не можете* да направите.

Задълбоченото четене и изучаване на Словото ни показва какво става, когато Божиите деца се осмелят да живеят с надежда. През целия Стар и Нов завет ние виждаме обикновени хора – хора с недостатъци и провали точно като нас, да преодоляват невъзможни ситуации, защото са избрали да се надяват, че Бог има нещо невероятно за тях... и те избират да вярват в Него.

- Въпреки че децата на Израил са роби в Египет в продължение на много поколения, надеждата за свобода подбужда Моисей да мечтае за избавление от техния жесток потисник.
- Докато израилската армия се крие в окопите в страх от Голиат, надеждата за победа подтиква Давид да попита: „Какво ще стане с онзи, който поразил този филистимец и премахне укора от Израил?“ (1 Царе 17:26).
- В лицето на Аман и неговия зъл заговор да унищожи народа ѝ, надеждата че може да промени нещата дава на Естир куража да наруши установения ред и да поиска аудиенция при царя.
- Надеждата, че Исус може да бъде обещаният Месия кара обикновени хора да напуснат работата, приятелите си и дори семействата си, да оставят всичко и да Го следват през целия път до кръста.

Виждате ли колко всеобхватна е същността на надеждата, която разбива всички бариери? Във всеки един от тези библейски примери, надеждата беше повече от мотивираща мисъл или избледняваща фантазия – надеждата беше като огнена буря, която отказва да изгасне, защото *няма нищо невъзможно за Бога*.

- За Моисей надеждата разчупи оковите.
- За Давид надеждата зададе въпроса, който никой друг нямаше куража да зададе.
- За Естир надеждата вярваше въпреки всичко, че Бог може да я използва да спаси народа си от унищожение.
- За учениците надеждата им даде кураж да се впуснат в един нов живот и да станат хора, които променят света.

Вярвам, че надеждата може да направи същите тези неща в живота ви. Точно затова се радвам, че вие четете тази книга. И затова се

вълнувам да използвам историите, библейските принципи и практическите житейски уроци, които ще намерите на всяка страница, за да ви насърча да продължите напред и *да се надявате на най-доброто!* Направете го целенасочено... грабнете я здраво и не я пускайте, и откажете да живеете без надежда!

Виждате ли, през целия ви живот, независимо дали го осъзнавате или не, целият свят ви казваше: *Не се надявайте на най-доброто!* Болките от миналото, настоящите разочарования и несигурността за бъдещето, всички те ви учат да съдържате очакванията си – *Мислете рационално, бъдете спокойни, не очаквайте прекалено много, защото може да се разочаровате.*

Тестът ви за бременност е позитивен... *не се надявайте на най-доброто, нали си спомняте какво стана миналия път.* Човекът, който ви е наранил, ви се извинява и иска да оправи нещата... *не се надявайте на най-доброто, той може пак да ви нарани.* Вълнуваща възможност се отваря във фирмата, в която работите... *не се надявайте на най-доброто, вероятно нищо няма да излезе.*

Но един живот без надежда изобщо не е живот. Може да кажете, че просто искате да сте внимателни – *По-добре да не рискувам, отколкото да съжалявам, Джойс!* – но истината е, че просто ви е страх. Страх ви е да не ви наранят, да не бъдете разочаровани, страх ви е да опитате. Страхът може да съществува с основателна причина. Вероятно сте били жестоко наранени в живота си и сте преживели много обезкуражаващи и разочароващи неща. Опитът ви казва, че нищо никога няма да се промени, но Божието слово казва нещо по-добро. То ни казва, че всичко е възможно, когато сме с Бога!

Време е за промяна в живота ви! Доверявайте се на Бога достатъчно, за да се надявате на най-доброто: най-добрите взаимоотношения, най-добрите възможности, най-добрия брак, най-добрите новини, най-добрия изход от ситуацияите, най-добрия живот! Очаквайте нещо добро да ви се случи днес!

Бог иска да имате възможно най-добрия живот. Ако някога се съмнявате, че това е истина, просто си спомнете, че Той даде Своето най-добро, когато изпрати Исус. Исус умря, за да може, ако вие приемете Неговия дар на спасение, да се наслаждавате на вечността един ден на Небето. Но Той умря също и за това вие да се наслаждавате на добър живот тук, на земята.

В Йоан 10:10 Исус казва: „Аз дойдох, за да имат живот, да се наслаждават на живота и да го имат изобилно (в пълнота, докато прелее).“

Докато четете тази книга, аз се надявам да видите, че Бог иска вие „да имате живот и да му се наслаждавате“. Той иска най-доброто за вас духовно, умствено, емоционално, физически, както и най-доброто за взаимоотношенията ви – всяка година, всеки ден, във всеки момент. И когато знаете, че Бог иска най-доброто за вас, вие не можете да направите друго, освен да бъдете изпълнени с надежда. Бог иска да посрещне всичките ви нужди и да ви даде сили и възможности да помагате на другите хора.

Така че, ако днес изпитвате болка и се съмнявате дали нещата изобщо някога ще се оправят... *надявайте се на най-доброто.*

Ако вие преживявате някак си и минавате през трудности в живота си, и се питате дали има нещо повече от това... *надявайте се на най-доброто.*

Ако отглеждате деца и се чудите какво е приготвил животът за тях... *надявайте се на най-доброто.*

Ако започвате вълнуващо ново приключение, като рискувате повече, отколкото изобщо сте рискували някога... *надявайте се на най-доброто.*

Когато се осмелите да се надявате на най-доброто, нещата ще започнат да се променят в живота ви. Вярата се увеличава, радостта се връща и мирът царува. Така че, ако сте удовлетворени от положението, в което *едва, едва преживявате* и си мислите – *положението ще се подобри толкова, колкото може или следващия път може да имам повече късмет* – вероятно трябва да оставите тази книга настрана.

Но ако сте готови за промяна – ако сте готови за нещо по-добро – продължавайте да четете. Надеждата има начин красиво да преобразява живота на всички, които я прегърнат. Тя е катализаторът, който разпалва идеите и въображението (вж. Притчи 24:14), котвата, която ни крепи, когато бурите на живота вилнеят (вж. Евреи 6:19), увереността, която ни позволява да изградим по-добър живот (вж. Притчи 23:18) и утехата да знаем, че никога не сме сами (вж. Римляни 5:5).

Ако това ви звучи добре, бъдете достатъчно смели да направите нещо, което не сте правили от дълго време: надявайте се на най-доброто. Ще се радвате, че сте го направили, защото Бог чака, за да се покаже милостив и щедър към вас.

ЧАСТ I

НАДЯВАЙТЕ СЕ ДА ОТИДЕТЕ ПО-ДАЛЕЧЕ

... а онези, които се надяват на Господа, ще подновят силата си, ще се издигнат с крила като орли...

Исая 40:31 (бел.пр. превод от английски, NIV)

Доста често хората чувстват, че би било погрешно да искат и да се надяват на повече от това, което имат. Вярно е, че ние винаги трябва да бъдем доволни и удовлетворени от онова, което имаме. Но това със сигурност не означава, че да имаме желание за повече от правилните неща е погрешно дотолкова, доколкото ги искаме поради правилните причини. Как може да бъдем доволни и въпреки това в същото време да искаме повече? В момента аз съм много доволна от всичко в живота си, защото вярвам, че всичко е точно на Божието време в моя живот. Мога да бъда много щастлива и никога да нямам повече от това, което имам, защото моята радост и удовлетворение са в Христос. И въпреки това, в същото време аз искам повече от всичко, защото искам да отида толкова далече в живота си, колкото Бог ми позволи, и да направя толкова за Него и другите, колкото е възможно за един човек. Аз не искам повече, но не искам и по-малко от най-добрия живот, който Бог иска да ми даде!

Искам повече от Бога в живота си, искам по-близко, по-интимно взаимоотношение и ежедневно ходене с Него (вж. Филипяни 3:10). Искам повече мъдрост, повече стабилност и повече добри приятели. Искам повече за децата си и искам повече хора да приемат Христос като техен Спасител. Искам да видя повече чудеса, изцеления, пробив и сила.

Аз искрено вярвам, че ние можем да бъдем удовлетворени до степен, в която да не се тревожим и притесняваме за това, което имаме, и

в същото време да искаме повече за правилните цели и на правилното време (вж. Филипияни 4:11,19).

Аз всъщност вярвам, че онези, които се задоволяват с нещо по-малко от всичко, което Бог може да направи за тях, възпрепятстват Божието величие. Той иска да се покаже силен в живота на всеки от нас. Той е способен да направи несравнимо и изобилно повече, отколкото ние можем да се осмелим да поискаме или да помислим, и да надмине безкрайно нашите най-големи молитви, желания, мисли, надежди или мечти (вж. Ефесяни 3:20).

ПЪРВА ГЛАВА

Повишете нивото на вашите очаквания

Чакайте и се надявайте, и очаквайте Господа; бъдете смели и имайте кураж, дерзайте и нека се укрепи сърцето ви, и нека да бъде издръжливо. Да, чакай и се надявай, и очаквай Господа.

Псалом 27:14 (Разш. Библия)

„Големите очаквания са ключът към всичко.“

Сам Уолтън

Нека да ви разкажа една история за жена, наречена Бети. Бети е вярваща. Тя си чете редовно Библията. И е доброволка веднъж месечно, като раздава одеяла на бездомните. Дотук всичко за Бети звучи добре, нали?

Обаче има още нещо за Бети, което трябва да знаете: приятелите ѝ я наричат „Бети лошите новини“, когато тя не е наоколо. Те се чувстват ужасно заради този прякор, но да си кажем честно, Бети си го е заслужила. Тя има свой начин да очаква, да предсказва и да намира най-лошото в почти всяка една ситуация. Ще ви дам пример.

Миналото лято Бети и съпругът ѝ (Фил „вечният провал“) отишли на семейна ваканция с двете си деца („Уил, който никога не постига нищо“ и „Меган, която не докарва нещата докрай“). Сега, трябва да ви кажа, че Фил е любящ съпруг, а Уил и Меган са чудесни деца, но Бети няма големи надежди за тях. Тя също така няма големи очаквания за тях. Всъщност тя като че ли предполага и приема най-лошото, и оттук следват и техните прякори.

Месеци по-рано Фил и Бети планираха лятната си почивка, една седмица в популярна ваканционна дестинация, но колкото повече приближаваше тази седмица, Бети знаеше, че това щеше да бъде цяло бедствие. Докато те караха по пътя от 300 мили до мястото на тяхната ваканция, Бети не спря да се оплаква: „Това беше лоша идея. Опашките в парка, за да правим каквото и да било, ще бъдат дълги цяла миля. Съмнявам се, че хотелът ще бъде толкова добър, колкото го реклами-

рат. Обзалагам се, че ще вали през цялата седмица.“ Фил и децата се опитаха да уверят Бети, че всичко ще бъде наред – те можеха да видят най-доброто във всяка ситуация – но киселото настроение на Бети беше непоклатимо. Горките Фил, Уил и Меган... шофирането на тези 300 мили им се сториха като цели 1000 мили робски труд.

Ще бъде вярно, ако кажа, че ваканцията надмина лошите очаквания на Бети. Опашките във водния парк бяха малко по-дълги от обичайното. Фил, Уил и Меган нямаха нищо напротив — това им даде още няколко минути допълнително да се смеят и да планират заедно къде да се спуснат следващия път, но Бети беше ужасно разстроена: „Знаех си, че това ще стане“ – мърмореше тя.

Ресторантът, в който избраха да вечерят първата вечер, също не беше перфектен. Келнерката информира Фил и Бети, че безалкохолните напитки, които са поръчали, са свършили. Фил си избра нещо друго за пиене, а Бети си избра депресиращо отношение. „Невероятно!“ – въздъхна тя.

Но капката, която преля чашата, беше хотелската стая. Когато семейството се установи в стаята си за вечерта, те откриха, че телевизорът не работи както трябва. „Знаех си! Знаех си! Знаех си!“ – измърмори вбесената Бети. „Знаех си, че този хотел изобщо няма да бъде хубав“. Фил се обади на рецепцията и хората от поддръжката бързо донесоха нов телевизор, но вредата вече беше нанесена.

„Бети лошите новини“ прекара ваканцията с лоши новини... това беше точно онова, което тя очакваше.

Сърдечен проблем

Историята на Бети е измислен случай за някого, който понякога прилича ужасно много на теб и на мен. Ние често откриваме, че си имаме работа с песимистично отношение и ниски очаквания – описваме времето като „отчасти облачно“, вместо „отчасти слънчево“ и виждаме чашата като „наполовина празна“, вместо „наполовина пълна“.

За Бети, ниските ѝ очаквания ѝ попречиха да се наслаждава на ваканцията, но при много хора, техните ниски очаквания им пречат да се наслаждават на живота. Те минават през всеки един ден с негативно, търсещо вина и критично отношение, като рядко се надяват на най-доброто, защото са прекалено заети да очакват най-лошото. Когато нещата се развиват незадоволително, те си мислят: *Имах чувството, че днес ще бъде лош ден*, а когато нещата се развиват добре,

те си мислят: *Това вероятно няма да продължи дълго*. Добри или лоши дни, на върха на планината или в долината, те не се наслаждават на живота си... защото никога не са очаквали, че могат да го правят. Вероятно вие и аз не сме толкова зле, колкото е Бети, но честно да си кажем, всяка степен на безнадежност има разрушителен ефект върху живота ни. Защо да не вярваме за най-доброто и да не отворим вратата, за да видим какво ще направи Бог?

Ниските очаквания са повече от няколко гневни оплаквания за по-дългия от обикновено понеделник или чувството, че може би сте се събудили от погрешната страна на леглото. Ниските очаквания са симптом на по-дълбок проблем, *духовен* проблем. Човек може да има история от разочарования, които са го накарали да формира навика да очаква повече от същото. Някои хора имат толкова ниско самочувствие, че си правят извода, че не заслужават нищо хубаво, така че никога не го очакват. А има и такива хора, които не знаят, че Бог е добър и иска да прави добри неща за децата Си. Рискът тези симптоми да се появят е значителен. Ако трябва да опишем какво се случва в душите ни, по същия начин бихме описали физическо заболяване или неразположение, което може да прозвучи по следния начин:

Доктор: И така, вие казвате, че чувствате духовно и емоционално неразположение. Моля, кажете ми какви са симптомите ви.

Пациент: Ами докторе, имам лошо усещане за бъдещето. Имала съм много разочарования в живота си и рядко очаквам нещата да потръгнат за мен или за моето семейство.

Доктор: Симптомите ви ми казват всичко, което имам нужда да знам. При вас има много лош случай на безнадежност.

Симптомите на Бети бяха негативност, тревожност и оплакване. Тези симптоми бяха причинени от състоянието на сърцето ѝ: безнадежност. Вместо да се надява на една чудесна семейна ваканция, Бети предполагаше най-лошото. *Опаишките ще бъдат дълги. Никога няма да намерим добър ресторант. Хотелът ще бъде ужасен*. Няма никаква надежда в нито една от тези мисли. Обаче Фил, Уил и Меган имаха различни симптоми. Те бяха позитивни, весели, радостни и готови да видят най-доброто във всяка ситуация. Те бяха изпълнени с надежда и техните очаквания бяха високи чак до небето.

Важно е да разберем, че обстоятелствата бяха същите за Бети и за нейното семейство, но начинът, по-който те реагираха на тези обстоятелства, беше различен. Те стояха на дългите опашки, всички

се хранеха в един и същи ресторант и седяха пред счупения телевизор. Когато тези неща се случиха, ниските очаквания на Бети бяха потвърдени и я накараха да иска да се откаже. За останалата част от семейството – техните очаквания бяха предизвикани, но те избраха да останат с надежда и с радост, което им даде възможност да намерят начин да се справят с обстоятелствата и да продължат напред, като се наслаждават на всяка стъпка по пътя.

С тази картина на ум, нека да ви задам един важен въпрос: Какви са вашите симптоми? Ако трябва да направите откровена оценка на сърцето си, какво ще намерите там?

Вие като Фил, Уил и Меган ли сте? Развълнувани за бъдещето, очаквайки днешния ден да бъде по-добър от вчера и утрешния ден да бъде дори по-добър от днешния? Събуждате ли се всяка сутрин с щастливото очакване, че Бог ще направи нещо удивително в живота ви?

Събуждате ли се всяка сутрин с щастливото очакване, че Бог ще направи нещо удивително в живота ви?

Или вие сте повече като „Бети лошите новини“? Вкопчили ли сте се в най-лошото? Тревожите ли се за лоши неща, преди те действително да се случат? Използвате ли фрази като: *Ето, всичко започва отново, това никога няма да се получи, трябваше да знам, че нещата ще се провалят* и *имам лошо усещане за това*?

Връзката с вярата

Да изпитваме и оценяваме сърцата си е важно упражнение за началото на нашето съвместно пътешествие на надеждата, защото надеждата в Бога и позитивните *очаквания* са много тясно свързани с вярата. В интерес на дискусиата лесно можем да кажем, че нивото на вашите очаквания е нивото на вашата вяра. Покажете ми човек с ниски очаквания и аз ще ви покажа човек, който използва много малко вяра.

Но покажете ми човек с големи очаквания и аз ще ви покажа човек, който действа смело с вяра.

Но покажете ми човек с големи очаквания и аз ще ви покажа човек, който действа смело с вяра. Само помнете, че ние говорим за това да имаме упование в Бога. Това е повече от просто позитивно отношение, то е да се довериш на Бог да се грижи за теб и за всичко, което те засяга.

Словото на Бога ни казва, че нашата вяра – нашето позитивно очакване с на-

дежда – е угодно на Бога (вж. Евреи 11:6), а няколко пъти в Евангелията ние виждаме, че Исус беше подтикнат да действа поради вярата – очакванията на тези, с които се среща (вж. Матей 9:29, Марк 5:34, Лука 7:50 и Лука 17:19). Едно от тези чудеса можем да намерим в Марк, десета глава. Обичам тази история и си мисля, че тя има голямо практическо приложение за мен и за вас днес, защото се отнася до това колко важни са очакванията.

Марк 10:46–47 казва:

... И когато Исус излизаше от Ерихон с учениците Си и с едно голямо множество, Тимеевият син Вартимей, един сляп просяк, седеше край пътя. И като чу, че бил Исус Назарянинът, започна да вика: Исусе, сине Давидов, смили се над мен [сега]! (Разш. Библия)

Ако се замислите, Вартимей имаше основание да очаква най-лошото. Той беше сляп просяк, който седеше край пътя всеки ден и се опитваше да оцелее с дребни пари. Той живееше много труден живот и ако някой можеше да има ниски очаквания, бихте си помислили, че това ще бъде Вартимей. Той можеше да си помисли: *Това е безполезно. Няма да стане. Нищо няма да се промени. Исус вероятно дори няма да ме забележи. Защо да се надявам на най-доброто?* И никой нямаше да го обвини за това.

Но Вартимей се осмели да се надява за нещо повече в живота си. Той започна да си мисли какво може да стане, вместо какво може да не стане. Нямаше нищо „занижено“ в нивото на очакванията му, когато започна да вика с всичка сила: „Исусе, сине Давидов, смили се за мен [сега]!“ Можете ли да чуете колко е настоятелен гласът му? Изглежда Вартимей беше решил, че няма абсолютно никакъв начин да изпусне този шанс. Въпреки че много хора от тълпата „го мъмреха и порицаваха, за да млъкне“ (вж. Марк 10:48), Вартимей не можеше да замълчи. Той викаше все по-силно и по-високо, докато Исус не спря и не го повика при Себе си.

Ето една от най-удивителните части на тази история: Когато доведоха Вартимей при Исус, Господ му зададе един почти немислим въпрос. В стих 51, Исус каза на този сляп просяк: „Какво искаш да направя за теб?“

Това звучи като странен въпрос, нали? Учениците вероятно си мислеха: „Какво искаш да направя за теб?“ Господи, не е ли очевидно? *Човекът е сляп. Как можеш да го питаеш такова нещо?* Но Исус питаше

нещо по-дълбоко – Той питаше Вартимей: *Какво очакваш? Ти само едно ястие ли очакваш? Искаш ли някой да те води наоколо за ръка? Просто една подадена ръка ли очакваш?* Вартимей със сигурност се нуждаеше от всички тези неща и ако живееше с малко вяра, той щеше да се задоволи с едно от тях.

Но Вартимей имаше по-високо ниво на очаквания. Когато Исус попита „Какво искаш да направя за теб?“, Вартимей не се поколеба, не трябваше да се замисля, не се чудеше дали не иска прекалено много. Вартимей смело каза: „Учителю, да прогледна.“ Вероятно знаете края на историята. Исус беше дълбоко развълнуван от вярата на Вартимей. Стих 52 казва: „А Исус му каза: *Иди си, твоята вяра те изцели. И той веднага прогледна и тръгна след Него по пътя.*“

Поради факта, че Вартимей беше достатъчно смел да вярва за Божието най-добро, той получи точно това от Господа. Същото нещо е вярно и за вашия живот. Точно затова нивото на вашите очаквания е толкова важно за вида и качеството на живота, които ще живеете. Ако не очаквате Бог да направи нещо велико, Той няма да го направи. Но ако се осмелите да повишите нивото на очакванията си и започнете да очаквате, че Бог иска да направи нещо голямо в живота ви, вие ще започнете да мечтаете, да вярвате, да искате и да действате уверено и смело, като знаете, че Бог е на ваша страна и има чудесен план за живота ви.

*Бог е на ваша страна
и има чудесен план за
живота ви.*

Само в случай, че поставяте под въпрос дали е приемливо за вас да очаквате добри неща от Бога, моля прочетете бавно и разсъждавайте върху тези стихове от Писанието, които са в Исаия.

Затова Господ [искрено] ще чака [надявайки се, ще търси и ще копнее], за да се смили над вас, и по тази причина ще се превъзнесе, за да ви пожали и да ви покаже любов и милост; защото Господ е Бог правосъдещ. Блажени (благословени, щастливи, богати, за завиждане са) всички, които [добросъвестно] Го чакат, които очакват и гледат, и копнеят за Него [за Неговата победа, Неговото благоволение, Неговата любов, Неговия мир, Неговата радост и Неговото несравнимо, неразрушимо приятелство]!

Исаия 30:18 (Разш. Библия)

Бог търси тези, към които може да бъде добър и ако вие търсите (и очаквате) Бог да бъде добър към вас, тогава вие отговаряте на изискванията. Можете да очаквате Бог да ви даде Себе Си, защото Той е по-важен от всичко друго, но запомнете, че заедно с Него идват и всички онези неща, от които изобщо някога бихме имали нужда.

Три стъпки за повишаване нивото на вашите очаквания

Вие може би сега четете тази глава и си мислите – *Джойс, това звучи чудесно, но как бих могла да очаквам повече? Аз тичам от една среща към друга, едва си плащам сметките и просто се опитвам да изхранвам децата си или да поддържам компанията на повърхността, за да не фалира. И съм прекарала целия си живот да работя усилено, за да стигна до тук. Как изобщо мога да повиша нивото на очакванията си?*

Има толкова много, което бих могла да кажа за вярата – хиляди по хиляди книги са написани на тази тема, но аз искам да ви дам три прости стъпки, с които можете да започнете още днес. Тези три стъпки ще ви помогнат да повишите нивото на очакванията си:

1. Вярвайте.

Божиите деца с основание са наречени „вярващи“. Когато сте изкушени да се съмнявате, изкушени да се откажете, изкушени да се предадете, вместо това изберете да вярвате.

Вярването е основата на вашата вяра. Вярвайте в Божието слово. Вярвайте, че Неговите обещания са истински.

Вярвайте, че Той ви обича и вярвайте, че Той има нещо красиво и специално, запазено за живота ви. Исус казва, че ако само повярваме, тогава ще видим Божиата слава (вж. Йоан 11:40). Славата е проява на цялото превъзходство на Бога.

Когато сте изкушени да се съмнявате, изкушени да се откажете, изкушени да се предадете, вместо това изберете да вярвате.

2. Искайте.

В Яков 4:2 се казва: „Нямате, защото не просите.“ Веднъж щом сте избрали да вярвате, че Бог може да снабди всяка нужда в живота ви, продължавайте и искайте от Бога да снабди тези нужди. Споделяйте мечтите си с Него. Точно както Исус попита Вартимей: „Какво искаш да направя за теб?“, Той задава същия въпрос

и на вас. Бъдете достатъчно смели да искате от Господа да направи нещо, което само Той може да направи. Очевидно ние всички трябва да искаме Божията воля и да се доверим, че ако това, което искаме, не е правилно и добро за нас, Бог няма да ни го даде, а вместо това Той ще ни даде нещо по-добро.

3. Гледайте внимателно.

Докато минавате през всеки един ден, очаквайте, че Бог отговаря на вашите молитви, посреща вашите нужди и изпълнява вашата дадена ви от Бога мечта. Дори ако още не сте видели проява на това, което желаете или не се е случило по начина, по който сте се надявали да се случи, това не означава, че Бог не работи. Продължавайте да имате отношение на очакване и бъдете сигурни, че забелязвате всичко, което Бог прави. Бъдете благодарни за тези неща, докато чакате нещата, които желаете или от които се нуждаете в момента.

За каквото и да се надявате днес – едно по-дълбоко взаимоотношение и ходене с Бога, по-добро разбиране на Божието слово, по-здрав брак, разрешение на финансовите проблеми, шанс да се върнете в училище, възможност за служение, ново начало – ако това е в сърцето ви (и е според Божието слово), вярвайте, искайте, очаквайте и гледайте внимателно.

Истинската промяна, която идва с по-високите очаквания

Животът ви ще върви напред само толкова, колкото е високо нивото на вашите очаквания. Не че вашите очаквания незабавно променят

Животът ви ще върви напред само толкова, колкото е високо нивото на вашите очаквания.

заобикалящата ви среда или обстоятелствата около вас, но те променят начина, по който вие реагирате на заобикалящата ви среда и на тези обстоятелства.

Вашите очаквания променят вас. Те ви карат да имате способността да чакате с положително отношение да се случи промяна

във вашите обстоятелства. Те ви карат да бъдете смел, уверен и изпълнен с радост вярващ, който се надява, че Бог има чудесен план за живота му.

Ето една проста история, на която попаднах и която демонстрира радостта, която идва с големите очаквания:

Имало едно време едни идентични близнаци. Те си приличали във всичко, освен в едно. Единият бил изпълнен с надежда оптимист, който виждал само светлата страна на живота във всяка ситуация. Другият бил мрачен песимист, който виждал само недостатъците на всяка ситуация.

Родителите били толкова притеснени за крайностите на оптимизъм и песимизъм в техните момчета, че ги завели на лекар. Докторът им предложил следния план. „На следващия им рожден ден“ – казал той – „дайте на песимиста едно чисто ново колело, а на оптимиста дайте само една купчина животишка тор.“

Изглеждало, че да направят такова нещо било доста крайно. Все пак родителите винаги се били отнасяли с момчетата си еднакво. Но в този отделен случай те решили да опитат съвета на доктора. И така, когато дошъл рожденият ден на близнаците, родителите подарили на песимиста най-скъпото и най-модерното състезателно колело, което едно дете може изобщо да притежава. Когато то видяло колелото, първите му думи били: „Вероятно ще се блъсна и ще си счупя крака.“

На оптимиста те дали внимателно опакованата кутия с животинска тор. Той я отворил, погледнал озадачено за момент, след това изгичал навън, викайки: „Не можете да ме заблудите! Където има толкова животинска тор, трябва да има и пони някъде тук наоколо!“¹

Надявайте се на най-доброто!

Искам да ви насърча да повишите нивото на очакванията си днес. Без значение как изглежда ситуацията около вас, Бог е по-велик от всяка пречка, с която можете да се сблъскате. Не приемайте че там, където сте били или там, където сте сега, е възможно най-доброто състояние на нещата. Не вярвайте, че вашето минало е вашата съдба. Вместо това изберете да вярвате, че Бог ще направи нещо още по-добро в живота ви. Исус ви пита: „Какво искате да направя за вас?“ Това е много силен въпрос, така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Трябва да има пони някъде тук наоколо!

Не приемайте че там, където сте били или там, където сте сега, е възможно най-доброто състояние на нещата.

ВТОРА ГЛАВА

Следвай лидера

*Душата ми се прилепва към Тебе;
Твоята десница ме подpira.*

Псалом 63:8

„Надеждата е думата, която Бог е написал на челото на всеки човек.“

Виктор Юго, Клетниците

От всички вечни игри, които децата играят, „следвай лидера“ вероятно е най-разпространената. Дали ще бъде в предучилищната, в началното училище или просто ще си играе с приятели в парка, в някакъв момент всяко дете се присъединява към съучениците си и отива да изпълнява задача в играта „следвай лидера“. Спомняте ли си времето, когато вие сте играли? Спомняте ли си предизвикателството да ходите в стъпките на човека пред вас, даже когато той е ходил в стъпките на човека пред него? През тунела, по лостовете на катерушката, нагоре по стълбата, надолу по пързалката... минаваш навсякъде из спортната площадка, където и той е минал.

Едно от нещата, които си спомням най-добре за играта „следвай лидера“, е че наградата от играта беше директно свързана със способностите на лидера. Ако лидерът ни се движи с малка скорост, без изобретателност или със слабо чувство за ориентация, играта се разпада доста бързо – децата губят интерес и отиват да играят на нещо друго. Също така, ако имаме лидер, който е твърде бърз, прекалено акробатичен или твърде много командва и изисква, играта няма да продължи много дълго, защото никой не може да го следва. За да успее една игра, трябва да имаме подходящия лидер – такъв, който се движи в перфектното темпо, поддържа интереса ни към нещата и ни води там, където искаме да отидем.

Лидерството е ключът. Това е истина, която се затвърждава в нас през цялото ни детство, в юношеството ни и дори след като влезем в

„света на възрастните“. Ако сте имали интелигентен и добре информиран треньор, вероятно отборът ви е бил успешен. Ако сте имали късмета да попаднете на мотивиран и вдъхновяващ учител, вие вероятно сте научили повече за определен предмет, отколкото бихте научили при друг учител. Ако шефът ви предизвиква да дадете най-доброто от себе си и ви поставя в позиция за успех, вие вероятно се наслаждавате на работата си и се справяте добре със задачите, които ви се възлагат. Това до колко се наслаждавате на определена практика и нивото на успеха, който постигате, е директно свързано с това кого сте избрали да следвате.

Това, което важи на спортната площадка, на игрището, в класната стая и около масата в конферентната зала, също така е вярно и в най-дълбоките области от живота ви – отново ключът е в лидерството. Кой или какво избирате да следвате ще определи доколко се наслаждавате на живота си. Но аз не говоря за следването на шеф, учител или родител, аз говоря за едно по-голямо решение: за избора да следвате Бога и Неговия план за живота ви.

Ако живеете живота си според собствения си план, като се опитвате да си изясните всичко сами и се опитвате да следвате собствения си график – има голяма вероятност да бъдете отчаяни и нещастни.

Не че вашият план е лош по своята същност, но просто Божият план е несравнимо по-добър.

Всеки път, когато решите в полза на вашия собствен план, вместо да се покорите на Божия план, вие се примирявате с нещо по-малко от най-доброто за живота си. Също така може да си причините огромен стрес, като се опитвате и полагате големи усилия да задействате собствения си план. Веднага щом се сблъскате с някаква пречка – училището отхвърля молбата ви за приемане, бизнес начинанието ви се проваля, човекът, за когото сте се надявали да се ожените, ви отхвърля, къщата ви не се продава – напрежението се натрупва, защото вие усещате, че трябва да разрешите проблема със свои собствени сили. Ако вие сте лидерът, е много лесно да изгубите надежда, защото сте наясно със собствените си недостатъци, неуспехи и ограничения.

Но ако искате да живеете живот, изпълнен с надежда, най-доброто нещо, което можете да направите, е да предадете лидерската роля на Бога. Оставете Той да води и вземете решение да Го следвате с цяло-

Не че вашият план е лош по своята същност, но просто Божият план е несравнимо по-добър.

то си сърце, като се доверите, че Той има удивителен план и че Той изработва този план до съвършенство. Спрете да четете за няколко минути и се запитайте: *Аз активно и настойчиво ли следвам Бога, или искам Бог да следва мен?* В Бога вие откривате лидер, който се движи в перфектното темпо и прави нещата интересни за вас, и въпреки че Той може да ви заведе на някои места, където по-скоро не бихте отишли, то вие по чудо ще се озовете на правилното място и в правилното време. Да чакате Господа не означава просто да си седите и да не правите нищо. Всъщност точно обратното е вярно. Вие все още планирате бъдещето и все още работите усърдно, за да успеете в задачите, поставени пред вас, но правите всички тези неща след като сте прекарвали време с Бога, като Го питате за Неговото водителство и насока. И когато си правите планове, оставате отворени за промяна. Минавате през всеки един ден с отношение, което казва: *„Господи, аз Ти се доверявам, че имаш план за живота ми. Покажи ми посоката, в която искам да отида. Затвори всички врати, които не са част от Твоя план и отвори всяка врата на възможности, през която искам аз да вляза. Води ме и ме насочвай днес и всеки ден“*.

Когато нещата се объркат и обстоятелствата станат трудни, хората, които следват Божието водителство, не се паникьосват. Те вярват, че Той ще използва всяка ситуация – добра или лоша – за да извърши своите планове и цели. Ние всички правим грешки и научаваме много уроци, но ако останем изпълнени с надежда, можем да се насладим на пътуването. Може да се отклоним няколко пъти и да не сме го планирали, но Божиите намерения и цели накрая ще победят.

Доверете се на Бога, не на себе си

По-лесно е да имате големи надежди за духовното си израстване, за брака си, за здравето си, за децата си, за взаимоотношенията си, за работата си и за финансите си, когато сте направили Бог ваш лидер и сте се доверили, че има чудесен план за живота ви. Когато вярвате, че Бог има цел за вашия живот и избирате да следвате Неговото водителство, вие ще видите тази цел изпълнена и това означава, че сте се доверили изцяло на Него.

Много прилича на това да се „доверите на някого да ви хване при падане назад“, което вероятно сте виждали хората да демонстрират в един или друг момент. В този случай, човек се поставя в уязвима позиция, като пада назад, без да има мрежа, която да го хване и без никаква поддръжка и подложка, която да омекоти падането, докато

някой друг стои зад него и обещава да го хване, преди да падне на земята. Когато казвате: „Господи, аз избирам да следвам Твоето водителство. Аз вярвам, че Твоят план е несравнимо по-добър, отколкото моя план изобщо може да бъде“, това много прилича на ситуацията, в която се доверявате на някого да ви хване. Но има една основна разлика – Бог прави много повече от това да ви хване. Бог ви хваща и след това ви поставя по-високо, отколкото сте били преди.

Да се науча да се доверявам напълно на Бога е нещо, което трябваше да науча с времето и все още се уча ежедневно. Аз бях свикнала да се доверявам само на себе си. Формирах си този навик след много години, в които бях се опитвала да се доверявам на хората, само за да се разочаровам и накрая да бъда наранена. След това реших да не се доверявам повече на никого. Тези болезнени преживявания ме накараха да повярвам, че *ако искам нещо да бъде направено правилно, трябва да си го свърши сама. Ако не моля никого за нищо и не си отварям сърцето за тях, те не могат да ме наранят.* Но този начин на мислене беше нездравословен и ми навреди повече от това да престана да се доверявам на хората – той ми попречи да се доверявам на Бога. Това беше лош навик, който не можех да разчупя без Божията помощ.

Божие слово е много категорично за това, че трябва по-скоро да се доверяваме на Бога, отколкото на себе си. В Притчи 3:5–6 се казва:

Уповавай, облягай се и бъди сигурен в Господа от все сърце и не се облягай на своя разум и разбиране. Във всичките си пътища познавай, разпознавай и признавай Него и Той ще насочва и ще оправя пътеките ти. (Разш. Библия)

Да се „доверите на“ Бога означава просто да повярвате, че Той ви обича, че Той е добър и има силата да ви помогне, че Той иска да ви помогне и че *ще* ви помогне. Много пъти ние се доверяваме на всеки друг, *освен* на Бога или се доверяваме на всеки друг, *преди* да се доверим на Бога. Доверяваме се на приятелите си, на банката, на фондовата борса, на правителството или на нашите собствени таланти и способности повече, отколкото се доверяваме на Бога и на Неговото Слово. Някога чували ли сте някой да казва: „Направих всичко, което знам, но нищо не проработи. Предполагам, че вече нищо не мога да направя, освен да се моля.“ Повечето от нас са го казвали и това изя-

Бог прави много повече от това да ви хване. Бог ви хваща и след това ви поставя по-високо, отколкото сте били преди.

вление ни разкрива нещо. Това е още един начин да кажем: „Опитах се да си помогна сам и се провалих, потърсих помощ от други хора и те се провалиха, каквото и да правя, нищо не работи, предполагам, че нямам повече варианти, освен да се опитам да се доверя на Бога!“

Молитвата трябва да бъде нашата първа защитна реакция във всяка битка, а никога последното ни усилие, след като всичко друго се е провалило. Бог иска да го поставим на първо място в живота си. Той иска да Му се доверяваме... през цялото време... и за всичко.

Бог иска да го поставим на първо място в живота си. Той иска да Му се доверяваме... през цялото време... и за всичко.

Той иска да се надяваме на Него, да имаме вяра в Него, защото когато го правим, няма да живеем в разочарование и няма да бъдем безплодни в живота си. Той ще ни води в един победоносен, изобилен и изпълнен с радост живот. Исус умря, за да ни даде този живот. Спомняте ли си чудесната песен, в която се казва: „Моята надежда не е изградена на нищо по-малко, освен на Исус Христос – моята праведност“? Надявайте се изцяло на Бога и се подгответе за най-вълнуващото пътешествие, което можете да си представите.

Как да следваме Божието водителство

Ако сте решили да следвате лидера (Исус), Римляни 8:1 казва, че като вярващи ние можем „да живеем [и] да ходим не под диктата на плътта, а под диктата на Духа.“ Един от начините, по които можете да познаете дали следвате плътта (вашия собствен план), вместо Духа (Божия план), е че няма да имате мир и постоянно ще бъдете под напрежение. Ако мислите да направите нещо, но нямате никакъв мир за това, просто не го правете.

Например вие може да търсите работа, но единственото предложение, което са ви направили във вашата професионална област, е на другия край на страната. Но ако не сте се молили за това и вземете решение, без да се консултирате с Бога, като сами се убеждавате, че трябва да се преместите на другия край на страната, защото това може да бъде единственото ви предложение за работа, вие може да се поставите в позиция на дълги години страдания. Ако цялото ви семейство не иска да отиде там и вашето решение причинява спорове, вълнения и смут, трябва да изчакате и да търсите Бога за по-ясни напътствия и посока.

Ето това е изводът: ако умът ви е затормозен и нямате никакъв мир, и решението ви причинява проблеми, не го правете! Много често ние

се опитваме да убедим себе си за нещо, за което нямаме никакъв мир, а това е отворена покана за неприятности. В примера по-горе, разсъжденията биха били нещо подобно: „Ами аз наистина не искам да се местя и семейството ми е против това, и работата не е това, което търсех, но може да стане. Това е най-доброто предложение, което съм имал. Омръзна ми да чакам.“ Пазете се от този вид размишления и без значение колко сте нетърпеливи, ако нямате мир за преместването, по-добре го отложете и изчакайте, докато Бог ви предостави по-добра възможност.

Аз разбирам, че трябва финансово да издържате себе си и семейството си, но ще бъде по-добре, ако откажете и поемете каквато и да било работа на мястото, където живеете, докато чакате перфектната работа, отколкото да предприемете преместване на другия край на страната, за което нямате никакъв мир. Нека мирът да бъде арбитър в живота ви, да разрешава окончателно всеки въпрос, който се повдига в ума ви (вж. Колосияни 3:15).

Каквато и да е ситуацията, същият принцип остава валиден. Дали ще бъде относно намирането на партньор, избирането на църква, решение за покупка, установяване на здравословни граници във взаимоотношенията ви, списъкът може да продължи още. Нека целта ви винаги да бъде да следвате мъдростта и мира на Бога.

Когато не сте сигурни какво решение да вземете – когато не сте убедени дали следвателните собствени желания, или Божията насока – гледайте арбитъра. Нека мирът да ви покаже!

Дори когато сте решили да следвателно Божия водителство в живота си, ще има случаи, когато ще правите грешки. Не се обезкуражавайте, когато се случи; всичко това е част от процеса на учене. Учениците правеха грешки, когато следваха Исус. Вие никога не трябва да се срамувате да спрете да правите нещо, за което сте мислили, че е от Бога и разберете, че не е. Можете просто да кажете: „Сгреших.“ И да продължите нататък. Аз съм пропускала Божия съвършен план много пъти и вие също ще го правите. Всъщност това е един от начините,

Когато не сте сигурни какво решение да вземете – когато не сте убедени дали следвателните собствени желания, или Божията насока – гледайте арбитъра. Нека мирът да ви покаже!

по които се научаваме как да чуваме правилно от Бога. Понякога вие ще трябва да действате и да направите нещо, за да разберете дали това наистина е Бог или не е Бог. Ако сте направили всичко, което можете,

за да откриете Божията воля във вашата ситуация и нямате ясна посока, тогава направете това, което е в сърцето ви и се доверете, че Бог ще ви води, докато вървите. Често казвам, че никой не може да кара паркирана кола, дори и Бог. Ако сме оставили живота си на паркинг, ще трябва да го подкараме и поне да се задвижим в някаква посока. Ние често разбираме какво става чак когато излезем навън!

Бог е с вас и Той ви води във всяка стъпка от вашия път

Толкова е хубаво да знам това, че като вярващи ние никога не сме сами. Нека да го направим още по-лично: *Вие* никога не сте сами. Бог не ви води от някакво голямо разстояние, Той живее в сърцето ви и върви с вас стъпка по стъпка, без значение през какво минавате. Въпреки че може да изглежда, сякаш няма никой да стои до вас и вие може да се чувствате самотни, когато минавате през трудно време, надявайте се на Бога, защото Той е обещал да бъде с вас и да ви води.

Когато се сблъскваме с трудности в живота, а ние всички го правим понякога, дяволът иска да изгубим надежда, а не да бъдем изгълнени с надежда. Той ще се опита да ви накара да се фокусирате върху проблемите си, вместо върху Исус и Неговите многобройни обещания. Докато Исус Навин беше на своето пътешествие през пустинята, Бог му каза да държи погледа си върху обещанията и да не се отклонява от тях нито надясно, нито наляво, за да има добър успех във всичките си пътища (вж. Исус Навин 1:4–7). Когато дойдат неприятностите, не позволявайте на грижите и на притесненията на света да ви накарат да изгубите надежда. Бъдете „затворници на надеждата“ и ще получите двойна награда от Бога.

Върнете се в крепостта [на сигурност и благоденствие] вие, затворници на надеждата; още днес възвестявам, че ще ви възстановя двойно предишното благополучие.

Захария 9:12 (Разш. Библия)

Наскоро прочетох за един човек, който се учел да лети със самолет. По време на един определен урок, неговият инструктор му казал да пусне самолета в стръмно и продължително пикиране. Ученикът направил това, за което бил инструктиран, но не бил подготвен за онова, което се случило после. Скоро след като започнал пикирането, двигателят спрял и самолетът започнал да пада право надолу, извън контрол. С паника в

очите си, ученикът погледнал своя инструктор за помощ, но инструкторът не казал нищо. Ученикът бързо се успокоил, възвърнал си самообладанието и взел контрол върху ситуацията, според предишното си обучение – обучение, което било подложено на тест за първи път.

След като самолетът бил изправен и те отново летели безопасно, ученикът се обърнал към инструктора си и започнал да изразява страховете и тревогите си. Изглеждало все едно инструкторът е изчезнал, докато е на работа, и ученикът му никак не бил щастлив от това. След като изслушал възмущението на ученика си, инструкторът по пилотиране спокойно отговорил: „Няма нито едно положение, в което да вкараш самолета, от което аз да не мога да те извадя. Ако искаш да се научиш да летиш, издигни се пак там и го направи отново.“ Въпреки че ученикът е преминал през изпитателен тест и въпреки че се е почувствал сам за няколко ужасяващи момента, инструкторът му е бил там през цялото време. Той нямаше да позволи нищо лошо да се случи на ученика му. Всъщност той щеше да използва тази трудна ситуация, за да научи и екипира ученика си с умения, от които щеше да има нужда за в бъдеще.¹

Споделям тази история с вас, защото може да има време в живота ви, когато ще се чувствате все едно сте в стръмно и продължително пикиране, време, в което чувствате, че двигателят е спрял и вие падате право надолу, извън контрол. Бракът ви се разпада, мечтата ви умира, поставена ви е диагноза, детето ви се отклонява от пътя си, доверието ви е разрушено, изгубили сте си работата. В трудни времена като тези е много естествено да се паникьосате и да се чудите дали не сте абсолютно сами. Но само защото временно се чувствате сами, страхувате се и се чувствате изоставени, това не означава, че вие сте сами. Бог е точно там с вас, Той не си е тръгнал и е до вас.

Второзаконие 31:8 казва, че Бог „никога няма да се оттегли, нито ще те изостави“, а в Матей 28:20 Исус обещава: „Аз винаги съм с вас.“ Това са само два от многото примери в Божието слово, където Господ ви уверява, че Той никога няма да се оттегли и да ви остави сами да минавате през нещата. Дори в най-лошите ви дни, дори сред обстоятелствата на най-големите изпитания, знайте, че не сте сами.

Надявайте се на най-доброто!

За какво сте най-запалени и каква е вашата страст? Кое е това нещо, което ви кара да се вълнувате, само като си помислите за него? Да започнете благотворителна организация? Да станете доброволец в църквата? Да изградите компания? Да създадете семейство и да си от-

гледате децата? Да вземете по-висока образователна степен? Много често желанията в сърцето ви са толкова силни, защото Бог е този, който ги е поставил там. За каквото и да се надявате, предайте това нещо на Бога, питайте Го за Неговата насока и ако чувствате мир, направете необходимите стъпки, за да може то да се случи. Да следвате Бога не означава просто да си седите и да чакате нещо – става въпрос за това да имате куража да го направите. Продължавайте смело напред и се надявайте на най-доброто... Бог ви води към нещо по-добро от това, което можете да си представите.

ТРЕТА ГЛАВА

Да идентифицирате и да елиминирате всяко „не мога“

Благословен (почетен, хвален) да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос (Месията), Който според голямата Си милост ни възроди за жива надежда чрез възкресението на Исус Христос от мъртвите...

1 Петрово 1:3 (Разш. Библия)

„Още малко постоянство и упоритост, още малко усилие и това, което изглежда като безнадежден провал, може да се превърне в славен успех.“

Елбърт Хубърд

През 1981 г. един човек на име Юджийн Ланг, който със собствени усилия успява да стане милионер, се върнал в основното си училище в центъра на града, което бил посещавал преди 50 години. Той бил там, за да държи реч пред завършилите ученици от шести клас, но нещо, което директорът му казал точно преди да излезе на сцената, смутило Ланг. Директорът информирал успешния бизнесмен, че статистически три-четвърти от учениците в училище никога няма да завършат гимназия – те ще отпаднат много преди да получат диплома. Ланг планирал да говори на младите ученици за важността от упоритата работа и как тя би ги довела до успех, но когато директорът му казал за тази протресаваща статистика, той бързо променил съдържанието на речта си. Юджийн Ланг решил да направи нещо радикално.

Докато стоял пред шестокласниците в това основно училище в Харлем, Ланг разказал на класа как е бил свидетел на прочутата реч на д-р Мартин Лутер Кинг, мл. „Имам една мечта“ на протестния марш във Вашингтон през 1963 г. Той насърчил всеки ученик да мечтае собствените си мечти и след това казал на класа, че иска да направи нещо, за да им помогне да изпълнят мечтите си. В този ден Ланг сключил сделка с тези млади ученици: той обещал да плати таксата за колежа

на всеки шестокласник, който остане в училище и получи диплома от гимназията.

Животът на тези млади хора се променил в този ден. Те вече имали надежда – повечето от тях за първи път. Когато го интервюираха по-късно, един от студентите каза: „Имах нещо, към което да гледам, нещо, което ме чакаше. Това беше златно чувство.“ Обещанието на Юджийн Ланг се превърна в училищна програма и тази училищна програма се превърна в национално движение. *Ню Йорк Таймс* издаде историята на първа страница, а *60 Минути* излъчи предаване за милионера, който донесе надежда на група деца от централната част на града. Хиляди обаждания и писма започнаха да ваят и през 1986 г. Ланг основава националната Фондация „Имам една мечта“, за да помогне да се изградят програми „Имам една мечта“ в училища из цялата страна. Оттогава действат повече от 200 програми в 29 щата и е оказана помощ на повече от 15 000 ученици, (наречени „Мечтатели“).

А що се отнася до тези 61 ученици, завършили шести клас – първите „Мечтатели“, на които Ланг изнесе своята импровизирана реч през онзи ден, в началото на лятото през 1981 г. – повече от 90% продължили и взели дипломите си от гимназията, а голяма част от тях продължили нататък към висше образование. Всичко това се случило благодарение на щедростта на един бизнесмен, който просто искал да помогне на група деца да стигнат по-далече.¹

Надеждата е мощна сила, но тя не вирее в атмосферата на *не мога*.

Надеждата е мощна сила, но тя не вирее в атмосферата на не мога.

Преди Ланг да направи своето обещание на тази група деца от централната част на града, които бяха засегнати от бедността, много от тях живееха под облака на „не мога.“ **Ние не можем да отидем в колеж, защото не можем да си позволим таксата за обучение. Така че защо да завършваме гимназия, ако колежът дори не е вариант?** Това, което Юджийн Ланг направи, беше да елиминира *не мога*. Той не ходеше на училище вместо тях, не им пишеше домашните, не им развиваше проектите, не им вземаше изпитите – те все още трябваше да свършат необходимата работа. Но той идентифицира и елиминира най-голямото *не мога*, с което те се сблъскаха – и точно тогава надеждата им се привдигна.

Божият отговор, когато си мислите „аз не мога“

Когато започнахте да четете тази книга, вероятно сте забелязали, че озаглавих първата част „Надявайте се да стигнете по-далече“. Това е така, защото аз съм убедена, че Бог иска да извърши по-големи и по-добри неща в живота ви – Той иска да стигнете по-далече. Бог иска да преживеете по-високо ниво на радост, по-високо ниво на мир, по-високо ниво на удовлетворение, по-високо ниво на надежда и списъкът продължава нататък. В Колосияни 3:1–2 се казва:

И така, ако сте били възкресени заедно с Христос [за нов живот, и така Той споделя възкресението Си от мъртвите], целете се и търсете [богатите, вечни съкровища], които са горе, където седи Христос, отдясно на Бога. Мислете и дръжте ума си съсредоточен върху, това което е горе (по-високите, горните неща), а не нещата, които са земни. (Разш. Библия, подчертаването е добавено)

С Бог нещата не стават по-лоши и най-лоши, а стават по-добри и все по-добри, вие не потъвате все по-дълбоко и по-дълбоко, а се издигате все по-високо и по-високо. Точно за това в Притчи 4:18 се казва: Пътят на праведните „е като светлината на разсъмване, която се развиделява все повече и повече, (става по-светла и по-ясна)“, а в Исаия 40:31 се казва: онези, които чакат Господа „ще се издигат с крила като орли.“ Животът ви в Христос може да бъде един живот, който става все по-светъл и по-светъл всеки ден, и където се извисявате все по-високо, отколкото някога сте били преди.

С Бог нещата не стават по-лоши и най-лоши, а стават по-добри и все по-добри, вие не потъвате все по-дълбоко и по-дълбоко, а се издигате все по-високо и по-високо.

Обаче едно от най-силните и най-ефективни препятствия, което ви пречи да преживеете живота, който Бог иска вие да имате, е тази нагласа на ума – *не мога*. *Не мога* е една безмилостна клетка, която е проектирана да ви държи затворени, за да не можете да се издигнете до пълния си потенциал. Представете си величествения белоглав орел – птица, която е създадена да се носи на крилете на вятъра – да стои в тясна клетка и да гледа другите орли как се носят в небето. Това се случва, когато живеете с умствената нагласа *не мога*. Вместо да живеете живота, който сте били създадени да живеете, вие сте за-

седнали в затвора на огражденията, които ви ограничават. **Аз не мога да си контролирам характера и настроенятията. Аз не мога да си намеря работа. Аз не мога да преодоля тази болка и нараняване. Аз не мога да продължа напред. Аз не мога да се разбирам с партньора си. Аз не мога отново да поставя себе си в уязвима позиция. Аз не мога да разбера това. Аз не мога да отгледам тези деца сама. Аз не мога да повярвам, че това се случва. Аз не мога... Аз не мога... Аз не мога.** Можем да продължаваме още и още. Изглежда няма край на нещата, които хората си мислят, че не могат да направят.

Но забелязвате ли един важен фактор в горния ред на мисли? Аз. Аз не мога... Аз не мога... Аз не мога. Аз... Аз... Аз. *Не мога* е умствена нагласа, в която вие се фокусирате върху себе си. Тя не включва и не приема помощ от другите, и със сигурност не приема помощ от Бога. *Не мога* се вглежда в най-слабите ни места и достига до това безнадеждно заключение: Аз не мога да направя това.

Това не е нищо ново. Мъжете и жените в Библията трябваше да се справят със същото това отношение. Сара си мислеше: *аз не мога да раждам деца, прекалено съм стара* (вж. Битие 18:10–12). Моисей си мислеше: *аз не мога да застана пред Фараона, не мога да говоря добре* (вж. Изход 6:30). Геден си мислеше: *аз не мога да водя Израил, аз съм най-малкият в семейството* (вж. Съдии 6:15). Естир си мислеше: *аз не мога да спася народа си; никога няма да получа аудиенция при царя* (вж. Естир 4:11). Исаия си мислеше: *аз не мога да пророкувам, аз съм човек с нечисти устни* (вж. Исаия 6:5–7). Учениците на Исус си мислеха: *ние не можем да нахраним тази тълпа, всичко, което имаме, са пет хляба и две риби* (вж. Матей 14:15–18). При всяко от тези обстоятелства *не мога* стоеше като една клетка, която те сами си бяха построили, която се опитваше да спре тези мъже и жени да изпълнят Божия план за живота си.

Бог никога не е имал намерение Сара, Моисей, Геден, Естир, Исаия или учениците да правят каквото и да било със собствени сили, според собствените си способности. Той знаеше, че те не могат... но това нямаше значение, защото Той *можеше*. Чрез Христос ние можем да направим всичко, което трябва да направим. Можем да се изправим пред всичко!

За всичко имам сила чрез Христос, Който ме укрепява [Аз съм готов за всичко и способен на всичко чрез Този, Който влива вътрешна сила в мен; Аз съм себедостатъчен в Христовата достатъчност].

Филипяни 4:13 (Разш. Библия)

Всичко това беше вярно: Сара беше твърде стара, за да има деца; Моисей сам по себе си не можеше да убеди Фараона; Гедеон не беше квалифициран да води армия; Естир не беше повикана при царя; Исаия беше човек с нечисти устни и учениците нямаха достатъчно храна, за да нахранят тълпата. Но Бог възнамеряваше да победи всяко *не мога*, за да изпълни Своя план и цел. Всичко, което тези мъже и жени трябваше да направят, беше да идентифицират и да елиминират своя начин на мислене от типа „аз не мога“. Вместо да се фокусират върху слабостите си, те избраха да се фокусират върху Божията сила и резултатите бяха чудотворни. Бог направи удивителни неща в живота им и поради тяхната вяра и покорство.

Същото е вярно и за вас. Приемам, че има неща, с които се сблъскват днес, които вероятно ви карат да си мислите: *Аз просто не мога да го направя. Не мога повече да понасям тази ситуация. Не мога да търпя това и един ден повече. Аз не мога да чакам отговор. Не мога да намеря начин да простя. Ако знаеше през какво минавам, щеше да разбереш. Просто не мога да го направя.* Обаче аз искам да ви кажа, че Бог знае, че не можете... и това няма значение, защото Той може.

Исус ги погледна и отвърна: За човеците [това е] невъзможно, но не и за Бога; защото за Бога всичко е възможно.

Марк 10:27 (Разш. Библия)

Имайте отношението „мога да го направя“

Може би минавате през живота, като си мислите *аз не мога*, защото това са ви казвали другите. Вероятно сте чували „ти не можеш“ толкова много пъти, че сте започнали да го приемате за истина и да го приемате лично за себе си, и някъде по пътя „ти не можеш“ се е превърнало в *аз не мога*. Тъжно е да мислим, че има много хора, които се наслаждават да казват на другите какво не могат да направят. И понякога тези хора са най-близките ви хора. Учител, брат или сестра, църковен лидер, родител, приятел, човек, който дълбоко уважавате – може да бъде обезсърчаващо, когато тези хора пренебрегват потенциала ви. Това може да ни обезвери и да ни изтощи, ако му позволим, но ние можем също така да изберем да тръгнем в друга посока. Можем да изберем да вярваме на Бога, когато Той казва, че ние можем!

Ако никой не ви е казвал преди, чуйте сега Бог да казва „ти можеш“! Това са силни думи за вас, които вие трябва да чуete и да повярвате,

защото, както аз обичам да казвам, „Чудесата идват с думата **мога**.“ *Вие можете да победите. Вие можете да преминете през това. Вие можете да простите. Вие можете да отгледате благочестиви деца. Вие можете да имате щастлив брак. Вие можете да се радвате. Вие можете да постигнете целта си. Вие можете да се дисциплинирате. Вие можете да продължите напред. Вие можете... вие можете... вие можете.*

Когато се сблъсквате с каквото и да е предизвикателство – без значение колко голямо може да изглежда – Бог ще ви даде цялата сила, която ви е нужна. Въоръжени с Божията сила, вие ще можете да идентифицирате и да елиминирате всяко *не мога* в живота си и да го заместите с *мога*. „Думите *мога да го направя* са родители на думите *направих го*.“ (Израелмор Айвъър)

Когато се сблъсквате с каквото и да е предизвикателство – без значение колко голямо може да изглежда – Бог ще ви даде цялата сила, която ви е нужна.

В книгата си, озаглавена *Анатомия на едно заболяване: според разбирането на пациента*, Норман Казенс разказва историята за приемането му в болница с рядко и изтощаващо заболяване. Лекарите му казали, че е нелечимо – той щял да бъде болен и с

болки през остатъка от живота си. Казенс излязъл от болницата по собствено желание и направил нещо необичайно.

Тъй като знаел, че негативните мисли и емоции имат разрушаващ ефект върху тялото, Казенс решил да елиминира негативното и да увеличи позитивното в своята ситуация. Той решил, че има нужда от големи дози надежда, любов, радост и смях. Той започнал да прекарва време всеки ден, като гледал стари филми на братята Маркс и класически повторения на *Скрита камера*. Звучи много просто, но Казенс решил, че по-скоро ще се смее в състоянието, в което се намира, отколкото да плаче от болка. Това, което открил, било че 10 минути смях му давали два часа сън без болка. Удивително за всички, след време болестта му била в ремисия и историята за неговото възстановяване се появила в списанието *Ню Ингленд Джърнъл ъф Медисин (New England Journal of Medicine)*. Хиляди лекари писали на Казенс, за да му благодарят, че е споделил експеримента си, а Холивуд дори направи филм за това.²

Благодаря на Бога за лекарите и за напредъка в медицинската технология, който имаме днес. Не ви разказвам историята на Норман Казенс, за да ви обезкуражавам да ходите на лекар. Споделям тази история като практичен пример за това колко е силно въздействие-

то, когато елиминирате негативното отношение и начина на мислене, които се опитват да ви потискат. В случая на Норман Казенс, това дори повлияло на физическото му здраве. Просто си помислете как може да се промени животът ви, когато се отървете от негативността на „аз не мога“ и прегърнете надеждата на „аз мога.“ Когато изберете да се фокусирате върху нещата, които можете да направите в Христос, вместо върху нещата, които не можете да направите сами по себе си, това ще промени мислите ви, думите ви, външния ви вид и отношението ви – това ще промени целия ви живот. Тези, които се надяват на Бога, никога няма да бъдат разочаровани или посрамени (вж. Римляни 5:4–5).

Просто си помислете как може да се промени животът ви, когато се отървете от негативността на „аз не мога“ и прегърнете надеждата на „аз мога.“

Да направим невъзможното

С Божията помощ можем да направим това, което изглежда невъзможно, ако не се страхуваме да опитаме.

Някои от най-известните хора в света са имали отношението „мога да го направя“ и са направили удивителни неща. Ето цитати на някои от тях:

Много е забавно да направиш невъзможното.

Уолт Дисни

Няма нищо невъзможно за този, който би опитал.

Александър Велики

Всяка благородно дело първоначално изглежда невъзможно.

Томас Карлайл

Единственото място, където мечтата ви става невъзможна, е във вашето собствено мислене.

Робърт Х. Шулър

Бихме постигнали много повече неща, ако не ги мислехме за невъзможни.

Винс Ломбарди

Думата невъзможно не е в речника ми.

Наполеон Бонапарт

Винаги изглежда невъзможно, докато не се направи.

Нелсън Мандела

Не позволявайте на ума ви да стане пречка за нещата, които можете да извършите в живота си. Мислете мащабно, както го прави Бог! Вие така или иначе ще мислите за нещо, така че защо да мислите за нещо малко? Мисля си, че много хора се страхуват да мислят мащабно, защото не искат да бъдат разочаровани, но аз по-скоро бих се осмелила да се разочаровам понякога, отколкото да живея разочароващ живот, понеже никога не съм се осмелила да опитам.

Всичко, което никога не е правено, е невъзможно, докато някой не го направи, така че защо това да не бъдете вие?

Ние имаме успешно служение в затворите и през последните 16 години нашият екип, който посещава затворите, е бил в повече от 3 200 затвора и е разпространил 2,7 милиона от моите книги, заедно с подаръци – чанти с принадлежности за лична хигиена. Посетили сме всеки държавен затвор в Съединените щати и въпреки това, когато за първи път се опитахме да го направим, ни казаха, че е невъзможно. От дирекцията на първия държавен затвор, с който се свързахме за разрешение, за да посетим всеки затвор в този щат, ни казаха: „Това е невъзможно – никой никога не го е правил!“

Осмелете се да мечтаете и мечтите ви могат да се сбъднат! Не мечтайте за нищо и може да сте сигурни, че ще получите точно това – нищо, понеже не сте успели да мечтаете. Може да четете тази книга и вероятно да я завършите с мисълта: *Това беше хубава книга. Чувствам се по-обнадежден.* Но аз ви подтиквам не просто да продължите с живота си както обикновено. Нека думите в тази книга да бъдат катализатор за по-големи неща в живота ви. Нека надеждите ви да бъдат по-големи, мечтайте за големи неща и мислете мащабно. Някой ще го направи и това може да бъдете вие!

Надявайте се на най-доброто!

Вярвам, че Бог иска да ви помогне да се освободите от клетката на умствената нагласа *не мога*. Днес можете да получите надежда, може би за първи път. Каквото и предизвикателство или възможност да ви предстоят, вие можете да успеете – защото Бог е с вас и Той ще ви даде

цялата сила, от която имате нужда. Негативните думи от другите не съвпадат с Божиите обещания и Неговото присъствие в живота ви. Когато Бог е на ваша страна, няма значение кой или какво е срещу вас (вж. Римляни 8:31).

Продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Може да сте се провалили в миналото, но днес можете да победите. Може да сте правили грешки в миналото, но днес можете да вземате мъдри решения. В миналото може да сте се отказвали, но днес можете да устоите. Може да сте се били нерешителни в миналото, но днес можете да бъдете смели. Хората може да са ви казвали „ти не можеш“ в миналото, но днес вие можете. Разчупете клетката, която ви е пречила да се наслаждавате на Божието най-добро в живота си. Издигнете се по-високо в плановите и целите, които Той има за вас. И ако нещата станат трудни, не се тревожете и не се страхувайте. Вие **МОЖЕТЕ** да се справите!

ЧЕТВЪРТА ГЛАВА

Енергията на надеждата

Като си спомняме непрестанно пред нашия Бог и Отец, вашата работа с вяра и труд, с любов и с твърда надежда в нашия Господ Исус Христос.

1 Солунци 1:3

„Надеждата е мила и сладка за ума и приятна за очите. Тя рисува картини, измисля фантазии и изпълва бъдещето с удоволствие.“

Хенри Уорд Бийчър

Когато говоря на хората за надеждата, откривам, че много от тях имат погрешно схващане за това какво наистина е надеждата. И ако не разбирате какво е едно нещо или как работи то, нещата може бързо да се разпаднат.

Това ми напомня за една смешна история, която някой сподели с мен, за предизвикателството да тренира отбора по футбол на четиригодишния си син. Той каза, че се появил малко нервен на футболното игрище за първата тренировка. Той никога не бил тренирал футболисти преди и нито едно от децата не било играло футбол преди това, така че на него му беше ясно колко трудна щеше да бъде тази задача. Всички деца дошли навреме и носели чисто новите си клинове, ритайки блестящите си и многоцветни футболни топки. Всички изглеждали въодушевени.

Този новичък треньор събрал четиригодишните съотборници накуп, докато гордите и изцяло отдадени на децата си родители снимали и щракали снимка след снимка на телефоните си и бързо ги публикували с текста „Първата тренировка за годината!“ в социалните мрежи, за да ги видят всички. Треньорът обяснил на децата, че ще имат „страхотен сезон“ и на всяка тренировка ще играят „забавни игри“, за да помогне на всеки един да научи уменията на футболиста. Децата се зарадвали при споменаването на игрите, така че треньорът

решил да започне тренировката с щафета. Той казал: „Добре, деца. Днес ще направим състезание щафета!“ Децата извикали в съгласие: „Урааа!“ Треньорът се почувствал уверен от ентузиазирания отговор на децата в предучилищна възраст и ги подредил в две линии, като ги инструктирал да дриблират с топката до вратата и после да дриблират обратно. Той казал: „Същото е като щафета, единствената разлика е че вие ще ритате футболна топка.“ Децата отново извикали от радост.

„Готови ли сте, деца?“ – извикал треньорът. „Дааааа!“ – извикали децата в унисон. „На линията... Пригответе се... Тръгвайте!“

Когато треньорът извикал „Тръгвайте!“, хаосът се отприщил. Вместо първият играч от всяка линия да тича до вратата, докато другите деца си чакат реда, (което е нормалното поведение при щафета), всички деца едновременно започнали да тичат във всички посоки. Те чули „Тръгвайте“... и тръгнали! Нямамо никакъв ред, никаква структура – просто хаос. Отнело цели 10 минути на треньора да подреди отново децата, с помощта на няколко озадачени, но смеещи се родители – като свалил някои деца от гредите на вратата, върнал други обратно от трибуната и намерил едно объркано дете в другата част на игрището, което се опитвало да се присъедини към противниковия отбор.

Когато треньорът се прибрал къщи след тренировката същата вечер, чувствайки се по-уморен от когато и да било в живота си, той казал на съпругата си (учителка в основното училище) за неуспеха си с децата. „Подредих ги на линия“ – казал той – „Обясних им, че ще направим щафетно състезание. Извиках: „На линията... подредете се... Тръгвайте!“ „Как може това да се обърка?“ Съпругата му се засмяла и обяснила на объркания си съпруг, че децата в неговия отбор са били само на четири години; те все още не са били в основното училище. Тези деца вероятно не са били научени на правилата на щафетната игра, защото никога не са били организирани в групи за отборно състезание досега. Единственото нещо, което тези деца в предучилищна възраст чули, било „състезание“ и „ТРЪГВАЙТЕ!“ — така че те направили точно това. Те не били разбрали правилно състезанието и резултатът бил объркване и безпорядък.

Като си мисля за тази история, осъзнавам, че също както тези деца не бяха разбрали правилно състезанието, така много хора не разбират правилно надеждата и резултатът е объркване и безпорядък. Има много хора, които мислят, че надеждата е пасивна дума – нещо като мързелива емоция. Те неправилно приемат, че ако просто си седят па-

сивно, като само се надяват, че нещата ще се подобрят, тогава те може би ще се подобрят. Но надеждата не е просто едно чувство, при което си седим и не правим нищо. Тя е повече от блян, фантазия или това, което си мислите и искате да стане. Ако това е вашето разбиране за надеждата, вие няма да бъдете сигурни точно какво искате и вероятно няма да го получите.

Надеждата ни изпълва с енергия и ни мотивира да действаме. Както казах преди, тя е щастливото, уверено очакване за добро и това щастливо, уверено очакване на добро ви кара да пристъпите напред с вяра и да действате в покорство на Божието слово.

Надеждата е прекалено вълнуваща, за да бъде пасивна. Надеждата върва смело, осмелява се да взема решения, говори твърдо и устоява поради силното си убеждение и вяра.

Надеждата е прекалено вълнуваща, за да бъде пасивна.

Няма никакво бездействие при надеждата, защото няма бездействие при Бога. Бог винаги се движи и работи в живота ви и Той иска вие да се движите в покорство към Него.

Един мързелив, пасивен човек, който отлага нещата, никога няма да е щастлив. Когато разберете силата на надеждата, вие сте човек, който е готов и развълнуван да се движи във вяра и да направи това, което трябва да бъде направено, когато дойде правилното време.

Понякога ние може би чакаме Бога, но истинското чакане не е пасивно, то е много активно в духовната сфера. Ние *очакваме* Бог да направи велики неща. Има безброй стихове от Писанието, които говорят за чакането на Бога, и в разширения превод на Библията всяко едно от тези места казва да „чакаме и да очакваме от Бога“. Аз обичам това, защото то ни изяснява, че ние трябва активно да очакваме Бог да работи в живота ни. Ние трябва да бъдем готови да действаме моментално щом Бог ни извести за това и докато чакаме, да сме изпълнени с надежда и увереност, че Бог е планирал нещо голямо и чудесно за нас. Всичко, което трябва да направите, е да си представите една бременна жена, която очаква бебе! Тя планира, мечтае, подготвя се, говори за това и мисли непрекъснато за бебето, което е на път да се роди.

Тичайте към битката, а не бягайте от нея!

Когато четете книгата Псалми, едно от първите неща, което забелязвате, е че Давид беше човек, изпълнен с надежда и очакване. Можете да го чуete в стиховете, които е написал. Ето само няколко примера:

Дерзайте, и нека се укрепи сърцето ви, всички, които чакате и се надявате, и очаквате от Господа!

Псалом 31:24 (Разш. Библия, подчертаването е добавено)

Наистина никой, който се доверява и чака с надежда и Те търси, няма да се посрами или да бъде разочарован...

Псалом 25:3 (Разш. Библия, подчертаването е добавено)

И сега, Господи, какво чакам и очаквам? Надеждата и очакването ми са в Теб.

Псалом 39:7 (Разш. Библия, подчертаването е добавено)

Дали пасеше овцете на полето, дали водеше група от войници ренегати, или управляваше като цар над Израил, Давид винаги живееше с надеждата, че Бог ще направи нещо удивително в живота му. Обаче надеждата на Давид не му позволяваше просто да си седи и да не прави нищо. Всъщност точно обратното е вярно. Неговата вяра го подтикна към действие. Давид се беше доверил на Бога, че ще направи някакво чудо, но той знаеше, че е в партньорство с Бога и че трябва да бъде активен в своето покорство. Точно затова ние често виждаме Давид да пита Бога за правилната посока и след това смело да предприема стъпки на вяра (вж. 1 Летописи 14:10, 1 Летописи 14:14, 1 Царе 23:2, 2 Царе 2:1).

Можете ли да си представите, ако Давид беше пасивен, без ентузиазъм и недисциплиниран, когато се изправи лице в лице с Голиат? Представете си как Давид си казва: *Е, аз със сигурност се надявам Бог да направи нещо. Аз просто ще си седя тук в окопите с другите момчета. Да се надяваме, че Бог ще изпрати светкавица, която да удари този гигант.* Ако това беше мотивът му, Бог щеше да използва някой друг да повали Голиат. Бог търсеше някой, който да има желание да извърши своята част – някой, чиято надежда би го подтикнала към действие. Давид беше точно такъв човек!

Когато Давид се появи на предната линия, за да достави продукти на братята си и чу филистимския гигант да проклина и да хули Бога и да се подиграва на армиите на Израил, моментално се изгълни с надежда. Той каза на мъжете около него: „Какво ще стане с онзи, който поразил този филистимец и премахне укора от Израил?“ (1 Царе 17:26). Той не мислеше за поражение; той не мислеше за провал; той не мислеше за преимуществата на противника – той имаше надежда, че може да успее и че битката може да бъде спечелена.

Тази надежда подтикна Давид към действие. В периода от време, когато той първоначално почувства надежда до момента, в който победата беше окончателно спечелена, вижте какви са стъпките на действие, които той предприе: Давид не се поддаде на критиките на брат си, който се опита да го подцени и да го обезкуражи (ст. 28–30); той убеди цар Саул да му позволи да се бие (ст. 32–37); той пробва доспехите на Саул, но реши да не ги използва (ст. 38–39); той избра пет камъка за мунициии за прашката си (ст. 40); той предизвика Голиат, като предрече победата (ст. 45–47) и се втурна в битката (ст. 48). Давид нямаше мотив и отношение, което казва: *Ами надявам се нещата да се получат. Нека просто да чакаме и да видим.* Той имаше мотив и отношение, което казваше: *Надеждата ми е в Бога. Нека да отидем и да спечелим тази битка!* Давид не бягаше от битката и не се криеше от нея, както правеха войниците; той тичаше към нея, изгълнен с надежда и вяра, че чрез Бога той може да победи гиганта. Давид имаше позитивното очакване, че ще се случи нещо добро!

Възможността, която надеждата дава

Вие може да имате същия вид отношение, което имаше Давид. Можете да използвате надеждата, която се изгражда в сърцето ви, докато четете тази книга, за да ви накара да търсите Божието водителство, да пристъпите с вяра напред и смело да направите това, което Бог е вложил в сърцето ви. Бог иска да извърши чудесни неща в живота ви, но Той няма да ги направи, ако вие сте безнадеждни и негативни – Бог иска вие да участвате в чудото, като бъдете енергични и изпълнени с позитивно очакване.

Вие може да мислите: *Иска ми се да се почувствам обнадежден, Джойс, но аз просто не се чувствам така.*

Надеждата не е нещо, което чакаме да почувстваме, тя е нещо, което решаваме да имаме.

Надеждата не е нещо, което чакаме да почувстваме, тя е нещо, което решаваме да имаме. Поставете си за цел да бъдете изпълнени с надежда! Надеждата е мощна, свръхестествена възможност, която не бихте искали да изпуснете! Голяма част от нашата енергия е свързана с мисленето ни, така че ако мислите ни са изпълнени с надежда, енергията ни ще се увеличи, също

както би се намалила, ако си мислим за безнадеждни неща.

Някои хора *се надяват* Бог да направи нещо, за да промени тяхната ситуация, обаче те самите не правят нищо. Например, хората няма да

си намерят работа, ако не си търсят такава. Има също и хора, които предприемат действия, но самите те са обезнадеждени и с негативно очакване за резултата. Нито един от тези видове хора няма да постигне това, което иска. Но има един изключителен вид хора, които имат боговдъхновени мечти. Те се молят и действат според Божието водителство и остават обнадеждени, без значение колко дълго време ще им отнеме да видят мечтите си изпълнени.

Из цялата Библия виждаме Божиите хора как грабват свръхестествените възможности и участват в своите чудеса. Когато Бог обеща да срути стените на Ерихон, израилтяните маршируваха около града, викайки триумфално и така водеха битката... практични стъпки! Когато Исус се подготвяше да нахрани 5 000 човека, учениците организираха тълпата и раздаваха храна... практични стъпки! Преди Исус да изцели жената с кръвотечението, тя си проби път през тълпата и се докосна до края на дрехата Му... практични стъпки! Когато Святият Дух падна в деня на Петдесетница, Петър се изправи пред хората и проповядваше Евангелието... практични стъпки! Ако мъжете и жените от Библията могат да използват възможностите си и да правят решителни практични стъпки, и ние с вас можем да направим същото. Във вашия живот това може да изглежда така...

Ако вие се надявате на нова кариера, като работите в област, която би била едно вълнуващо, ново предизвикателство за вас, нека тази надежда да ви подтикне към действие. Може би можете да вземате уроци, за да разширите познанията си по такъв начин, че да ви бъдат полезни в тази нова професия. Вероятно може да говорите с хора, които в момента изграждат такава кариера, като ги питате какво можете да направите, за да се подготвите. Тогава, когато сте порядъчно подготвени, търсете си работа активно и го направете с надежда в сърцето си и с позитивни думи, които да излизат от устата ви.

Ако ви липсва енергия и често сте болни и се надявате здравето ви да се подобри, нека тази надежда да ви подтикне към действие. Може би ще се присъедините към местния физкултурен салон и ще започнете да играете нови упражнения. Вероятно има някои навици, свързани с диетата ви или модела ви на спане, които можете да промените, за да се увеличи нивото на енергията ви. Вероятно може да бъде нещо толкова просто, колкото намаляването на дозата кофеин, която при-

емате. Лесно е просто да си седите и да чакате Бог да направи нещо, но не пропускайте да питате Бога дали има някакво действие, което Той иска вие да предприемете.

Ако се надявате, че едно напрегнато взаимоотношение ще се подобри, нека тази надежда да ви подтикне към действие. Вместо да чакате другия човек да направи първата стъпка, вие направете стъпката. Може би може да напишете учтива бележка или насърчителен имейл. Вероятно можете да заведете този човек навън на кафе и да се извините за нещо, което сте направили и сте го обидили.

Надявате се, че финансовото ви състояние ще се подобри, надявате се, че ще излезете от модела да живеете от заплата до заплата, нека тази надежда да ви подтикне към действие. Може би можете да си съставите бюджет или да прецените настоящия си бюджет – да наблюдавате къде ви отиват парите. Вероятно можете да се срещнете с шефа си и да питате за нови възможности във фирмата, които да увеличат заплатата ви успоредно с печалбата на компанията.

Първо, бъдете наясно какво е онова, което искате или от което се нуждаете. Молете се за това с вяра и бъдете изпълнени с надежда, докато чакате Бога. Уверете се, че ходите в покорство и навреме се покорявате на всяка една посока, в която Святият Дух ви води. Някои хора се молят и после се съмняват, че това, което са поискали, някога ще се случи. Тези молитви остават неотговорени. Бог казва: „молете се и не се съмнявайте“ (вж. Яков 1:6). Начинът да опазите сърцето и ума си от съмнението е да останете изпълнени с надежда и с позитивно очакване. Надеждата не трябва да бъде нещо еднократно или да идва „от време на време“. Надеждата трябва да бъде константа в живота ни!

Обмисляйте нещата, докато се молите какви стъпки Бог би искал да предприемете, за да видите мечтите си изпълнени. Ако това е нещо, което е от Господа, Той ще ви води и ще благослови усилената ви работа. Бог постави мечта в сърцето ми да поучавам Неговото Слово и да помагам на другите хора, и аз мога честно да кажа, че оттогава не съм била пасивна. Имала съм много обезкуражаващи дни и трудно време, но с годините съм се научила да оставам изпълнена с надежда. Тя винаги е правила живота ми по-добър. Надеждата ме е направила по-добър човек. Докато предприемате действия към изпълнението на

вашиите мечти и цели, можете да се молите по същия начин, по който се молеше Моисей: *И нека бъде върху нас благоволение на Господа, нашия Бог; да ни ръководи; и потвърждавай и утвърждавай за нас делото на ръцете ни. ДА! Делото на ръцете ни – утвърждавай го.* (Псалом 90:17). Моисей не искаше от Бога да благослови неговата мудна пасивност, той се молеше работата му да бъде благословена.

Бог използва счупени съдове

Може би вие четете тази глава и болезнено си спомняте за времето, когато сте бъркали, докато сте предприемали стъпки в миналото. Може би е имало възможности, когато сте започвали с големи намерения, въодушевени да предприемете смели стъпки и наистина да направите така, че нещата да се случат, но не се е получило. Ако се чувствате така, аз със сигурност мога да разбера през какво сте минали. Имаше много дни, в които давах всичко от себе си, но вместо да направя нещата по-добри, аз се чувствах сякаш съм ги влошила. Мисля, че всички сме преживявали такива дни. Но ние не трябва да позволяваме неуспехите от нашето минало да ни пречат да опитваме пак в бъдеще.

Бог знае, че ние имаме ограничения и недостатъци. Когато се проваляме, това не Го изненадва и не Му пречи да работи в живота ни. Всъщност Бог често ще използва ограниченията ни, за да изяви своята Своята сила. Попаднах на една история, която илюстрира какво имам предвид:

Ние не трябва да позволяваме неуспехите от нашето минало да ни пречат да опитваме пак в бъдеще.

Един носач на вода в Индия имал два големи съда, които висели от двата края на прът, който той носел на врата си. Единият съд бил перфектен и винаги доставял цялата порция вода в края на дългата разходка от извора до къщата на господаря му. Другият съд имал пукнатина и докато достигнал дестинацията си, винаги бил наполовина празен. Всеки ден, в продължение на две години, носачът на вода доставял само един съд и половина вода до къщата на господаря си. Разбира се, перфектният съд бил доволен от постиженията си – перфектен докрай за това, за което бил направен. Горкичкият малък, пукнат съд се срамувал от несъвършенствата си и бил нещастен за това, че можел да изпълни само половината от това, което

бил създаден да върши. След две години, които несъвършеният съд възприемал като горчив провал, той проговорил на носача на вода и казал: „Срамувам се от себе си и искам да ти се извиня.“

„Защо?“ – попитал носачът на вода. „От какво се срамуваш?“

„Ами през изминалите две години, всеки ден аз успях да доставям само половината вода, защото тази пукнатина от страни позволява на водата да изтича по целия път обратно до къщата на господаря. Поради моите недостатъци, ти трябва да вършиш цялата тази работа, без да получаваш пълното възнаграждение за усилията си“ – казал съдът.

Носачът на вода съжалил стария, напукан съд и в състраданието си казал: „Докато се връщаме към къщата на господаря, искам да забележиш красивите цветя покрай пътя.“ Наистина, докато се изкачвали нагоре по хълма, старият напукан съд забелязъл красивите диви цветя от едната страна на пътя. Но в края на пътеката той все още се чувствал зле, защото половината от товара му отново бил изтекъл.

Тогава носачът на вода казал на съда: „Не забеляза ли, че има цветя само от твоята страна на пътя, а няма цветя от другата страна, където е другият съд? Това е понеже аз винаги съм знаел за твоя недостатък и съм се възползвал от това, като посадих семена на цветя от твоята страна на пътеката. Всеки ден, докато се връщаме обратно от извора, ти поливаше тези семена, и в продължение на две години аз берях тези красиви цветя, за да украсявам масата на господаря си. Ако ти не беше това, което си, той нямаше да има такава красота, с която да украсява къщата си.“¹

Точно като този спукан съд, и вие също можете да постигнете чудесни неща. Няма значение, че имате недостатъци и ограничения. Не позволявайте това, което вие възприемате като слабост, да ви попречи да предприемате смели стъпки, възновени от надежда. Във 2 Коринтяни 12:10 се казва: „... Когато съм немощен [в човешката си сила], тогава съм [наистина] силен (способен, силен с божествена сила)“ (Разш. Библия). Не е ли успокояващо да знаем това? Дори когато сте слаби, вие сте силни, защото Бог е с вас. Той използва всяка част от живота ви – дори пукнатините, за да създаде нещо красиво.

Надявайте се на най-доброто!

Надеждата е нещо вълнуващо, защото вие имате роля, която играете. Вие не трябва да си седите и просто да чакате отговора да падне от небето. Можете да представите надеждите си на Бога, да го питате за Неговата мъдрост, водителство и посока, а след това да предприемете истински и практични стъпки към вашата цел. Няма значение колко трудна може да изглежда задачата или колко са малки шансовете ви; нека надеждата да ви подтиква към действие, ден след ден. В допълнение на това покорно да вършите онова, което чувствате, че Бог ви води, вие можете активно да благодарите на Бога, че работи в живота ви. Можете винаги да поддържате позитивно отношение и да говорите позитивни думи с устата си. Можете да си припомните други победи, които в миналото сте имали в живота си и да се насърчавате от тях. Победата ще изисква решителност и дисциплина, а резултатите ще бъдат всеки път различни. Така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Бог помогна да Давид да победи гиганта. Той може да направи същото и за вас.

ПЕТА ГЛАВА

Опознайте новата си същност

А всички ние, гледайки Господната слава с открито лице, като в огледало, се преобразяваме в същия образ от слава в слава чрез Господния Дух.

2 Коринтяни 3:18

„Има три извънредно твърди или трудни неща: стоманата, диамантът и това да опознаеш себе си.“

Бенджамин Франклин

Промяната никак не е лесна – дори положителната промяна изисква период на приспособяване. Когато Бог ни променя, на нас ни отнема време да се убедим във факта, че наистина сме се променили. Апостол Павел знаеше, че това е вярно.

Когато си мислим за Павел, ние мислим за духовен гигант, автор на по-голямата част от Новия завет. Когато някой застане в църквата и каже: „Нека да прочетем какво Павел е казал в Римляни“ или „както казва Павел в книгата Галатяни...“, никой не го оспорва. Но имаше време, когато Павел беше човек, когото всички поставяха под въпрос. Той не беше великият апостол; той беше просто човек с ново име и лоша репутация: *Фарисей на фарисеите. Преследвач на ранната църква. Някой, на когото не може да се има доверие.* Така че се чудя дали е имало период на приспособяване – време, в което Павел се е чувствал повече като Савел, отколкото като Павел. Чудя се дали е отнело известно време на Павел да се раздели със Савел. Чудя се дали той някога се е здрависвал с някого и е казал: „Здравейте, аз съм Савел... а... не... имам предвид, Павел. Аз съм Павел.“

Повечето жени, които са били женени, знаят че смяната на името може да изисква период, в който трябва да свикнат с новото име. Вие сте се казвали Мери Смит, а сега сте Мери Стуборски. Вие сте били Сали Джоунс, но сега сте Сали Ригълстайн. Отнема време да се почувствате удобно с новото си име, но имайте предвид, че Павел се

справяше с нещо повече от промяна на името си – той приемаше промяната на сърцето си и също така на своето естество. Представете си го как казва: *„Здравейте. Аз съм Павел. Сега съм последовател на Исус. Искам да ви разкажа за Него.“* Хората трябва да са поглеждали към този проповедник – бивш фарисей и преследвач на христиияните, и да са си мислели: *Чакай малко. Това е този човек Савел. Чух за него. Той е преследвал и арестувал христиияните... Нямам му доверие и ми е трудно да повярвам, че наистина се е променил!*

Докато ние можем само да предполагаме колко странно са реагирани хората по улиците на новата идентичност на Павел, то Библията ни казва точно как са реагирани апостолите – те изобщо не са му повярвали. Те не били убедени, че Павел е нов човек. В Деяния 9:26 се казва: *„И когато [Павел] дойде в Ерусалим, той се стараеше да дружи с учениците; но всички се бояха от него, понеже не вярваха, че той наистина е ученик.“* Само защото Варнава застана пред учениците и гарантира за характера на Павел, те се замислиха дали да го приемат. Разбира се ние знаем, че в крайна сметка те го направиха и останалата част от случилото се е библейска история. Но има една фраза в предишния стих, на която искам да обърнете внимание: *„Понеже не вярваха, че той наистина беше ученик.“* Единственото нещо, което би направило тази фраза по-трагична, е ако казваше следното: *Павел не вярваше, че наистина беше ученик.*

Виждате ли, Павел не можеше да контролира какво мислеха учениците. Варнава трябваше да говори с учениците и Бог трябваше да промени сърцата им. Всичко това беше извън контрола на Павел. Единственото нещо, което Павел можеше да контролира, беше собственото си отношение. Да си кажем истината, вероятно нямаше значение какво вярват всички останали. Това, което наистина имаше значение, беше какво вярва *Павел*. Ако той никога не беше приел тази нова личност, която е в Христос, той никога не би изживял съдбата си. Можете ли да си представите Павел да се разхожда наоколо и да си мисли: *Бих искал да мога да пътувам и да проповядвам Божието слово. Това е в сърцето ми и това искам да правя. Обаче аз преследвах църквата. Аз винаги ще си остана Савел. Или пък си е мислил: Аз започнах късно като христииянин в живота си. Няма начин да извърша всички неща, които искам да направя за Бога. Бях Савел прекалено дълго време. Ако отношението му е било такова, Павел щеше да бъде нещастен и нямаше да извърши всичко онова, което Бог беше определил той да извърши.*

Но веднъж щом Бог започна да работи в живота му, Павел разбра, че той вече не е Савел, така че той спря да живее като Савел. Той вече не мислеше като фарисей, не говореше като фарисей и не действаше като фарисей. Сега нещата бяха различни. Той беше променен. На него му беше дадена надежда и той избра да действа според нея.

Това беше Павел, който под вдъхновението на Святия Дух, написа:

*Затова, ако някой е [присаден] в Христос (Месията) той е ново създание (изцяло ново съществуване); старото [предидишният морал и духовно състояние] премина. **Ето вижте, всичко стана свежо и ново!***

2 Коринтяни 5:17 (Разш. Библия, подчертаването е добавено)

*Нито обрязването [сега] е важно, нито необрязването, а [само] **новото създание [резултатът от новородението и новата природа в Христос Исус, Месията].***

Галатяни 6:15 (Разш. Библия, подчертаването е добавено)

Павел беше изпълнен с надежда и се вълнуваше за живота си, защото всичко стана „свежо и ново“ – сега той имаше „нова природа в Христос Исус“. Павел вече не се разхождаше наоколо и не си мислеше, не говореше, не се притесняваше, не работеше и не действаше като Савел. Той беше променен. Павел прегърна новите неща, които Бог правеше в живота му, новите възможности, които стояха пред него и новата личност, която Бог беше предопределил той да бъде.

Оставете старото ви аз да си отиде

Това, което беше вярно в живота на Павел, също така е вярно и във вашия живот. Вие също сте „ново създание [резултатът от новородението и новата природа в Христос Исус]“ и вие също можете да

Ако спрете за момент и си помислите кои сте били преди – какви са нещата, с които сте се борили – доста ще се въодушевите за това колко далече ви е завел Бог.

преживеете това – „всичко стана свежо и ново.“ Вие не сте човекът, който бяхте. Бог е направил толкова много в живота ви – Той ви е променил. Сигурна съм, че и вие като мен сте много далеч от съвършенството, но също така съм сигурна, че сте напреднали и сте извървели дълъг път към позитивна промяна. Ако спрете за момент и си помислите кои сте били преди – какви са нещата,

с които сте се борили – доста ще се въодушевите за това колко далече ви е завел Бог.

Съпругът ми Дейв ми разказа тази сутрин за един човек, с когото играе голф. Този човек споделил с Дейв, че неговата съпруга, въпреки че е християнка, никога не успяла да преодолее малтретирането от детството си. През годините тя имала умствени и емоционални проблеми, и сега има много физически проблеми, които се дължат на вътрешния стрес, под който живее. Докато ние с Дейв си говорехме за това и обсъждахме защо някои хора с едно и също минало изцяло се оправят, докато други не могат, ние и двамата стигнахме до едно и също заключение. За да се възстановим от болката от миналото, ние трябва наистина да вярваме, че сме нови създания в Христос. Ние трябва изцяло да оставим стария човек, който бяхме и да се научим да живеем възкресения живот, който Исус ни осигури. Трябва да спрем да се идентифицираме с грешния, наранен или малтретиран човек, който сме били и да започнем да се идентифицираме с новия човек, който Бог ни е направил в Христос.

В живота на вярващия надеждата се корени в разбирането, че Бог променя нещата. Промяна, новорождение, трансформация – това е благата вест на Евангелието. Сами по себе си вие бяхте изгубени, съкрушени, далече от Бога и без надежда. Но поради Неговата голяма любов, Бог изпрати Исус, за да може вие да бъдете намерени, изцелени и примирени с Него, и надеждата ви да бъде възстановена. Спасението е свързано с промяна – промяната е възможна поради Божията любов за вас и за мен.

Не само спасението е свързано с промяна, а също и вашето ежедневно ходене с Бога. Из цялото Писание, навсякъде, където хората са имали среща с Бога, следва промяна. Аврам стана Авраам (вж. Битие 17:5). Сарая стана Сара (вж. Битие 17:15). Яков стана Израил (вж. Битие 32:28). Симон стана Петър (вж. Йоан 1:42). Савел стана Павел (вж. Деяния 13:9). И не само имената се променят – посоката на живота на хората също се променя. Един овчар става цар. Един беглец става лидер на нацията. Рибарите стават ученици. Един фарисей става апостол.

Важно е обаче да отбележим, че също както при Павел, когато Бог донесе промяната в живота на тези мъже и жени, те приеха новата същност на хората, които Бог ги беше създал да бъдат. Давид не се разхождаше наоколо с манталитета на овчарче, а прие ролята си на цар. Моисей повече не се криеше в страх от Фараона, той смело зая-

ви: „Пусни народа ми да излезе!“ Петър вече не се страхуваше; той се изправи и проповядваше на хиляди в деня на Петдесетница. Всеки човек прие това, което Бог беше направил – и това, което Той правеше в живота му... така че и вие можете да направите същото. Всъщност, ако не го приемете, вие винаги ще се борите и ще живеете живота си на ниско ниво, много далече от вълнуващия живот, изпълнен със сила, който ви принадлежи в Исус.

Нека ви попитам: вярвате ли, че Бог ви обича безусловно? Вярвате ли, че ВСИЧКИ ваши грехове са простени? Вярвате ли, че сте ново създание, с ново сърце и нов дух? Приели ли сте себе си? Харесвате ли се? Вярвате ли, че бъдещето съдържа вълнуващи неща за вас?

Ако наистина вярвате в тези неща, тогава нека да ви поздравя, защото вие сте тръгнали по пътя към удивително добри неща. Ако не вярвате в тези неща, тогава е време да изучавате Божието слово, докато ги повярвате. Вярвайте в обещанията от Божието слово повече, отколкото вярвате как се чувствате и никога не се предавайте, докато не постигнете победа. Обновете ума си за реалността на новото създание.

Когато осъзнаете, че сте нов човек, вие имате нова надежда.

Неща като това, че вие сте Божията праведност в Христос! Вие сте оправдани и осветени чрез кръвта на Исус! Вие имате таланти и способности, които са ви дадени от Бога! Бог живее във вас и Той никога няма да ви напусне или да ви изостави! Когато осъзнаете, че сте нов човек, вие имате нова надежда.

Човекът, който сте били преди, грешките, които сте правили, несправедливите неща, които са ви се случвали, борбите през които сте минавали – тези неща не трябва да ви спират повече. Не се разхождайте наоколо, като си казвате: *Имам проблем с гнева. Просто не мога да си контролирам темперамента.* Не, това беше старото ви аз. Бог ви е променил отвътре и вие бяхте трансформирани от Неговата сила вътре във вас. Вие сега сте човек, пълен с мира и радостта на Господ. Приемете този човек. Започваме, като приемем с вяра благата вест на Евангелието, а след това обновяваме ума си, като изучаваме Божието слово. И започваме да живеем в реалността на новия човек, който сме в Христос.

Вместо да минавате през живота с манталитета на жертва, като си казвате: *Ами аз просто не мога да се доверя на никого. Никога не мога да изградя здраво взаимоотношение, поради дисфункция от моето*

минало, или аз не ставам за нищо, приемете изцелителната сила на Бога в живота си. Вие сте нов човек. Той изцелява всяка рана и възстановява това, което сте изгубили. Всъщност Той ще ви даде двойно благословение за нещата, които са ви били отнети (вж. Исая 61:7). Ако сте били наранени в миналото си, това не ви прави жертва през остатъка от живота ви. Вие можете да победите тази болка и да живеете един победоносен, славен живот. Вие сте ново създание в Христос, изпълнено с нова сила и нова надежда. Запомнете, вашето минало не е вашата съдба!

Вие може уверено да минавате през всеки един ден като знаете, че сте по-силни, отколкото сте били, защото всеки ден Бог извършва чудесна работа в живота ви. Това не означава, че сте свършили всичко, което искате и не означава, че сега правите всичко перфектно, но означава, че може да имате нова надежда. Надежда, която ви вдъхновява да кажете като Павел: „Не че съм сполучил вече [достигнал до този идеал], нито съм станал вече съвършен, но се впускам в гонитба, дано уловя (да хвана) и да направя свое това, заради което Исус Христос (Месията) ме улови и ме направи Негов“ (Филипяни 3:12, Разш. Библия).

Вие може уверено да минавате през всеки един ден като знаете, че сте по-силни, отколкото сте били, защото всеки ден Бог извършва чудесна работа в живота ви.

Не прекарвайте още един ден, като казвате: „Не мога да го направя,“ „Не мога да се справя“ или „Не съм достатъчно добър.“ Това са безнадеждни думи. Може би тези неща описват старото ви аз, но те със сигурност не описват новото ви аз в Христос. Вие сте Божие дете. Вие сте повече от победител. Вие сте глава, а не опашка. Вие сте Божията праведност в Христос Исус. По-велик е Този, който е във вас от този, който е в света.

Новият човек, който сте, има наследство

Когато станете вярващи, вие влизате в ново семейство – семейството на Бога. Сега имате братя и сестри в Христос, които разбират през какво минавате и които могат да ви насърчават по пътя, имате и небесен Баща, който никога няма да ви изостави. Едно от многото благословения, които получавате от небесния си Баща, е наследство. В Ефесяни 1:18 се казва:

И да просветли очите на сърцето ви, за да познаете каква е надеждата, към която ви призовава, и колко богато е Неговото славно наследство между светииите (тези, които Той е отделил)... (Разш. Библия, подчертаването е добавено).

Като сънаследници с Христос, ние получаваме това, което Той е спечелил и за което се е жертвал за нас. Библията казва, че всичко, което е Негово, сега е наше (вж. Йоан 16:15).

Чрез Христос за всеки един от нас е осигурено наследство. Това означава, че не сме наети слуги, работещи да спечелят нещо от Бога, а че ние сме Негови деца и сме наследници. Като сънаследници с Христос, ние получаваме това, което Той е спечелил и за което се е жертвал за нас. Библията казва, че всичко, което е Негово, сега е наше (вж. Йоан 16:15). Когато осъзнаете, че имате наследство от Бога, това променя начина, по който виждате нещата. Проблемите ви не

изглеждат толкова големи, притесненията ви не изглеждат толкова значими, бъдещето не изглежда толкова плашещо – можете да бъдете радостни и изпълнени с надежда, защото Бог вече е снабдил всичко, от което се нуждаете!

Ние служим на един добър Бог и Той иска да изпълни живота ни с добри неща. Ако всеки ден се притеснявате как ще си платите сметката, ако се страхувате, че няма да получите повишение в работата, ако се огорчавате поради това, което някой е казал зад гърба ви, вие не живеете като дете, което разбира че има наследство. Притеснението, страхът и огорчението са черти на характера на старото ви аз. Новото ви аз може да се довери, да има увереност и да прощава, защото вие вярвате, че Бог може да вземе всичко, което ви се случва и да го изработи за добро – Той има добри неща складираны за вас. Ако някой друг получи повишение, Бог очевидно има нещо по-добро за вас. Не се тревожете и не се депресирайте. Приемете новото си аз – осъзнайте, че имате голямо наследство в Бога – и се надявайте на най-доброто относно това, което Бог ще ви научи и как Той ще снабди за вас чрез тази ситуация. Ако някой каже нещо лошо за вас, вместо да се огорчавате, питайте Бога как да се справите със ситуацията. В миналото вероятно щяхте да си изпуснете нервите и да кажете на този човек да се разкара, но това беше старото ви аз. Оттогава сте извървели дълъг път с Бога. Вие имате наследство в Него и Той може да обърне тази ситуация в нещо добро.

По-ново и дори по-голямо очакване

Ние започнахме тази книга, като си говорихме за очакванията. И в края тази глава, и на първата част от книгата, искам да ви насърча наистина да започнете да увеличавате очакванията си. Нека надеждата ви да се издигне по-високо!

Колкото повече надежда имате, толкова по-лесно ще бъде да ходите с вяра. Моля се Бог да е изграждал вярата ви, докато сте чели първите пет глави – точно за това си мисля, че е време да очакваме дори повече от Бога. Той ви обича толкова много и иска да благослови живота ви несравнимо повече, отколкото досега (вж. Ефесяни 3:20).

Ние казваме, че бременната жена „очаква.“ Точно затова тя започва да прави планове. Тя действа според очакванията си – купува дрехи, бутилки, поставя детското креватче и подготвя детската стая. Ние трябва да действваме като хора, които очакват. Трябва да ставаме сутрин и да правим планове с очакване Бог да направи нещо голямо. С Божията помощ ние можем да мислим: *Днес може би е денят. Това е денят, който Бог сътвори и нещо голямо е на път да ми се случи.* Дори ако Бог не направи точно това нещо, което искате, опитайте се да разширите виждането си. Може би вие се молите за нещо, а Бог има нещо по-добро на ум. Не искайте просто нещо добро, вярвайте и се надявайте за нещо голямо.

Трябва да ставаме сутрин и да правим планове с очакване Бог да направи нещо голямо.

Събуждайте се всеки ден и си казвайте: „Аз имам щастливо и уверено очакване, че нещо удивително ще се случи днес. Съпругът ми ще ме благослови. Децата ми ще се държат добре. Ще получа страхотни новини в работата. Бог ще ми даде възможност да благословя някого. Ще получа благословение по пощата. Днес ще преживея пробив.“ Не се страхувайте да се доверите, вярвайте и говорете благословения върху вашия ден от момента, в който се събудите. Решила съм да споменавам и да се отнасям към тази книга като към „щастливата книга“. Вярвам че всеки, който я прочете, ще стане по-щастлив отколкото някога е бил. Надеждата е радостно и уверено очакване, че нещо добро ще се случи!

Надеждата премахва ограниченията от нашите очаквания. Малко или много очаквате от Господа? Може само наполовина да се надявате, че Бог ще направи нещо. Може наполовина да вярвате за нещо добро, но аз искам да ви предизвикам напълно и с цялото ви сърце

да вярвате за по-големи неща, отколкото изобщо сте вярвали преди. Искам да ви предизвикам да вярвате, че Бог може да ви използва по един превъзходен начин. Ако пишете песни, защо Бог да не може да ви даде най-великата песен, която изобщо някога е била писана? Ако проповядвате Словото, защо Бог да не може да ви даде толкова силно послание, толкова величествено, че всеки път, когато се проповядва, да освобождава пленниците? Ако отглеждате деца, защо вашите деца като пораснат да не станат хората, които ще променят света? Защо

Време е да започнете да живеете на ново ниво на очаквания, изпълнени с надежда. Вярвайте, че ако нещо добро може да се случи на някого, то може да се случи и на вас!

да не ви повишат в работата? Защо да не можете да срещнете човека, за когото ще се ожените и да имате чудесен живот? Защо да не може да преодолеете тази болка? Защо да не можете да донесете промяна в живота на хората около вас?

Време е да започнете да живеете на ново ниво на очаквания, изпълнени с надежда. Вярвайте, че ако нещо добро може да се случи на някого, то може да се случи и на вас!

Надявайте се на най-доброто!

Когато се погледнете в огледалото днес, се надявам да видите себе си така, както Бог ви вижда. Вие не сте един изгубен, съкрушен, победен и безпомощен човек. Вие не сте човек, който не може да контролира ума и емоциите си, и не сте човек, който не може да преодолее миналото си. Вие сте много повече от тези неща! Вие сте повече от победител (вж. Римляни 8:37). Вие сте ново създание в Христос и Бог работи в живота ви. Малко по малко, ден след ден, Бог ви променя. Вие можете да живеете по различен начин от преди, защото сте победител. Повярвайте в тези истини. Продължавайте напред и се надявайте на най-доброто!

ЧАСТ ВТОРА

ИМАЙТЕ НАДЕЖДА, КОГАТО ВИ БОЛИ

[Сега] ние имаме [надежда]като здрава и непоколебима котва за душата...

Евреи 6:19 (Разш. Библия)

Ние се нуждаем от надежда по всяко време, а особено когато ни боли. Когато сме наред трудности или лична болка от какъвто и да е вид, надеждата изглежда по-неуловима. Обаче за нас е жизнено важно да не използваме фразата: „Минавам през трудно време“ като извинение да бъдем обезкуражени, депресирани и без надежда.

Въпреки че е по-трудно, също така е по-важно от всякога да имаме надежда по време на това преживяване. Бог иска да ни преведе през това, а не да види, че сме заседнали в болката.

Когато дойде загубата, нека да се справим с нея и да не изгубим себе си в този процес. Когато трагедията се случи, нека да скърбим по подходящия начин и да не даваме място на духа на скръб, който ще превърне целият ни живот в трагедия. Когато сме разочаровани, нека отново да си възвърнем надеждата. Когато сме депресирани, нека да погледнем нагоре, защото ние всички ще се почувстваме по-добре, ако изправим високо главата си!

Всичко, свързано с Исус, е високо нагоре! Той дойде от Небето и Той се върна на Небето, когато работата Му тук беше завършена, и на нас ни е обещано, че Той ще дойде отново в облаците и всяко око ще Го види. Той издига главата ни, духа ни и живота ни. От друга страна, ние имаме враг, наречен Луцифер, Сатана – големият измамник или дявол – и всичко, което той предлага, ни събаря надолу. Той предлага депресия, обезсърчение, униние, болест, отчаяние, потиснатост, развод, смърт и т.н.

Аз обявявам война на безнадежността и ви каня да се присъедините към мен в борбата срещу нея. Всеки един от нас, който направи посвещение да разпространява надеждата навсякъде, където отиде, ще стане част от отговора на нуждите в този свят.

ШЕСТА ГЛАВА

Погледнете нагоре

*Издигам очите си към хълмовете, откъдето иде помощта ми.
Помощта ми е от Господа, Който е направил небето и земята.*

Псалом 121:1–2

*Надеждата е нещо с пера,
което се настанява в душата
и пее мелодия без думи.
И никога не спира.*

Емили Дикенсън

Едно от нещата, което ми харесва да правя, когато имам свободно време, е да гледам филми. Дейв и аз прекарваме толкова много време в пътуване, че когато се върна вкъщи, нямам търпение да седна и да се отпусна във фотьойла с регулируема облегалка, с кучето в скута ми, и да се наслаждавам няколко часа на развлекателен филм. Вероятно и вие сте така – просто има нещо, което те кара да се наслаждаваш, когато гледаш наистина хубав филм.

Без значение какви филми обичате да гледате (аз обичам класиките и добрите криминални филми), ние всички сме били свидетели на една и съща сцена. Това е любим похват, който намира място в екшън филмите, приключенските филми, криминалните филми на ужасите, филмите за война и дори в романтичните комедии. Говоря за сцената на „страха от високото“. Гледали сте я, нали? Декорите са различни, но дилемата е същата – ВИСОКОТО! Главният герой стои на пръсти на тясна издатина или колебливо пресича някакъв неустойчив, разпадащ се мост, или нервно се качва на градската кула. Катастрофата изглежда непреодолима. Във всяка една от тези сцени нашият герой се намира на абсурдно високо място, вятърът духа, кракът му се подхлъзва веднъж или два пъти, музиката се усилва... и аз съм толкова изнервена, че едва мога да гледам!

Ако сте гледали тази сцена толкова пъти, колкото мен, вие знаете, че има една класическа реплика, която някой изглежда винаги казва в тази ситуация. Точно когато героят или героите минават през най-тъсната част от издатината, пътуват през най-клатещата се част от моста или се качват на най-опасния склон от планината, някой казва тези думи: „Каквото и да правите, не гледайте надолу!“ Изглежда като добър съвет, нали? Просто останете фокусирани, гледайте къде ходите, продължавайте да се движите и *не гледайте надолу*. Но по някаква причина, нашият любим филмов герой рядко слуша този съвет. Лесно можем да предскажем какво се случва. Първото нещо, което всички правят, е да погледнат надолу и резултатът е винаги един и същи – паника.

Може би вие сте в подобна ситуация днес. Разбира се, вие не сте на хиляди метри над земята точно сега (поне се надявам да не сте), но може би сте на ръба на финансова битка и чувствате, че сте на път да се подхлъзнете. Вероятно сте във взаимоотношение, което се люлее и се клати като въжен мост и вие чувствате, че може да се разпадне всеки момент.

Може би се опитвате да прескочите някакво препятствие, толкова високо, че това ви прави нервни и уплашени.

*Каквото и да правите,
не гледайте надолу.*

Ако се чувствате така, ако днес ви боли, аз искам да ви дам един вече познат съвет: Каквото и да правите, не гледайте надолу.

Казвам „не гледайте надолу“, защото много хора гледат към погрешните неща, когато се намират в трудна ситуация. Те се фокусират върху големината на проблема, върху риска, с който се сблъскват, негативните неща, които другите хора казват, болката от миналото, техните собствени нездравословни чувства и емоции, или техния страх от провал. Но няма никаква надежда в нито едно от тези негативни неща. Всички тези неща са „долу“ и като гледате към тях, това няма да ви помогне да се изкачите нагоре.

Библията ни дава по-добър избор, когато се нуждаем от помощ. Вместо да гледаме надолу към нещата, които не могат да ни помогнат, Божието слово ни казва да гледаме нагоре – да се фокусираме върху Този, който винаги ще ни помогне. В Евреи 12:2 (ББЛ) се казва: „като гледаме на Исус, Начинателя и Усвършителя на вярата ни...“, а в Исая 45:22 се казва: „Към Мене погледнете и спасени бъдете всички земни краища; защото Аз съм Бог – и няма друг.“ Когато беше в беда, Давид се обръщаше и поглеждаше към небесата, защото знаеше, че помощта му идва отгоре (вж. Псалом 121:1–2). Искам да ви насърча да направите същото.

Когато минавате през нещо и не сте сигурни какво да направите, къде да отидете или дори накъде да гледате... просто погледнете нагоре.

Потърсете Господа. Той е Този, който може да ви помогне. Той е Този, който ще ви избави. Той е Този, който отказва да ви остави да паднете. Исус каза да погледнем нагоре, защото нашето изкупление е близо (вж. Лука 21:28). Нашето изкупление не в това да гледаме надолу. Ние гледаме нагоре към Бога, като чакаме Той да ни избави.

Когато минавате през нещо и не сте сигурни какво да направите, къде да отидете или дори накъде да гледате... просто погледнете нагоре.

Фразата „погледнете нагоре“ означава повече от това просто да се взираме в небето. Тя означава да имаме отношение на надежда, да гледаме позитивно на нещата и да имаме очакване за нещо добро. Бог е добър и Той винаги планира нещо добро за нас.

Нищо не може да заеме Божието място

Ние често гледаме към хора или към неща във време на несигурност и това е разбираемо, но обикновено не е ефективно. Въпреки че знаем, че трябва да се доверим на Бога и въпреки че вярваме, че Той ни обича и има план за живота ни, има просто едно естествено изкушение да се хванем за нещо осезаемо – нещо, което можем да видим с естествените си очи. Ние можем да видим Бог, но трябва да Го видим с очите на вярата. Виждаме Го със сърцето си и винаги трябва да се надяваме на Него.

Докато обикалях света да служа на хората и да се моля с тях, и докато им помагах в борбите и трудностите им, аз открих, че има много неща, към които хората гледат, когато ги боли, преди да помислят да погледнат към Бога. Ето само някои от най-често срещаните примери:

Гледат към приятелите си

Чудесно е да имате приятели, с които да можете да говорите и да им се доверите, когато ви боли, особено приятели, които са вярващи, които да се молят с вас и да ви насърчават. Обаче приятелите ви нямат всички отговори. Въпреки че те може да имат много добри намерения, те може да ви насочат в погрешната посока, ако техният съвет не съвпада с Божието слово. Приятелите ни може да ни съжаляват, но може да нямат желание да бъдат достатъчно искрени, за да ни кажат това, което имаме нужда да чуем. Аз си спомням когато Дейв ми каза, че

трябва да престана да се самосъжалявам. Това не ми хареса и аз му се ядосах, но онова, което ми каза, беше вярно и аз имах нуждата да го чуя. Дейв ме обичаше достатъчно, за да ми даде това, от което имам нужда, вместо онова, което исках. Виждала съм ситуации, в които приятели са държали някого заседнал в състояние на невъзможност да функционира, понеже са му помагали, вместо да му кажат това, което наистина има нужда да чуе.

Няма нищо лошо в това да зависите от приятелите си в трудни моменти, но не им позволявайте да заемат мястото на Бога в живота ви. Отидете първо при Господ, когато ви боли и търсете посоката, която Бог ще ви покаже в тази ситуация. След като сте прекарвали време в Словото и сте търсили Господа в молитва, тогава може да поискате да отидете при приятелите си и да споделите с тях онова, което мислите, че Господ ви казва. Спомнете си, че приятелите ви са хора, точно като вас. Тяхната способност да ви помогнат е ограничена. Ако разчитате единствено на тях, накрая ще се разочаровате.

Гледат към брачния си партньор

Едно от нещата, което научих още в началото на брака си беше, че не мога да завися от Дейв като източник на моето щастие – това място се заема от Бога. Бог е източникът на нашата радост (вж. Псалом 43:4), а не нашият брачен партньор.

Спомням си че имаше време, когато аз толкова много се разстройвах, понеже Дейв отиваше да играе голф или да гледа футбол, вместо да прекарва цялата сутрин с мен. Причината не беше, че Дейв ме пренебрегва – той е чудесен съпруг и обича да прекарва време с мен, но аз исках той да бъде тук през цялото време. Разстройвах се, защото аз гледах на него като на моя източник на щастие и удовлетворение. Исках той да ме кара да се чувствам сигурна и уверена. Но Господ ми показва, че всеки път, когато очакваме от човек (дори брачния ни партньор) да направи за нас това, което само Бог може да направи, ние ще бъдем доста притеснени и разочаровани в живота.

В момента, в който спрях да се опитвам да принуждавам Дейв да ми дава нещата, които само Бог можеше да ми даде, аз моментално получих нов мир и радост в живота си... и в брака си. Като казвам това, ако съм ядосана за нещо, или ако имам нужда да разговарям, Дейв винаги е тук да ме насърчи и да ми помогне, но и двамата знаем, че само Бог е Този, който може да снабди всичко, от което се нуждаем във всяка ситуация.

Гледат към себе си

Когато нещата в живота станат трудни, ние всички имаме склонността да казваме: „Ще се погрижа за това сам.“ Понякога това е така, защото не е имало никой наоколо да ви помогне, когато сте били по-млади, така че вие винаги е трябвало да бъдете независими. В други случаи причината е в това, че вие сте силна личност, вероятно много талантлива, и просто е много лесно да се доверите на вашите способности да ви изведат от кашата.

Обаче вие не сте създадени да минавате през живота сами и ще има случаи, когато собствените ви сили няма да бъдат достатъчни. Ще се сблъскате със ситуации, през които само Бог ще е достатъчно силен да ви преведе. Предлагам ви да свикнете да гледате към Него сега. Не чакайте да дойде толкова голямо препятствие или толкова дълбока болка, които ще ви доведат при Него от отчаяние. Създайте си навика да се събуждате всеки ден и да казвате: „Господи, аз днес ти се доверявам. Благодаря ти за дарбите и способностите, които Си ми дал, но аз не разчитам на собственото си разбиране. Аз завися от Теб. Дай ми мъдростта, посоката и благодатта, от които се нуждая днес, за да живея победоносен и славен живот.“

Ще се сблъскате със ситуации, през които само Бог ще е достатъчно силен да ви преведе.

Колкото и страхотни да са приятелите, колкото и чудесен и благочестив да е брачният ви партньор, колкото и да е важно да разпознават дарбите и талантите, които са ви дадени от Бога, нито едно от тези неща не може да заеме Неговото място в живота ви. Псалом 37:39 казва: „Но избавлението на [последователно] праведните е от Господа; Той е тяхно прибежище и сигурна крепост във време на беда“ (Разш. Библия). Господ е нашето прибежище и нашата крепост, никой друг. Точно затова ние сме изпълнени с надежда, когато гледаме към Господа във време на беда, а не към хората.

Някой разочаровал ли ви е, или е изневерил на обещанията си? Това разгневи ли ви, или ви обиди? Някога обмисляли ли сте идеята, че това може да е вашата собствена грешка – да очаквате този човек да посрещне нуждите ви, вместо да погледнете към Бога? Не искам да звуча грубо и не искам да изглежда, че не съчувствам на болката ви, но истината, която имаме нужда да чуем, често пъти първоначално е болезнена за нас. Ако ние влагаме надеждата си и се доверяваме повече на хората, отколкото на Бог, Той ще разкрие слабостите им и ще ги остави да ни

разочароват, за да може ние накрая да се обърнем към Него. В момента това може да не ни е приятно, но истината ще ни освободи!

Игнорирайте бурята — фокусирайте се върху Исус

Матей 14:24–33 рисува една доста драматична картина. Учениците се опитват да преминат през Галилейското езеро през нощта, когато идва силна и свирепа буря. Сега, ако имаше някой, който знае какво се прави в кораб по време на буря, това бяха Петър и учениците. В края на краищата тези мъже бяха опитни рибари. Това не беше първата им буря. Но силата на тази буря надхвърляше техния опит.

Попадали ли сте в подобна ситуация? Някога мислили ли сте си, че можете да се справите с дадена ситуация, само докато разберете, че тази буря е различна от другите? Е, точно това се случи и с учениците; това беше буря, от която не можеха сами да се извадят.

Като видя, че учениците имаха нужда от помощ, Исус „дойде при тях, като вървеше по езерото“ (ст. 25). Харесва ми колко равнодушно Библията отбелязва това. Думите не са подчертани, нито са с главни

Няма буря, която да е толкова голяма, че да попречи на Бог да ви избави.

букви; изречението дори няма удивителен знак накрая. Исус ходеше по водата и ние не трябва да бъдем изненадани. Все едно Бог ни казва, че Той може и ще направи каквото е необходимо, за да дойде при нас, когато ни боли. Няма буря, която да е толкова голяма,

че да попречи на Бог да ви избави.

Когато Исус дойде до лодката, учениците се уплашиха. Те си помислиха, че Исус е призрак. Но Петър каза: „Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата“ (ст. 28). Веднага щом Исус каза: „Ела“, Петър слезе от лодката и като по чудо започна да ходи по водата. Петър не направи това със собствената си сила (той със сигурност нямаше силата да ходи по вода) и Петър не направи това с помощта на другите ученици (те не му дадоха необходимия съвет за разходка по вълните). Само Господ можеше да направи това. Исус беше единствената надежда на Петър.

Докато Петър ходеше към Исус, той направи това, което ние с вас често правим — той отклони погледа си от Господа и погледна надолу. Той погледна към вълните и започна да се фокусира върху бурята. Вместо да мисли: *Аз ходя по водата с Исус! Това е удивително! Няма ограничение за това, което Бог може да направи в живота ми!* – Петър започна да си мисли: *Какво ще стане, ако се удавя? Как изобщо е*

възможно това? Може ли Исус наистина да ме спаси? Точно това се случва, когато погледнете надолу към проблемите си, вместо да погледнете нагоре към вашето обещание. Удивителните знаци се превръщат във въпросителни знаци. Вярата се превръща в страх. И вие започвате да потъвате. Благодарни сме, че имаме Спасител, Който ни помага дори когато вярата ни е слаба. Исус се протегна и спаси Петър. Не го спасиха учениците, Исус го спаси.

Тази история перфектно илюстрира какво се случва с бурите в живота ви. Няма значение колко голяма е бурята, тя не е прекалено голяма за Бог. Той ви вижда точно там, където сте, и идва да ви спаси. Ако преживявате някаква борба днес, започнете да търсите Бога. Не бъдете като учениците, които бяха изненадани, когато Исус се появи; вместо това имайте щастливото очакване, че Бог ще се появи на сцената, че Той няма да закъснее и че ще укроти бурята.

Докато гледате към Него, вие можете да ходите над нещата, които заплашват да унищожат живота ви. Можете да живеете в мир, радост, удовлетворение и щастие, защото сте се фокусирали върху Исус. Но в момента, в който започнете да гледате към вълните – негативната информация, страховитите мисли, какво си мислят другите, лъжите на врага – това са нещата, които ще ви потапят всеки път. Дори посред хаотичната буря, когато чувствате, че всичко в живота ви се тресе, погледнете към Господа. Той е единственото нещо, което не може да бъде разклатено.

Имайте щастливото очакване, че Бог ще се появи на сцената, че Той няма да закъснее и че ще укроти бурята.

Единственото нещо, на което винаги можете да разчитате

Бог иска вие да бъдете изпълнени с надежда, а не да бъдете обезкуражени, отчаяни и депресирани. Библията ни казва в Римляни 5:5, че онези, които възлагат надеждите си на Бога, никога няма да бъдат разочаровани и никога няма да се посрамят. Леле! Помислете за това. Може да възложите надеждите си на приятели и да бъдете разочаровани. Може да се надявате на банковата си сметка и да бъдете разочаровани. Може да вложите надеждите си в някой политик и да бъдете разочаровани. Може да вложите надеждите си в работата си и да бъдете разочаровани. Но ако се надявате на Бога, няма да бъдете

разочаровани. Въпреки че понякога може да минете през неща, които не разбирате, Той винаги накрая ще ги изработи за ваше добро.

Докато имате надежда, имате възможност, защото всичко подлежи на промяна, освен Бог. Няма значение какъв вид лоши новини или доклад сте получили, първото нещо, което трябва да си помислите е: *Е, това може да се промени*. Финансите ви се променят, децата ви се променят, шефът ви се променя, ситуацията ви се променя, но Бог не се променя. Бог е скала – Той е константа. Малахия 3:6 казва: „Защото, понеже Аз, Господ, не се изменям.“ Хората се променят, времето се променя, обстоятелствата се променят, начинът на мислене може да се промени, настроенятията може да се променят, задълженията се променят, работните ни места се променят, училищата се променят. Това е нещо, с което може и да свикнем. Единственото нещо, за което можем да бъдем сигурни в този свят, е че нещо винаги ще се променя. Точно затова е толкова важно да запазите надеждата си в Господа и да изградите живота си върху тази Скала. Докато Бог е основният ви източник на всичко, от което се нуждаете – като знаете, че Той е Единственият, Който никога не се променя – вие можете да се справите с всичко, което се променя, защото Бог е вашата основа в живота.

Ние страдаме доста емоционално, което наистина не би трябвало да изтърпяваме, ако вложим надеждите си в Бога и спрем да очакваме някой друг да направи това, което само Бог може да направи.

Надявайте се на най-доброто!

Не всеки ден е перфектен и не всяка буря се обявява в прогнозата за времето. Може да ни боли главата или сърцето. Това може да продължи един ден или да продължи по-дълго. Но с каквото и да се борите, аз искам да ви насърча да ГЛЕДАТЕ НАГОРЕ! Не се фокусирайте върху негативните обстоятелства, върху това, че шансовете за успех не са на ваша страна, или върху страшните мисли, които ви идват наум.

Когато гледате нагоре, надеждата се възражда. Въпреки че бурята може да бъде голяма, тя не е по-голяма от Бога. Всичко, което трябва да направите, е да търсите Него и да се доверите, че Той ще направи всичко необходимо – дори да ходи по водата – за да стигне до вас. Така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Вие ще преминете през това по-силни от преди. Просто останете фокусирани върху Исус, имайте позитивно отношение, продължавайте да се движите и каквото и да правите... не гледайте надолу.

СЕДМА ГЛАВА

Бройте благословенията си, вместо проблемите си

„Благославяй, душо моя, Господа, и не забравяй нито едно от всичките Му благоденяния.“

Псалом 103:2

„Само в тъмнината можеш да видиш звездите.“

Мартин Лутер Кинг, мл.

Веднъж чух една история за човек, който си изгубил ключовете една вечер. В отчаян опит да ги намери, той търсил трескаво навън, на ъгъла на улицата, директно под уличното осветление. Един човек, който минавал оттам, забелязал неговото трескаво търсене и спрял да му помогне да потърси изгубените си ключове. След няколко минути на усърдно търсене, услужливият непознат попитал: „Сега, къде точно си изпуснахте ключовете? Ако знаем мястото, може би ще имаме по-голям късмет.“ Без колебание, собственикът на изгубените ключове отговорил: „Изпуснах ги, когато бях вкъщи.“ Изумен от този отговор, услужливият непознат възкликнал: „Ако сте ги изпуснали в къщата си, защо ги търсим тук навън, на улично осветление?“ Собственикът на изгубените ключове отговорил: „Защото светлината тук навън е по-силна.“

Първата ви мисъл вероятно е: *„Това е нелепо. Всеки би направил нещо по-добро в тази ситуация.“* Може да звучи глупаво да си търсиш ключовете, които си загубил вкъщи, докато стоиш под уличното осветление, но аз имам причина да ви разказвам тази история. Много често в живота ние търсим нещо, от което се нуждаем, но търсим на погрешните места. Има една стара песен, в която се казва: „търсим любовта на всички погрешни места.“ Аз мисля, че това е вярно. Но също така мисля, че ние често търсим и надеждата на всички погрешни места.

Ако наистина искаме да се наслаждаваме на живота, ние ще трябва да направим основни промени в това къде търсим надежда. Исус трябва да бъде източникът на нашата надежда по всяко време. Няма зна-

чение какви са обстоятелствата около нас. Обстоятелствата, в които се намираме, не трябва да определят степента на нашата радост. Дори и да преживяваме възможно най-лошия ден в живота си, ние можем

Да гледаме какво имаме, а не какво сме изгубили.

да имаме уверено, изпълнено с радост и надежда отношение, ако се научим да гледаме какво имаме, а не какво сме изгубили. Винаги гледайте какво прави Бог, а не това, което вие си мислите, че Той не прави.

Бих искала някой да беше споделил тази истина с мен по-рано в живота ми. В продължение на много години аз бях нещастна, притеснена и смутена християнка и една от основните причини за това беше, че аз винаги мислех за онова, което нямах. И аз не просто си мислех за това, аз се оплаквах от това. Аз прекарвах времето си за молитва, като казвах на Господ за всички неща, които нямах. *Господи, аз нямам достатъчно пари. Аз нямам същия талант като някой друг човек. Не съм имала добро детство.* Списъкът продължава нататък. Оглеждах се около себе си и прях ежедневна инвентаризация на всичко, което нямах.

Господ обаче започна да ми показва, че аз имах много, просто гледах на неправилните места. Няма победа в това да се фокусираме върху нещата, които сме изгубили, или които нямаме. Вместо да влагам енергията и усилията си в оплакване за нещата, които съм изгубила, Господ започна да ме учи да се фокусирам върху нещата, които са ми останали. Може да не съм имала пари да ходя на луксозни почивки, но поне съм имала пари да си плащам сметките този месец. Може да не съм имала способностите, които някой друг е имал, но аз бях добра в общуването с хората и след време Бог започна да използва това, за да помага на други хора. Аз може да съм била малтретирана като дете, но Бог ме изцеляваше. Съпругът и децата ми не бяха идеални, но аз бях благословена със семейство. Моите майка и баща ме изоставиха, но Господ ме осинови (вж. Псалом 27:10).

Колкото повече се фокусирах върху това, което имах, а не върху онова, което съм изгубила, толкова повече отношението ми започваше да се променя. Започнах да виждам Божиите благословения и Неговото благоволение в живота ми и надеждата ми започна да се издига нагоре.

Същото може да бъде вярно и за вас. Няма значение през какво преминавате днес, вие можете да откриете нова радост в живота. Може да сте изгубили някои неща; може да има някои преимущества, които вие нямате. Но вместо да се фокусирате върху това, което сте

изгубили, защо не издирите какво ви е останало и какво имате? Може да се изненадате от това, което ще откриете.

Три пенита и Бог

Веднъж четох, че когато Майка Тереза започнала мисионерската си работа в Индия, тя нямала никакви пари. Тя имала мечта да построи дом за сираци и да помогне на народа на Калкута, но средствата ги нямало. Когато я попитали колко пари всъщност има, тя казала: „Три пенита.“ Хората се съмнявали в нейната мисия и я питали: „Какво можеш да направиш само с три пенита?“ А Майка Тереза отговорила: „Имам три пенита и Бог, от какво друго може да се нуждая?“

Обичам това отношение. Майка Тереза не беше загрижена, че има само три пенита, защото тя имаше Бог! Чудя се как животът ни би се променил, ако започнем да броим точно какво ни е дал Бог. То може да не изглежда много, ако го сравняваме с това, което другите имат. То може и да не изглежда много в сравнение с това, за което се молим. Но дори и малко може да е всичко, от което Бог се нуждае.

Три пенита са повече от достатъчни в ръцете на Бога. Ако Бог може да нахрани множество от 5 000 мъже (плюс жените и децата) само с няколко хляба и две риби, само си помислете какво Той може да направи с малкото, което вие имате. Може би си мислите: *Но аз нямам нищо, дори три пенита.* Все още може да бъдете насърчени, защото Бог създаде цялата Вселена от нищо. Той започна, като говореше думи на вяра над празното пространство. Без значение колко малко имаме, ние всички можем да правим това.

Три пенита са повече от достатъчни в ръцете на Бога.

Някога били ли сте в магазин за хранителни стоки, когато правят инвентаризация на стоката? Удивително е да гледаш целия екип от служители, които правят инвентаризация, как идват и започват да броят наличното в магазина. Те изваждат ръчните се устройства, слагат етикети на всеки артикул, след това те щателно броят и преброяват отново, за да са сигурни, че числата са точни. Това, което ме изумява, е че нищо не се пренебрегва. Те броят дори най-малките неща. Всеки пакет дъвки, всяка изкривена консерва, всеки натъртен банан – в пълната инвентаризация се брои всичко.

Мисля, че би била страхотна идея да направим инвентаризация на собствения си живот и да преброим всяко благословение, което Бог ни е дал. Това би увеличило надеждата ни и би изградило вярата ни.

Мисля, че би била страхотна идея да направим инвентаризация на собствения си живот и да преброим всяко благословение, което Бог ни е дал.

Вместо да се разхождаме потиснати наоколо, като говорим за това какво все още нямаме, ние можем да ходим с увереност и да благодарим на Бога за всичко, което Той ни е дал.

И ние трябва да изброим всяко едно нещо. То може да изглежда малко, но все пак го пребройте и Му благодарете за него. Изградете си навик да забелязвате всичко, което Бог прави за вас, и колкото повече

размишлявате върху Неговите благословения, толкова повече надеждата ви ще изобилства. Бог ни е дал Исус, и ако Той е направил това, няма ли да ни даде също и всичко останало?

Време за инвентаризация

Списъкът за инвентаризация на всеки от нас ще изглежда различно. Ние всички имаме различни дарби, таланти, силни страни или ресурси – и ние със сигурност нямаме всички тях едновременно – но Бог никога не ни е обещал, че ще имаме това, което някой друг има, или че този човек ще има това, което вие имате. Спомням си когато бях в една колония на хора, болни от проказа, по време на посещение в Индия, и един мъж с проказа ме попита дали бих видяла дома му. Той изглеждаше много развълнуван, така че аз с удоволствие отидох с него да погледна. Оказа се, че това, което той наричаше дом, беше една дупка, около 3 метра дълга и 2 метра висока, изкопана отстрани на един хълм от пръст. Там беше обзаведено с домашно направен хамак, два очукани съда и няколко чинии. Трябва да призная, че бях изобличена до мозъка на костите си, когато осъзнах колко щастлив беше той с толкова малко и колко често аз бях нещастна с толкова много.

Като имате предвид това, ето един списък с предложения на неща, за които да благодарим на Бога. Може всичко да не е включено в списъка (точно сега), но може би много от нещата ще съвпадат с вашите. Прокаженият, който срещнах, щеше да бъде опиянен от щастие, ако имаше което и да е от тези неща.

- Покрив над главата ви
- Приятел, който проверява как сте
- Членове на семейството, които ви обичат
- Кола, която е в движение (да, дори и да не работи добре)
- Пълен стомах
- Топла и студена течаща вода

- Чувство за хумор
- Чек за заплата всяка седмица
- Удобно легло
- Мечта в сърцето
- Възможности за образование на децата ви
- Местна църква, която ви насърчава
- Здраво тяло
- Гардероб, пълен с дрехи
- Библия, която да четете
- Надежда за бъдещето

И това са само някои от нещата, които ми дойдоха наум. Обзалагам се, че ако отделите време да помислите и да се помолите за това, вие ще напишете списък 10 пъти по-дълъг от този.

Някои от нещата, които споменах, може да ви изглеждат доста основни, но ако се замислите за това, има хора по света, които нямат дори и най-основните неща, които вие имате. Вода, храна, покрив над главите ни – тези неща не трябва да се приемат за даденост. Ние трябва да благодарим на Бога за тези основни неща от първа необходимост и никога, дори и за минута, да не ги вземаме за даденост.

Винаги има надежда

Инвентаризацията на Божията доброта в живота ни е важна, понеже, да си кажем честно, много е лесно да гледаме на житейските си борби и да се обезкуражим. Ако гледаме само на пречките, е лесно да изгубим надежда. Можете да гледате банковата си сметка и да почувствате, че няма надежда. Понякога може да погледнете към децата си и да ви се иска да вдигнете ръце нагоре и да кажете: „Няма никаква надежда.“ Може да погледнете себе си и да кажете същото нещо! Може да карате колата си към работа и да си мислите: *Няма никаква надежда.* Точно това иска дяволът да направите. Той знае, че ако може да ни държи обезнадеждени, ние не можем да продължим напред към твърдата вяра и ще пропуснем Божия добър план за нас.

Трябва да устоите на изкушението да гледате на онова, което сте изгубили, или което нямате, и да изберете да гледате на всичко, което Бог е направил, прави в момента и ще направи. Когато го сторите, надеждата ви ще се съживи, радостта ви ще се увеличи, вярата ви ще порасне и ще станете по-активни. Запомнете, че когато живеете в градината на надеждата, нещо винаги разцъфтява.

Вместо да казвате: „Няма никаква надежда“, защо не кажете: „Винаги има надежда!“

*Вместо да казвате:
„Няма никаква надежда“,
защо не кажете:
„Винаги има надежда!“*

Вземете решение да направите инвентаризация на това, което Бог ви е дал, и изберете да се надявате за още.

Направете списък с благословенията, които Бог ви е дал, и може да си ги четете на глас всеки ден. Колкото повече се съсредоточите върху това, което имате, толкова по-изумени ще бъдете от Божията доброта в живота ви.

В Ефесяни 1:3 се казва:

Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христос ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места.

Това трябва да ви дава надежда. Без значение с какво се сблъсквате днес, вие ще бъдете благословени с всичко, от което някога ще се нуждаете. Ако ви е нужна сила, ако ви е нужна вяра, ако ви е нужна надежда, ако ви е нужен приятел, ако ви е нужно разбиране, ако ви е нужен мир, или радост, или праведност, или пари, или здраве, или изцеление, или победа, Бог ще снабди това нещо за вас. Филипяни 4:19 казва: „А моят Бог ще снабди (ще напълни догоре) всяка ваша нужда според Своето богатство в слава в Христос Исус“ (Разш. Библия).

В моментите, в които вие може да се съмнявате, че Бог в действителност ще снабди тези неща в настоящето или в бъдещето, просто погледнете назад към това, което Той вече е направил. Погледнете назад към вашата инвентаризация с благословения и нека това да повдигне вярата ви за бъдещето. Това направи Давид. Когато цар Саул и братята на Давид се съмняваха дали Давид всъщност може да победи Голиат, Давид просто спря и направи инвентаризация на Божията доброта в живота си. Той каза: „Слугата ти е убивал и лъв, и мечка. Този необрязан филистимец ще бъде като едно от тях, понеже хвърли презрение върху войските на живия Бог!“ (1 Царе 17:36). Давид беше уверен, че поради факта, че Бог беше направил онези неща за него в миналото, Бог би направил и по-велики неща в настоящата ситуация. Инвентаризацията на благословенията на Давид му даде надеждата, от която се нуждаеше, за да изживее съдбата си.

Да ви благославя е нещо, което Бог обича да прави

Повече от всичко друго, когато започнете да правите инвентаризация на Божията доброта в живота си – когато започнете да броите благосло-

венията си – това изпълва сърцето ви с радост. Забелязала съм, че е невъзможно едновременно да бъдете благодарни и обезсърчени. Не става.

Ако отделите време всеки ден да се съсредоточите върху Божиите благословения и Неговото благоволение, няма да можете да устоите... ще бъдете изпълнени и ще преливате с радостта на Господа. Словото на Бога ни казва, че радостта в Господа е нашата

Забелязала съм, че е невъзможно едновременно да бъдете благодарни и обезсърчени.

сила (вж. Неемия 8:10). Много хора са летаргични, чувстват се уморени и едва успяват да стигнат от стола на бюрото в работата си до дивана вкъщи, поради отношение, което им ограбва радостта. Някои хора са напълно изтощени, когато се върнат вкъщи от работа, и това не е поради тяхната работа – а защото те имат лошо отношение към мястото, на което работят и всички хора там. Негативното отношение ще засегне всяка част от живота ви – дори вашето здраве. Но ако ние решим да бъдем доволни от това, което Бог ни е дал, и ако се съсредоточим върху доброто в живота си, не само че ще бъдем по-щастливи, но ще бъдем и по-здрави.

Всеки ден аз си водя дневник, когато прекарвам време с Господа. Записвам си стихове от Писанието, които ме насърчават, някои от нещата, за които се моля през този ден, неща, които чувствам, че Господ влага в сърцето ми и специални неща, които Бог прави за мен. Това за мен е скъпоценен опит, трупан с години, който съм запазила описан в тези дневници, и от време на време обичам да ги чета. Когато прелиствам през дневниците от миналото, за мен е много интересно, че няколко пъти в годината Бог ми напомня да имам настойчиво очакване за нещо добро. Това може да бъде наистина важно. Когато съм изпълнена с надежда – когато очаквам Бог да направи нещо голямо в живота ми – това изгражда духа ми и ме изпълва с радост. Вземам редовно витамини и мисля, че надеждата е „щастливият витамин.“ Ние трябва да приемаме надежда в големи дози, ежедневно! Мисля че затова един от любимите ми стихове в Писанието е:

Затова Господ [искрено] ще чака [надявайки се, ще търси и ще копнее], за да се смиле над вас, и по тази причина ще се превъзнесе, за да ви пожали и да ви покаже любов и милост; защото Господ е Бог правосъден. Блажени (благословени, щастливи, богати, за завиждане са) всички, които [добросъвестно] Го чакат, които очакват и гледат, и копнеят за Него [за Неговата победа,

Неговото благоволение, Неговата любов, Неговия мир, Неговата радост и Неговото несравнимо, неразрушимо приятелство!

Исая 30:18 (Разш. Библия)

Бог всъщност „очаква, гледа, и копнее“ да ви покаже Неговата доброта. Точно затова вие можете да имате щастливо очакване за добро в живота си. Това не е нещо, което Бог неохотно се съгласява да прави, това е нещо, което Той обича да прави. Исус умря за вас, за да можете

Бог всъщност „очаква, гледа, и копнее“ да ви покаже Неговата доброта. Точно затова вие можете да имате щастливо очакване за добро в живота си.

»да имате живот и да му се наслаждавате и да го имате изобилно“ (Йоан 10:10, Разш. Библия). Така че не минавайте през живота си с лошо отношение. Вземете решение да имате добро отношение и да очаквате добри неща от Господа. Ние не ги очакваме, защото ги заслужаваме, а защото Бог е добър! Изберете да хвалите Бога с благодарно сърце за всичко онова, което ви е дал.

Надявайте се на най-доброто!

Докато завършвате тази глава, се запитайте: *Колко надежда имам?* Развълнувани ли сте всеки ден, очаквайки, че Бог ще отговори на молитва, ще изпълни мечта, ще посрещне нужда и ще направи нещо удивително в живота ви? Ако не сте толкова изпълнени с надежда, колкото бихте искали да бъдете, можете да промените това. Не е някакъв сложен процес – всичко започва, като гледате на това, което имате, вместо на онова, което сте изгубили.

Направете инвентаризация на благословенията в живота си. Много от нещата във вашия списък очевидно ще бъдат големи неща, но също и много от нещата в списъка ви ще бъдат малки неща. Уверете се, че ще отделите време наистина да прегледате всяка област от живота си и да видите малките, пренебрегнати неща, с които Бог ви е благославял през цялото време. Когато го направите, вие ще забележите пълната промяна в начина, по който гледате на живота си. Както и на брака си, на семейството си, на кариерата си, на стремежите си – виждането ви за всичко се променя, когато имате благодарно сърце.

Така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто днес. Бог ви е благославял в миналото – вие имате цял списък, с който доказвате това, и то е само началото. Той има още на склад за вас. Просто се уверете, че го търсите на правилните места.

ОСМА ГЛАВА

Думи на надежда

Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваши дълбоко в мене? Надявай се на Бога, защото аз още ще го славословя; Той е помощ на лицето ми и Бог мой.

Псалом 43:5

„Надеждата се усмихва от прага на идващата година, нашепвайки: тя ще бъде по-щастлива...“

Лорд Алфред Тенисън

По същия начин, по който храната, която ядем, ни въздейства физически, думите, които говорим, ни въздействат духовно, умствено и емоционално. Аз вярвам, че те също така ни въздействат и физически, защото колкото повече изпълнен с надежда и щастие е нашият разговор, толкова по-енергични ще се чувстваме. Позитивното, изпълнено с надежда отношение облекчава стреса, който е основната причина за много болести и страдания.

Преди няколко години аз реших да се отнасям сериозно към здравето си. Нямах достатъчно енергия, лесно се разболявах и се борех с физически проблеми, които постоянно напомняха за себе си. В миналото съм пробвала различни диети и планове за физическо натоварване, но работата ми винаги заемаше всяко време, което имах да се погрижа за себе си. Накрая се връщах към моя нормален, натоварен ритъм, въпреки че знаех, че това не е добре за мен. В крайна сметка реших, че това положение трябва да се промени. Предполагам бих могла да кажа, че се изморих да бъда уморена.

Едно от първите неща, които започнах да осъзнавам, докато изучавах подходящата диета и физически упражнения, е че всичко, което ядем, въздейства на начина, по който работи нашето тяло. Ние всички знаем, че здравословната диета е важна, но не мисля, че винаги осъзнаваме точно колко нашият избор на храна наистина въздейства на тялото ни. Това, което ядете във всеки един ден, може да определи

как ще се чувствате, колко работа ще свършите и какъв вид отношение ще имате. Добра или лоша – салата или донат – храната, която влиза в устата ви, въздейства на тялото ви. Тя може също да влияе на емоциите и на мисловните ви процеси.

По същия начин декларациите, направени с надежда или негативните изповеди – думите, които говорите, влияят на живота ви по много начини. Думите имат сила. Това, което казвате, променя нещата. Веднага щом кажете нещо, тези думи отиват в ушите ви и директно в душата ви. Ако думите ви са изпълнени с живот, вие ще се почувствате по-щастливи и по-енергични. Обаче, ако имате склонността да говорите какво се е объркало в живота ви и да се оплаквате за ситуацията, в която се намирате, тези думи имат негативно влияние, те ще източат енергията ви и ще ви накарат да се чувствате обезкуражени и даже депресирани. Не отлагайте надеждата за следващия път, защото „отлагано очакване изнемощява сърцето“ (вж. Притчи 13:12).

Едно от най-важните неща, които можете да направите, когато ви боли, е да говорите позитивни и изпълнени с вяра думи.

Думите, изпълнени с надежда са важни, особено когато се сблъсквате с нещо трудно. Едно от най-важните неща, които можете да направите, когато ви боли, е да говорите позитивни и изпълнени с вяра думи. Не казвам, че само вашите думи имат силата да променят ситуацията – само Бог може да направи това – но вашите думи имат сила в духовния свят и когато вие се съгласите с Бога, Неговият план може бързо да започне да се изпълнява в живота ви. Думите ви могат да променят вашето отношение за дадена негативна ситуация и да ви помогнат да определите колко бързо ще я преодолеете. Израилтяните се оплакваха, докато бяха в пустинята, и си останаха там. Единайсет-дневно пътешествие им отне 40 години и повечето от тях никога не пристигнаха в желаната дестинация.

Да се оплакваме и да изреждаме всичко, което мислим, че не е наред в живота ни, е по-голям проблем, отколкото повечето хора осъзнават, че е. Това е зло в ушите на Господа! Чудя се колко много хора минават през живота оплаквайки се и като правят това, те никога нямат този вид живот, който искат да имат. Виждате ли, да желаем нещо не е достатъчно, за да се случат добри неща. На нас ни е нужна жива надежда и силна вяра в Бога. На нас също така са ни нужни силни мисли и думи, изпълнени с надежда. Ние имаме нужда да действаме, когато е необходимо и благодарно сърце, докато чакаме.

Аз прекарах първите 45 години от живота си, съсипвайки дните си и пречейки на бъдещето си, поради липса на знание за силата на собствените ми думи. Липсваше ми знание в много области, но тази беше много важна за мен. Ако имате познания за силата на думите, тази глава просто ще ви послужи като един освежителен курс, който ще ви насърчи да продължите в правилната посока. Но ако всичко това е ново за вас, то може изцяло да промени живота ви.

Вие може да не осъзнавате, че сте отговорни за думите си. Можете да избирате какво казвате, и повярвайте ми, като ви казвам, че това, което говорите, има огромно значение. Бъдете добър настойник на думите! Избирайте ги мъдро и вярвайте в това, което Божието слово казва за тях, че са изпълнени със силата на живота и смъртта.

Смърт и живот има в силата на езика и онези, които го обичат, ще ядат плодовете му [за смърт или за живот].

Притчи 18:21 (Разш. Библия)

Спрете да говорите за проблемите си

Някога забелязвали ли сте, че Исус не говореше за проблемите Си? Той можеше да го направи; Той трябваше да се справя с много от същите неща, с които вие и аз трябва да се справяме. Исус имаше изтощителна програма. Исус се срещаше с груби и противни хора. Исус се изправяше пред трудни и тежки ситуации. Да не споменаваме факта, че Той знаеше, че ще пострада жестоко и ще умре на кръста за греховете на света.

Но когато четете Евангелията, никога няма да чуете Исус да казва нещо критично или нещо, което може да бъде определено като оплакване или мърморене.

Той очевидно познаваше силата на думите. Когато времето за Неговото страдание и смърт беше приближило, Той каза на учениците си, че няма да говори с тях много от сега нататък (вж. Йоан 14:30). Защо би казал това? То беше, защото Той знаеше силата на думите, и също така знаеше колко изкушаващо е да кажем всички погрешни неща, когато минаваме през трудно и болезнено време. Той знаеше, че Неговият Баща има план за спасението на човека и това зависи от Него. Той беше решил твърдо да направи всичко необходимо да остане в съгласие с Бога, включително да говори думите, които Бог би използвал, а не такива, които дяволът би използвал.

Аз няма още много да говоря с вас, защото иде князът (злият гений, управителят) на този свят. Той няма нищо свое в Мен. [Той няма нищо общо с Мен; в Мен няма нищо, което да принадлежи на него, и той няма никаква власт над Мен.]

Но [Сатана идва и] Аз правя така, както Ми е заповядал Отец, за да познае светът (да бъде убеден) че Аз обичам Отец и че правя само това, което Отец Ме е инструктирал да върша. [Аз действам в пълно съгласие с Неговите заповеди.] Станете, да си отидем оттук.

Йоан 14:30–31 (Разш. Библия)

Разбира се, Исус говореше за много неща, включително за греха. Имаше време, когато Исус смърряше фарисеите и коригираше учениците Си. Докато четете Евангелията, откривате, че Исус говореше за много неща, но Неговите проблеми не бяха едно от тях. В Лука 4:22 се казва, че хората „се удивляваха на благодатните думи, които излизаха от устата Му.“ Исус изпълняваше мисия, и Той нямаше да допусне да бъде „отстранен от играта“, като се фокусира върху ежедневните проблеми от живота. Той каза, че Неговите думи са дух и живот (вж. Йоан 6:63).

Вашите думи дух и живот ли са, или са плътски и носят смърт? Добрата новина е, че вие можете да направите промяна точно сега, ако трябва. Аз първа ще призная, че устата е невъзможно да се контролира без много голяма помощ от Бога. Обаче ако вземем правилното решение и сме в съгласие с Божията воля в тази област, Той със сигурност ще ни помогне да направим позитивни промени.

Влезте през тясната порта

Исус ни инструктира да влезем през тясната порта, която води до живот и да избягваме широкия път, който води към погибел (вж. Матей 7:13–14). Очевидно през тясната порта е по-трудно да минем. Аз винаги казвам, че по тесния път няма място за нашия плътски, светски начин на живот. Ние можем да минем през живота, като говорим каквото ни дойде, и като изобщо не се замисляме за силата на думите ни, но това ни поставя на широкия път, за който Исус каза, че води към погибел, а аз се съмнявам, че някой от нас иска това.

Лесно е да се съсредоточим върху нещата, които не вървят добре. Изглежда че толкова голяма част от нашите разговори се фокусират по-скоро върху онова, което не върви добре, отколкото върху това, което върви добре. Те не са изпълнени с надежда, те са безнадеждни!

Децата са болни. Трафикът е ужасен. Краката ме болят. Икономиката върви надолу. Можеш ли да повярваш какво е казала за мен? Не мога да си позволя това. Колкото повече обаче говорим за това какво не върви добре, толкова повече сила му даваме в живота си.

Някога замисляли ли сте се, че може да правите проблемите си още по-големи, като прекалено много говорите за тях? Някога замисляли ли сте се, че може да не напредвате изобщо в живота поради вашето оплакване? Аз определено не бях се замисляла за тези неща, докато Святият Дух не се конфронтира с мен за тях, и аз съм толкова доволна, че Той го направи, защото ние не можем да променим нито една област от живота си, за която ни липсва знание.

Когато минавате през време на изпитания, най-доброто нещо, което можете да направите, е да спрете да говорите колко голям е проблемът ви и да започнете да говорите за това колко голям е Бог. Отделайте малко време всеки ден да размишлявате върху Божието слово и да говорите Неговите обещания върху своята ситуация.

Започва да се излива сила, когато се съсредоточите върху това, което може да се случи с Бог на ваша страна, вместо какво се случва в живота ви точно сега.

Когато минавате през време на изпитания, най-доброто нещо, което можете да направите, е да спрете да говорите колко голям е проблемът ви и да започнете да говорите за това колко голям е Бог.

Да правим целенасочено това, което е правилно

Може не винаги да имате позитивни чувства и може не винаги да искате да говорите позитивни думи. Ще има дни, когато ще се събуждате и ще се чувствате много ужасно. Това са дните, в които наистина ще е лесно да бъдем ядосани и огорчени, да се оплакваме и да гледаме песимистично на живота. Но вие не трябва да живеете подчинени на чувствата си. Чувствата са непостоянни – те се променят бързо, в зависимост от произволен брой фактори.

Един от основните въпроси, които искам да повдигна в тази книга, е че ние трябва целенасочено да се надяваме. Ние не можем просто да си седим и да си пожелаем да почувстваме надежда, или дори да се молим да я имаме. Ние избираме да бъдем изпълнени с надежда всеки ден. Едно от най-удивителните неща относно факта, че имаме свободна воля, е че ние можем да избираме какво да бъде нашето отношение, нашите мисли, думи и действия. Сигурна съм, че ако сте

като мен, първото нещо, което бихте искали да си помислите, когато сте направили нещо неправилно, е: *Просто не мога да се спра, не мога да се контролирам*. И после следва някакъв вид извинение защо не сте направили правилното нещо.

Сцената може да се разиграе по следния начин: *Бих искала да се чувствам обнадеждана, но просто няма нищо особено радостно, което да се случва в живота ми. От мен не може да се очаква да имам позитивна гледна точка, когато всичко, което виждам, е изпълнено с проблеми навсякъде, където погледна. Ако бях имала предимствата, които много хора имат, тогава отношението ми щеше да бъде по-добро*. Обаче може да бъде и по следния начин: *Обстоятелствата, в които се намирам, не са много добри точно сега, но аз избирам да бъда изпълнена с надежда. Аз очаквам нещо добро да се случи в живота ми днес! Да, нещо добро ще се случи, на мен и чрез мен!*

Като правите това целенасочено, ежедневно, дори когато не се чувствате така, това накрая ще промени начина, по който се чувствате. Чувствата ви своевременно ще се покоряват на вашите решения. Без значение как изглеждат обстоятелствата, всеки ден с Исус е подобър от който и да било ден без Него. Ние винаги можем да бъдем изпълнени с надежда, защото Той ни обича, Той е на наша страна и Той може да промени всяко нещо! Той е справедлив Бог и Той променя погрешните неща в правилни!

В дните, в които се чувствате обезсърчени, вземете решението, че няма да позволите на тези чувства да контролират живота ви. Вместо да имате негативна гледна точка и да говорите негативни думи, декларирайте нещата, които са в съгласие в Божието слово!

- Знаем, че Бог ме обича (вж. Ефесяни 3:19).
- Вярвам, че ще видя Божиата доброта в живота си (вж. Псалом 27:13).
- Аз съм повече от победител, чрез Христос, който ме обича (вж. Римляни 8:37).

Аз проповядвам вече почти 40 години и все още размишлявам върху Божието слово и го декларирам почти всеки ден от живота си. Без значение какво чувствам, аз си напомням коя съм в Христос – и вие можете да направите същото. Не чакайте някой друг да ви развесели; разпалвайте се в Господа. Бих искала да мисля за това като за малка лична „обиколка на мажоретките“, която ви вдъхновява и ентусиазира. Ако сте присъствали някога

Не чакайте някой друг да ви развесели; разпалвайте се в Господа.

на голямо спортно събитие в училище или в гимназията, знаете за какво говоря. Точно преди срещата, мажоретките обикалят и скандират, оркестърът свири, а отборът се подготвя за голямата игра. Тази обиколка на мажоретките е тържество, което се основава на очакваната победа. Въпреки че отборът още не е победил, скандирането и тържествуването вече е започнало.

Вие със сигурност имате за какво да празнувате и да се радвате в живота си. Няма значение с каква опозиция се сблъсквате, Бог е на ваша страна и Той е непобедим. Така че давайте смело напред и си направете една такава „тържествена обиколка“ – въодушевете се за победата, която Бог носи в живота ви.

Надеждата, която откриваме в хвалението

2 Летописи 20 глава разказва историята на една голяма армия, която дойде срещу цар Йосафат и армията на Юдея. Хората се страхуваха, защото знаеха, че армията има числено превъзходство (вж. 2 Летописи 20:15). Някога чувствали ли сте се по този начин, или вероятно сега се чувствате така? Чувствате ли, че вашите проблеми са просто твърде големи за вас, за да можете изобщо да излезете от „зимния период“?

Йосафат добре знаеше, че битката не беше негова, а на Бога. Въоръжен с това слово от господата, Йосафат подготви армията си за битка. Но той направи нещо много по-различно в тази битка. Вместо да подреди най-страшните си войни на предната линия на битката, каквото всички очакваха да направи, Йосафат даде тази позиция на хвалителите. Във 2 Летописи 20:21 се казва:

... и той постави певци, които да пеят на ГОСПОДА, и да Го прославят в свято (свещеническо облекло) и великопение, като излязат пред войската и говорят: Славословете ГОСПОДА, защото милостта Му (и любовта Му) е вечна! (Рази. Библия)

Йосафат започна битката с хваление. Каква картина трябва да е било това – една цяла армия да марширува, готова за битка, под знамето на хвалението.

Библията казва в стих 22, че като „започнаха да пеят и да Го прославят“, Бог обърка вражеската армия. Вместо да се бият срещу Юдея, тези хора се обърнаха един срещу друг в объркване. Докато Йосафат и неговата армия пристигнаха на сцената, врагът вече беше унищожен. Бог беше спечелил битката, точно както обеща.

Вярвам, че дяволът се обърква, когато хвалим Бога във време, в което трябва да се страхуваме и да се оплакваме. Хвалението и благодарението всъщност го сразяват.

Хвалението е мощно оръжие. То декларира, че вие се доверявате на Бога и сте напълно зависими от Него. Не чакайте вашите обстоятелства да се променят, преди да започнете да говорите думи на надежда. Нека да бъда недвусмислено ясна: няма значение какво се случва в живота ви точно сега, не позволявайте на никаква болест или проблем, или загуба, или страх от предстоящи неприятности да ви попречат да хвалите Бога. Избирайте думите си внимателно, отворете устата си и смело заявете, че Бог е верен и вие очаквате нещо добро да се случи в живота ви.

В Римляни 4:20 се казва, че Авраам „се укрепи във вяра, като отдаде слава на Бога.“ Същото нещо се случва в живота ви, когато говорите думи на хвала – вие се укрепявате във вяра да победите всяка пречка, с която може би се сблъсквате. Поставете хвалението на предна линия в живота си!

Кажете това, а не онова

Когато хората са изпълнени с надежда, те очакват нещо добро да им се случи, и вие можете да разберете това по нещата, които казват. Те са уверени, че ще се случат добри неща в обстоятелствата, в които се намират, те са развълнувани, че промяната е във въздуха, те очакват пробив – така че те обичат да говорят за това. Хората, изпълнени с надежда, са оптимистични и весели. Те са забавни, когато сме около тях. Надеждата е заразна! Тя е един от най-добрите подаръци, които можем да дадем на някого. Защо не видите себе си като човек, който раздава надежда? Тя е едно от нещата, от които нашето общество днес отчаяно се нуждае. Аз особено много съчувствам на нашите тийнейджъри и младежи в днешни дни. Те имат нужда от цялото насърчение, което могат да получат!

Светът, училищата и нашите университети често предават посланието, че Бог е мит, или в най-добрия случай е някой, който не трябва да се взима под внимание или да се обсъжда. Светът изглежда се опитва да натика Бог далече в тъгъла, сякаш Той е някаква пречка или неудобство. Като тийнейджър, аз си спомням, че за Бога се говореше открито във всички сектори на обществото. Той беше част от ежедневните разговори. Ние виждахме Десетте Божии заповеди на стените в училище и публичната молитва се случваше често. Моите родители не бяха благочестиви хора, но аз все пак чух за Бога в училище и от съседите си. Нашите младежи днес нямат това преимущество и за тях е много лесно да останат без надежда.

Много родители постоянно да се опитват да свържат двата края и имат малко, или изобщо нямат никакво време, което да прекарват с децата си. Стресът в семейството често провокира родителите да натякват на своите тийнейджъри за дрехите им, за начина, по който си правят (или не си правят) косата, за избора на приятели, оценките, несвършената домакинската работа и за безброй други неща. Аз определено вярвам, че родителите трябва да коригират децата си, но вероятно децата нямаше да имат нужда от толкова много корекции, ако имаха повече надежда! Ако те не я получат, те тръгват от дома всеки ден, чувствайки се безнадеждно, още преди да са се сблъскали с останалия свят, а той само прибавя още повече на безнадеждното им състояние. Говорете думи, които да издигат, насърчават и изпълват с надежда всички, особено младите хора днес.

Вземете решение, че ще бъдете като кречетало и няма да спрете да говорите за надеждата. Решете, че ще се държите така, че да имате позитивно влияние в света. Бъдете такъв човек, около когото другите хора искат да бъдат. Живейте живота си с вярването и с надеждата, че нещо добро ще се случи днес.

*Вземете решение,
че ще бъдете като
кречетало и няма да
спрете да говорите за
надеждата.*

Надявайте се на най-доброто!

Това, което казвате днес, определя в дългосрочен план живота, който ще живеете утре. Не позволявайте на натиска от света и лъжите на врага да ви обезсърчават, като ви карат да виждате само негативните неща в живота. Погледнете какво пише в Божието слово, застанете твърдо върху Неговите обещания и говорете живот върху вашата ситуация.

Всяка дума, която казвате, ви влияе, така че изберете да говорите здравословни и даващи живот думи. Нека тези думи да проправят пътя, докато минавате през всяка трудна ситуация. Вместо да говорите за вашите проблеми, започнете да говорите за Божиите обещания, и нека тези изявления на надежда да задвижат вярата ви.

Продължавайте напред и се надявайте на най-доброто днес. Дори ако се чувствате слаби, дори да ви изглежда невъзможно, дори ако някоя битка ви е накарала да се чувствате несигурни и да се страхувате, поставете хвалението на предната линия. Когато го направите, вие ще осъзнаете, че Бог се бие на ваша страна – и няма начин да загубите битката.

ДЕВЕТА ГЛАВА

Продължавайте да се движите

И не само това, но нека се хвалим и в скърбите си, като знаем, че скръбта произвежда твърдост, а твърдостта – изпитана правда, а изпитаната правда – надежда.

Римляни 5:3–4

„Най-великата и славна победа в живота не е в това никога да не падаме, а в това да се изправяме всеки път, когато паднем.“

Нелсън Мандела

Различните животни имат различни инстинкти, когато са застрашени или се страхуват. Мечките атакуват, катеричките се катерят, антилопите бягат, а къртиците копаят. Всички тези инстинктивни реакции са някакво активно действие. Има едно животно обаче, чиято реакция е съвсем различна: опосумът. Опосумът е животно, което не напада, не се катери, не бяга и не копае. Опосумът просто застива на място. Вместо да предприеме активно действие, това животно става пасивно. То се преструва на умряло – откъдето всъщност сме взели израза „правиш се на опосум“ – и се надява, че като стои неподвижно, ще постигне нещо.

Забелязала съм, че много пъти, когато хората са наранени или изплашени, те се превръщат в духовни опосуми. Вместо да станат активни, те стават пасивни. Когато дойдат тежки времена, когато трябва да се справят с болка или разочарование, те замръзват на място. Те просто спират да се движат. Това изглежда ли ви познато? Някога изпадали ли сте в състояние на ступор или застой, поради неочаквано изпитание или голямо разочарование? Били ли сте в ситуация, в която не знаете какво да направите, така че просто не правите нищо?

Ако някога сте се сблъскали с болка, която ви е карала да замръзнете на място, аз не искам да омаловажавам болката ви. Доверете ми се – аз съм преминала през много изпитания, когато ме болеше толкова силно, че чувствах сякаш не мога да продължа напред. Разбирам

през какво минавате, защото аз също съм се чувствала парализирана от трудности. Но аз наистина искам да ви насърча наред вашата болка, че понякога най-доброто нещо, което можете да направите, е просто да продължите да се движите.

Понякога най-доброто нещо, което можете да направите, е просто да продължите да се движите.

Може все още да нямате всички отговори. Може все още да сте шокирани от обстоятелствата. Може дори да чувствате, че светът се срутва върху вас. Но посред тези трудности, ако просто продължите да се движите, това ще ви помогне да не изгубите надежда. Може да нямате възможност да видите светлината в края на тунела точно сега, но ако предадете грижите си на Господа и се доверите, че Той е с вас в тази трудна ситуация, ще откриете изцеление, докато ходите с Него. В крайна сметка не само че ще откриете светлината в края на тунела, а и светлината ще прогони всяка тъмнина в живота ви.

Аз разбирам, че в зависимост от това колко е тежка ситуацията, с която се сблъсквате, ще има някои дни, в които няма да искате да правите нищо. Заедно с тежката загуба идва и естественият процес на скърбене, който се състои от различни етапи. Но докато преминавате през процеса на изцеление, просто знайте, че окончателният отговор не е да се изолирате и да прекарарте живота си обездвижени от болка. Бог иска да продължите да предприемате стъпки на вяра, доверявайки се, че Той ще ви преведе през болката към нещо по-добро.

Стъпките на [добрия] човек се водят и утвърждават от ГОСПОДА... Когато падне, той няма да бъде напълно повален, защото ГОСПОД хваща здраво ръката му и го подкрепя и поддържа.

Псалом 37:23–24 (Разш. Библия)

Привилегията да се доверяваме на Бога е нещо абсолютно чудесно. Тя ни позволява да имаме надежда, когато изглежда, че няма причина да се надяваме. Когато всичко изглежда изгубено, можете да се доверите на Бога да насочва стъпките ви.

Току-що се чух с една приятелка, която е преминала през ужасно изпитание, в борба с рака. Тя сега е към края на лечението си и е готова отново да влезе в нормалното си ежедневие. Тя ми каза: „Изпитвам трудности и не знам как да продължа напред, тъй като животът ми повече никога няма да бъде същия като преди.“ Вие може би разбира-

те това много добре. Вероятно ваш близък е починал и вие не можете да си представите живота без този човек. Може да сте си загубили работата, където сте работили дълги години и където сте си мислили, че ще се пенсионирате. А сега накъде? Бъдете сигурни, че дори вие да не знаете, Бог знае. Той ще ви води и ще насочва всяка ваша стъпка.

Силата на това да преследваш целта

Спомням си, че получих съкрушаващи, ужасни новини точно преди да започна една тридневна конференция. Беше много трудно да продължа напред, но аз знаех, че трябва. Усетих Святия Дух да ми казва: „Просто продължавай да слагаш единия крак пред другия. Продължавай да се движиш!“

Това че продължих да се движа не отне цялата болка и разочарование, които чувствах, но то ме спаси да не потъна в пълно отчаяние и в рамките на няколко седмици ситуацията се разреши. Един от симптомите на духовна зрялост е да имате дисциплината да спазвате задълженията и обещанията си, дори когато минавате през много трудно време. Мен ме болеше, но трябваше да продължа да служа на другите, които също ги болеше и докато го правех, Бог изцели мен и разреши проблема ми.

Колкото и да е трудно да помним това, когато ни боли, нещата преминават и краят им идва. Пролетта винаги идва след зимата. Слънцето изгрява отново след бурята. Вчера беше облачно цял ден и от време на време имаше грамотевични бури и силен дъжд, но днес небето е синьо и слънцето грее. Мисля, че можем да видим, дори и в естествения модел на времето и на смяната на сезоните, как лошите неща винаги дават път на добрите неща. Ако е облачно и има буря в живо-

Няма винаги да има буря!

та ви днес, гледайте напред към слънцето, което вероятно ще изгрее утре или на следващия ден, или на последващия ден. Няма винаги да има буря!

Библията ни дава пример за една болна жена (жената с кръвотечението), която трябваше да *мине през* тълпата, за да стигне до Исус (вж. Марк 5:25–34; Лука 8:43–48). Въпреки че тази жена беше болна цели 12 години и беше похарчила всичко, което имаше по доктори, които не бяха способни да ѝ помогнат, тя отказа да си седи отзад и пасивно да чака болката ѝ да отmine. Тя избра да позволи на надеждата да я вдъхнови, за да премине през всяко препятствие. Нищо не можеше да я спре да стигне до Исус – нито тълпата, нито болестта, нито колко

дълго време е чакала, нито съмненията ѝ, нито болката ѝ. Тя продължаваше да си повтаря: *Ако само се допра до дрехата Му, ще оздравея* (вж. Матей 9:21). С надежда и вяра в сърцето си, тя просто продължи да се движи напред.

Вие може да имате своята собствена тъпла, през която трябва да минете днес. Това може да са куп негативни мисли. Може да са натрупани болки и рани от миналото. Може да са тъпла от хора около вас, които не ви подкрепят. Може да е голям финансов натиск. Може да са множество болки в тялото ви. Но ако преминете през всички тези неща и не допуснете разочарованията в живота да ви задържат в плен на обезсърчението и нещастieto, вашият пробив ще дойде. Във Филипяни 3:13–14 (Разш. Библия) се казва:

*Братя, аз [все още] не считам, че съм уловил или че съм го постигнал, но едно правя [това е единственият ми копнеж] – като забравям задното и се простирам към предното, **гоня целта** да спечеля [върховната и божествена] награда на горното призвание от Бога в Христос Исус. (подчертаването е добавено)*

Обичам този пасаж от Писанието. Павел казва, че той ще забрави какво е било в миналото – грешките и болката от миналото си – и ще се стреми и ще върви напред към своята съдба. Вие можете да направите същото нещо. Вие можете да минете през всичките тези неща, които ще се опитват да ви дърпат назад и да ви задържат в миналото. Днес вие можете да откажете да имате пораженческо отношение. Днес можете да откажете да се „правите на опосум“. Можете да изберете да продължите да се движите – можете да изберете да преследвате целта докрай.

Бог не спира да се движи

Може да четете това и да си мислите: *Джойс, аз не знам дали мога да продължа напред. Аз минавам през нещо наистина трудно и чувствам, че не мога да направя и една стъпка повече.* Ако това сте вие днес, аз ви умолявам да не се поддавате на тези чувства. Ако ние ще следваме Бога, ще трябва да продължим да се движим във вяра. Когато изучавам Божието слово, не мога да не забележа, че Бог винаги се движи. Не само това, но Той винаги призовава и хората Си да се движат... дори и при най-тежките обстоятелства.

Когато израилтяните излязоха от Египет и египетската армия ги преследваше, притискайки ги към Червено море... *Бог им каза да продължат да се движат!*

След 40 години в пустинята, когато децата на Израил дойдоха до река Йордан, несигурни дали трябва да пресекат и да преминат в Ханаан... *Бог им каза да продължат да се движат!*

Когато армията на Израил се изправи срещу укрепления Ерихон и нямаха никаква представа как щяха да спечелят битката, те бяха инструктирани да маршируват около града. С други думи... *Бог им каза да продължат да се движат!*

Когато Божиите хора влязоха в Ханаан и откриха земя, населена от гиганти, Бог ги инструктира да завладеят земята... *Бог им каза да продължат да се движат!*

Във всички тези ситуации, хората бяха изкушени да „се правят на опосуми“. Трудностите, с които се сблъскваха, ги караха да искат да се скрият и да чакат, вместо да станат и да започнат да се движат. Но във всеки отделен случай, Бог ги инструктира да се движат напред и да се доверят, че Той ще ги изведе от проблемите към победата. Ако си бяха седели вцепени от страх и несигурност, те никога не биха преживели изобилието, което Бог имаше за тях. Дори да им беше трудно в момента, те избраха да станат и да тръгнат. И накрая видяха, че си струваше усилието.

Библейските примери не са само в Стария завет. Докато четете разказите за живота на Исус в Евангелието, виждате, че Той винаги беше в движение. Той не се вцепени и не се правеше на духовен опосум всеки път, когато се сблъскаше с нещастие или бедствие. Той продължаваше да се движи от един град в друг, от един човек към друг, твърдо решен да направи това, за което беше дошъл на тази земя. Дори когато хората не Го приемаха, дори когато фарисеите се опитаха да Го вкарат в капан, дори когато тълпата се обърна срещу Него, Исус продължи да се движи.

Вявам, че една от причините Бог винаги да кара Неговите деца да се движат – срещу противникови армии, през реки, в Обещаната земя – е защото има надежда в движението. Ако не ходите, вие нямате никаква надежда да пристигнете някъде на ново място.

Без движение напред няма надежда за промяна!

Да направим стъпка на покорство

Един от начините, по който можете да продължите да се движите, е да бъдете покорни на Бога – просто можете да правите каквото Той ви води да правите. Стъпките, които Той ви кара да правите, може да бъдат малки или големи, те дори може да бъдат неочаквани, но да следваме Бога е единственият начин някога да стигнем до правилната дестинация.

Продължавам да си мисля за израилтяните и как облакът на Божието присъствие ги водеше в пустинята. Облакът покриваше скинията и Библията казва, че когато облакът се движеше, израилтяните пътуваха, а когато той стоеше на едно място, и те стояха. Те никога не знаеха кога ще се задвижи, но трябваше да бъдат готови да тръгнат, когато Бог тръгне да се движи (Числа 9:16–23). Готови ли сте за това? Сигурна съм, че понякога на тях не им се тръгваше, когато Бог ги подтикваше да го направят, но ако те искаха да успеят да преминат през пустинята, трябваше да се доверят на Божието водителство.

Ние трябва да живеем в състояние на готовност, като войници, които са под тревога. Когато това стане, войниците знаят, че могат да бъдат повикани на активна служба всеки момент. Когато докторите са на повикване, те трябва да бъдат готови всеки момент да тръгнат и да се погрижат за болния човек. Няма значение какви са техните планове или какво правят в момента. Когато дойде обаждането, те тръгват.

На една от моите конференции, аз си преглеждах Библията по време на хвалението и изведнъж просто дойде в сърцето ми, че трябва да дам Библията си на определена жена, която сподели свидетелството си преди няколко минути. Почувствах много силно, че трябва да ѝ я дам вечерта, когато свърша да проповядвам. Сега, трябва да ви кажа нещо: аз изобщо не очаквах това и наистина харесвах тази Библия, имах много бележки на нея. Всъщност тази Библия имаше бележки, написани в нея, върху седемте най-големи урока, които съм научила в живота си. Обаче аз усетих много силно, че Господ ме инструктира да я дам на нея. Аз не знаех защо Бог ме караше да се задвижа в тази посока. Може би това наистина щеше да насърчи тази жена, или може би Господ просто искаше да види дали ще се покоря. Но каквато и да беше причината, аз трябваше да направя избор: да се движа в покорство, или да бъда непокорна. Аз взех правилното решение този път, но имаше други случаи, когато не го направих, и накрая винаги съм съжалявала.

Единственият начин, по който можем да живеем, без да съжаляваме, е да правим правилното нещо сега!

Какво е това нещо, което Бог е вложил в сърцето ви да направите? Помолит ли ви е да простите на някого, който ви е наранил? Да благословите някого, който страда и се бори? Да промените някакъв разрушителен навик? Да прекратите дисфункционално взаимоотношение? Да насърчите приятел? Да се конфронтирате по даден въпрос? Каквото и да е това, което Бог ви моли да направите, не се колебайте повече нито за миг. Движете се в покорство и гледайте как Бог ще благослови всяка стъпка, която правите. Аз наистина вярвам, че безнадеждността идва с бездействието, а нашата надежда процъфтява, когато се движим в крак с Бога.

Наскоро чух, че що се отнася до физическото ни тяло, колкото повече се движим, толкова повече се увеличава способността ни да се движим и колкото по-малко се движим, толкова по-малко можем да се движим. Ако хората се пенсионираат и просто си седят и не правят нищо, здравето им често се влошава и те могат да вършат все по-малко и по-малко неща. Обаче възрастта изглежда няма значение за тези индивиди, които останат активни в живота и откажат да се предадат. По същия начин, аз вярвам, че колкото по-бързо се движим с Бога, толкова по-лесно ще ни бъде да го правим. Ако сте били вцепенени от страх дълго време, може да отнеме повече усилия, за да започнете да вървите отново, но ще си струва.

Ако чувствате, че трябва да тръгнете в някоя посока, но не сте сигурни какво иска Бог да направите, и ако се чувствате като заседнали

Понякога Бог ни чака да се покорим на последните Му инструкции, преди да ни даде нови.

ли и не можете да мръднете, нека ви задам тези два въпроса: (1) Какво беше последното нещо, което усетихте, че Бог ви казва да направите? (2) Направихте ли го? Понякога Бог ни чака да се покорим на последните Му инструкции, преди да ни даде нови. С Бог вие не можете да пропускате стъпки, винаги

вървите напред стъпка по стъпка.

Може би Господ влага в сърцето ви тези неща:

- Да се върнете в училище.
- Да промените начина, по който говорите на брачния си партньор.
- Да имате радостно отношение.
- Да се грижите по-добре за себе си.

- Да прекарвате повече време в изучаване на Словото.
- Да започнете библейско изучаване.
- Да дадете нещо на някого в нужда.
- Да насърчавате повече децата си.
- Да станете доброволец във вашата общност.
- Да служите в църквата.
- Да споделите свидетелството си с приятел.

Не можем да прескачаме стъпки, само защото не харесваме следващата стъпка, която Бог ни казва да предприемем. Какво би станало с тортата, ако сложим всички съставки освен млякото? Ние просто изпуснахме една стъпка, но това ще бъде достатъчно да съсипе цялата торта. Всичките ни други усилия и съставки ще бъдат напразни, само защото сме решили да прескочим една стъпка в процеса на печене на тортата.

В продължение на много години, Бог искаше от мен да имам покорно отношение към съпруга си, но аз не бях готова да предприема тази стъпка. Аз си казвах, че просто не мога да го направя, защото в миналото съм била малтретирана от мъже, които са се опитвали да ме контролират. Но честно да си кажа, това беше само извинение за непокорството ми. Аз бях в застои и нищо не се случваше в живота ми или в служението, защото аз пропусках една стъпка. Когато най-накрая направих тази стъпка и последвах облака на Божието присъствие, отново започнаха да се случват добри неща.

Завой надясно, завой наляво

През 1987 г. *Лос Анджелис Таймс* публикува историята за един 53-годишен скиор по ски-спускане, който се казваше Ед Кенан. Кенан беше бизнесмен, който обичаше да кара ски и се опитваше да се състезава в гигантски слалом по време на предстоящата зимна олимпиада. Но имаше нещо необикновено при Ед Кенан – той беше сляп.

Преди седем години Кенан беше изгубил зрението си, първо едното, а после и другото око. Двете операции не можаха да спрат отлепването на ретината, което се дължеше на заболяване от диабет. Сблъсквайки се с огромни трудности, Кенан трябваше да направи избор: Той можеше да си седи в тъмнината и да се самосъжалява, ядосан, че животът му е раздал лоша ръка, или можеше да продължи да се движи. Кенан взе своето решение – шест месеца след като ослепя, той се спускаше със скиите по склона във Вейл, Колорадо. „Аз принудих себе си

да се възстановя,“ каза той. „Аз разбрах, че ако мога да се спусна със ски по склона на планината, ще мога да направя и всичко друго, което съм си поставил за цел.“

През 1983 г. Кенан спечели златен медал в гигантския слалом за „Американската асоциация на слепите атлети“ за алпийско състезание, което се проведе в Алта, щата Юта. През следващите няколко години той прибави към този медал още няколко златни и сребърни медала в различни състезания.

Дори слепотата не можа да попречи на Ед Кенан да живее живота си в пълнота.

Когато го попитали как е възможно да се спуска със ски по планинските склонове и да маневрира през раличните врати в гигантския слалом, Ед обяснил, че е имал виждащ водач, който карал точно пред него надолу по планината. Със силен глас, неговият водач викал „Давай, давай, давай!“ когато трябвало да увеличи скоростта, и викал силно и наблягал нарочно на думите „деесен завой,“ „ляяв завой“, когато те приближавали вратите. Всичко, което Кенан трябвало да направи, било да продължи да се движи и да се доверява за посоката на своя инструктор. Когато го правеше, той управляваше хода на спускането безупречно и прекосяваше финиша безопасно.¹

Макар че трудностите, с които се справяте, може да бъдат различни от тези на Ед Кенан, вероятно вие можете да намерите някаква връзка с вашата ситуация. Може би знаете какво е да страдате при неочаквана загуба. Може би разбирате какво е чувството да се справяте с унищожително разочарование. Може би се изправяте пред страшна диагноза. Може би някой или нещо, което сте мислили, че винаги ще бъде там, внезапно си е отишло. И може би си задавате въпроса: *Да се откажа ли сега, или да намеря начин да продължа напред?*

С каквато и тъмнина да се справяте, нека да ви напомня, че вие не сте сами. Бог вижда през какво преминавате и Той е точно там, с вас. В Исая 30:21 се казва: „И ушите ти ще слушат зад тебе слово, което, когато се отклонявате надясно и когато се отклонявате наляво, ще казва: Този е пътят, вървете по него!“ Това означава, че Бог е обещал да бъде вашият водач. Когато не можете да видите къде ходите, не се страхувайте. Не се правете на опосум!

Понякога да се движите означава просто да станете от леглото и да си почистите къщата, или да отидете на работа. В други случаи може да означава да следвате някаква специфична посока, дадена от Бога. И в двата случая, в обикновено или в по-голямо предизвикателство,

Бог иска ние да бъдем активни, така че да не атрофираме духовно! Бог ще ви води и вие ще Го чуete да казва: „дееесен завой,“ „ляяяв завой.“ Колкото повече използвате вярата си, толкова повече вяра ще имате! Исус каза: „Защото на всеки, който има, ще му се даде повече, ще му бъде напълно снабдено, така че да има в изобилие; а от този, който няма, от него ще се отнеме и това, което има.“ (Матей 25:29, Разш. Библия). Той говореше за вярата, от която имаме нужда, за да предприемем действие, вместо да се крием от страх. Продължавайте да се движите – това е едно от най-мощните неща, които можете да направите!

Надявайте се на най-доброто!

Ако животът ви е в застой поради болка, несигурност или разочарование, аз искам да ви насърча да станете и да се задвижите. Това може да не е лесно, но вие можете да го направите. Преминете през нещата, които ви спират и задържат в застой. Вземете решение да направите нещо, вместо да не правите нищо. Бъдете покорни на това, което Бог иска от вас да направите.

Бог иска да ви избави от плаващите пясъци на отчаянието и безнадеждността! Така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Дори да не го виждате точно сега, Бог има чудесен план за живота ви. Няма вечно да ви боли; вие имате светло бъдеще пред себе си. Не се правете на опосум нито миг повече.

Затова Той казва: „Събуди се ти, който спиш, и стани от мъртвите, и ще те осветли Христос (като ден на разсъмване), ще възсия върху теб и ще ти даде светлина.

Ефесяни 5:14 (Разш. Библия)

ТРЕТА ЧАСТ

НАДЕЖДА И ЩАСТИЕ

„Блажен (благословен, щастлив, благополучен, за завиждане) е този, който има за помощник (и има специално откровение за) Якововия Бог, и чиято надежда е в Господа, Неговия Бог.

Псалом 146:5 (Разш. Библия)

Моля се да започнете да виждате силата на надеждата и да осъзнаете факта, че надеждата и щастието ви са тясно свързани. Не можете да имате вяра без надежда, защото надеждата е позитивното очакване, че ще се случи нещо добро. Аз се опитвах да упражнявам онова, което си мислех, че е вяра, в продължение на много години, но имах негативно отношение към живота, а това със сигурност не е надежда.

Също така, през повечето време аз бях нещастна, въпреки че бях християнка, имах чудесно семейство и бях в пълновременно служение. Не разбирах какво не беше наред и правех грешката, която повечето от нас правят – да мислим, че само ако се променят „нещата“, тогава ще можем да бъдем щастливи. Опитвах се да използвам вярата си, за да накарам Бог да промени нещата, но не успях да разбера, че Той искаше да промени самата мен много повече, отколкото искаше да промени моите обстоятелства.

Той искаше да се науча да бъда щастлива във всяка ситуация, а това е възможно, само ако вземем решение да бъдем изпълнени с надежда – да живеем с щастливото очакване, че ще се случи нещо добро – на нас, чрез нас и навсякъде около нас.

Както вече споменах, аз се отнасям към тази книга като към „щастливата книга“! Аз наистина вярвам, че ако принципите от тези страници се приложат в живота ви, те ще отрицат всяка радост, която задържате в себе си и не сте били способни да освободите досега.

Продължавайте да си повтаряте: „Нещо добро ще ми се случи днес“
и „Нещо добро ще се случи чрез мен днес.“

ДЕСЕТА ГЛАВА

Търсете доброто във всичко

„Защото аз зная мислите и плановете, които мисля за вас,“ казва Господ, „мисля за мир и за благополучие, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.“

Еремия 29:11 (превод от англ., NIV)

„Аз не мисля за цялото нещастие и страдание, а за красотата, която продължава да съществува.“

Ане Франк

Има една история за трима мъже, които се оказали на работа в един много изключителен строителен обект. Тези мъже били прости работници, които били наети да помогнат да се построи величествената Лондонска катедрала, която вече била в строеж. Тази катедрала била проектирана от известния архитект сър Кристофър Рен и се очаквало да бъде архитектурен шедевър. Когато писал за издигащата се катедрала, един лондонски журналист задал на тримата мъже следния най-обикновен въпрос: „Какво правите тук?“ Първият мъж отговорил: „Режа камъни за 10 шилинга на ден.“ Вторият мъж казал: „Работя по десет часа на ден на този обект.“ А третият мъж дал изцяло различен отговор: „Аз помагам на сър Кристофър Рен да построи една от най-великолепните Лондонски катедрали.“¹

Не е ли удивително как вашето отношение може да повлияе върху възгледа ви за живота? Това, което избирате да вярвате, има значение. Първият работник вярвал, че парите са първостепенното нещо. Когато го попитали за тази работа, колко (или колко малко) изкарвал било първото нещо, за което започнал да говори. Вторият работник вярвал, че неговото време е от най-голямо значение. Когато поискали да опише какво прави, той естествено говорил за това колко часа прекарва в работа на този обект. Но третият работник избрал да погледне отвъд парите, които изкарвал и времето, което отделял. Той не гледал на този проект като на поредната си работа. Той го смятал за чудес-

на възможност – шанс да построи великолепна катедрала. Той видял най-доброто в своята ситуация и това го карало да се вълнува и да се радва за поставената му задача.

Вярвам, че едно от най-ценните неща, които можете да направите, за да живеете изпълнен с надежда, радостен и победоносен живот, е да вярвате за най-доброто във всяка ситуация. Това не винаги е лесно да се направи. Естествено е да откриваме вина и да обвиняваме – плътта ни прави това автоматично. Но да виждаме и да вярваме в най-доброто е избор.

Това е решение, което вие вземате, да промените предварително зададените настройки в живота си от негативни на позитивни. Вместо да предполагате най-лошото, вярвайте в най-доброто. Вярвайте в най-доброто за колегите си в работата. Вярвайте в най-доброто за църквата си. Вярвайте в най-доброто за брачния си партньор. Вярвайте в най-доброто за здравето си. Вярвайте в най-доброто за децата си. Вярвайте в най-доброто за бъдещето си. Ще бъдете учудени как целият ви възглед за живота ще се промени, като просто вярвате в най-доброто за хората и за ситуацията в живота си.

Исус ни даде нова заповед и тя е да се обичаме един друг, както Той ни възлюби. Божието слово ни учи, че любовта винаги вярва в най-доброто (1 Коринтяни 13:7). Всъщност Писанието казва, че любовта е „винаги готова да повярва в най-доброто“ за всеки. Настройвайте ума си всяка сутрин да вярвате за най-доброто през целия ден. Мисля, че това е нещо, което трябва да правим целенасочено!

Може да бъдете като първите двама работници, които идваха на работа всяка сутрин, виждайки само ниското заплащане и дългия работен ден. Те и двамата имаха отношение на безразличие, поради което гледаха отегчено на живота. Или може да бъдете като третия работник, който видя възможност вместо задължение. Той вярваше, че това, което прави, е важно и се вълнуваше за възложената му задача всеки ден. Това просто е въпрос на гледна точка. И тримата работници имаха една и съща работа, но само един всъщност ѝ се наслаждаваше.

Всеки път, когато ми е трудно да остана позитивна за това, което правя, неимоверно много ми помага да си спомня, че служа на Христос.

Каквата и да е задачата ви, работете от сърце (от душа), като [нещо направено] за Господа, а не като за човеци.

Знайки [със сигурност], че то е от Господа [а не от човеци], че ще получите наследството, което е вашата [истин-

ска] награда. [Единственият] на Когото всъщност служите [е] Господ Христос (Месията).

Колосяни 3:23–24 (Разш. Библия)

Отношение на надежда

Надеждата и цинизмът не могат да съществуват съвместно. Точно затова е толкова важно да вярвате в най-доброто за хората в живота си и за задачите, с които се сблъсквате всеки ден – когато го правите, надеждата процъфтява, а цинизмът умира. Ако кажете сбогом на критичния дух и на отношението на оплакване, ще откриете едно вълнуващо, ново ниво на радост. Ще започнете да оценявате хората, които сте вземали за даденост, и ще започнете да виждате ежедневните си задачи по-скоро като възможности, отколкото като задължения. Удивително е как една проста настройка на гледната точка – да изберете богоугодна гледна точка – може да промени живота ви.

Повечето хора, които са нещастни в живота, са нещастни, понеже се фокусират върху негативни неща. Те виждат най-лошото в другите, говорят за всичко, което е погрешно в живота и основно имат склонност към негативното. Но надеждата прави точно обратното – надеждата вижда най-доброто, а не най-лошото. Точно затова надеждата носи щастие. Когато очаквате Бог да направи нещо добро, вие няма как да не бъдете щастливи. Много хора, които са обезсърчени и притеснени в живота, се чувстват така, просто защото не очакват да се случи нищо добро.

Много трагични, болезнени и оскърбителни неща са ми се случвали в ранните години от живота ми и поради това аз никога не съм знаела какво е наистина да си щастлив. На 23 години се ожених за Дейв и след няколко седмици аз си спомням, че той ме попита: „Какво не е наред с теб? Защо си толкова негативна за всичко?“ Аз му казах: „Ами, ако не очакваш нищо добро да се случи, няма да бъдеш разочарован, когато не се случи.“ Можете ли да си представите някой да каже това? Е, аз го казах и имах точно това предвид в този период от живота си.

Тези думи станаха моя философия в живота. Мислех, че така се защитавам да не бъда наранена и разочарована, като не очаквах да се случи нищо добро. Можех да забележа негативното в почти всяка ситуация, защото аз бях свикнала да го очаквам. За щастие, през годините Бог ме научи много за надеждата. Той промени отношението ми и ми показа колко е важно да настроя ума си и да го държа настроен

към Него и Неговото Слово. Аз вече не съм човек, който очаква да се случат лоши неща. Аз правя това, което ви подтиквам да направите. Нарочно търся и очаквам добри неща. Също така редовно отделям време да изброявам наново всичко добро, което забележа, че Бог е направил за мен или чрез мен. Колкото повече знаете за Божията добротата, толкова повече ще живеете всеки ден с вълнение и очакване.

Надеждата е свързана с отношението. И аз мисля, че с Божията помощ, ние с вас можем да имаме позитивно отношение към всичко, което се случва в живота... без значение каква е ситуацията. Ако искате да бъдете човек, изпълнен с надежда и щастие, без значение какво се случва през вашия ден, изберете да се доверите на Бога и имайте позитивен възглед, като вярвате за най-доброто във всяка ситуация.

- Ако детето ви се събуди с настинка и не може да отиде на училище, изберете да имате позитивен възглед. Благодаря на Бога, че това е само настинка, а не нещо по-лошо.
- Ако мивката протече, разпръсквайки вода на пода из цялата кухня, благодарете на Бога, че сте си били вкъщи, когато е станало и сте го хванали, преди да е станало още по-голяма бъркотия.
- Ако в химическото чистене ви съсипят костюма, изберете да имате позитивен възглед. Сега си имате извинение да отидете на пазар.
- Ако си изгубите работата, изберете да бъдете позитивни. Сега имате възможност да си намерите по-добра.

С каквото и неочаквано предизвикателство или притиснение да се сблъскате, решете предварително, че няма да му позволите да ви открадне радостта. Да сте нещастни не ви ползва нищо, само ви кара да страдате, така че не си губете времето с това. Не позволявайте ежедневните случки от живота да определят какъв вид живот ще имате. Изберете да се усмихвате дори наред обстоятелства, които ви дразнят и ядосват, и откажете да позволите на нещо толкова глупаво, като задръстването на пътя или лошата ви прическа днес, да ви попречат да се наслаждавате на живота.

Венец вместо пепел

Да виждате най-доброто във всяка ситуация и да поддържате позитивен възглед е възможно само поради обещанията, които намираме в Божието слово. В Римляни 8:28, апостол Павел казва: „Но знаем, че

всичко съдейства за добро на тези, които обичат Бога, които са призвани според Неговото намерение.“ Отбележете, че този стих не казва, че Бог изработва *някои* неща за ваше добро; казва *всички* неща. Всяка ситуация, всеки сблъсък, всяко изпитание, всяко притеснение – Бог ще изработи *всичко* това за ваше добро.

Бог може да вземе дори най-трудните неща, през които сте минали, и да ги изработи за ваше добро. В Исаия 61:3 се казва, че Той ще ви даде „венец вместо пепел“ и „миро на радост вместо плач.“ Бог не е причинил болката или нараняванията, които сте изстрадали, но Той може да изцели раните ви и да използва това, през което сте преминали, за да постигне нещо красиво – за вашият живот и за другите.

Аз лично съм открила следното – когато вярвам, че Бог ще изработи нещо добро от всяка дилема, която преживявам в момента, това наистина ми помага да мина през нея с отношение на надежда. Това е чудесно обещание, което съм виждала да работи всеки път, точно както Бог е обещал. То работеше за мен, когато имах рак на гърдата, когато преодолявах сексуалното малтретиране от детството си, когато приятелите, на които имах доверие, се обърнаха срещу мен, и в безброй други ситуации. Независимо през какво минавате точно сега, вярвайте и кажете: „Бог ще изработи това за мое добро“, и веднага ще ви се оправи настроението.

Наслаждавайте се на чакането

Ако трябва да ви попитам: „Кое е най-трудното време да бъдем щастливи и изпълнени с надежда?“ – има голяма вероятност да ми кажете, че това е времето, когато чакате Бог да отговори на молитва или да посрещне някаква нужда. Това може да бъде дори време, когато чакате в трафика, или чакате съпруга си да се приготи да отиде някъде с вас и закъсняват. Може да бъде време, когато чакате на опашка в магазина за хранителни стоки и служителят е нов, и му отнема дълго време да ви маркира стоките. Може да бъде време, в което чакате да се променят хора, за които сте се молили, или дори да чакате промяна в навиците, с които се борите. Никога не е лесно да чакате, но това е нещо, което ние всички правим в определен момент от живота си. Познавам много хора, които губят изцяло мира и радостта си докато чакат. Един от хората, които познавам много добре, съм самата аз! За щастие аз имам напредък през годините, но все още израствам и се уча как „да чакам“.

Ние можем да преживеем радостта на Господа дори във време, когато чакаме.

Аз вярвам, че ние можем да преживеем радостта на Господа дори във време, когато чакаме. Всичко зависи от това как избираме да чакаме. В Исая 40:31 (Разш. Библия) се казва: „а онези, които чакат Господа, [които очакват, търсят Го и се надяват на Него] ще се променят и ще подновят силата си...“ Може да бъдете укрепени и да станете по-силни в процеса на чакане, но само ако чакате с надежда – като очаквате, гледате и се надявате на Него. Няма никаква полза от това да бъдете притеснени и ядосани, нетърпеливи и нещастни, докато чакате Господа. Но ако имате отношение на очакване и надежда, сезонът на чакане може всъщност да бъде страхотно време в живота ви. Дори когато чакаме на опашка в магазина за хранителни стоки, ние можем да изберем да вярваме в най-доброто, като вярваме, че нашето време е в Неговите ръце, както Той казва в Писанието. Вероятно Бог ни спасява от някаква катастрофа, като забавя нашето тръгване, или може би използва дисциплината на „божествено забавяне“, за да ни помогне да станем духовно зрели.

Вие може да се молите и да чакате финансово снабдяване, физическо или емоционално изцеление, брачен партньор, възможност за израстване в кариерата, или детето ви да се върне в къщи. Каквото и да е, вие можете да бъдете радостни, докато чакате, ако вярвате в най-доброто... преди дори да сте го получили. Както случаят с това момче:

Един човек се приближил към бейзболния мач, който играели в Малката лига един следобед. Той попитал едно момче на пейката какъв е резултатът. Момчето отговорило: „18 нула – ние сме назад с резултата.“

„Леле,“ – казал наблюдателят – „обзалагам се, че си обезсърчен.“

„Защо да бъда обезсърчен?“ – отговорило момчето. „Ние дори не сме започнали да удряме още!“²

Обичам тази проста история и надеждата на това младо момче. Предполага се, че този играч от Малката лига би трябвало да е разстроен и обезсърчен. Отборът му е сразен, и то още от първия ининг. Нещата не изглеждат много добре, докато той и неговите съотборници чакат своя ред да удрят.

Но вместо да бъде негативен и депресиран за това как изглеждат нещата в процеса на чакане, този млад бейзболен играч беше избрал

да има различно отношение. Той вярваше в най-доброто и предполагаше, че неговият отбор ще трябва да отбележи резултат с повече от 18 обиколки, когато времето му на чакане свърши. Вместо да се обезсърчи, докато чака, той се вдъхнови.

Ако чакате нещо днес, не позволявайте на външните проявления да откраднат вашата надежда и да смачкат радостта ви. Може да не изглежда, че взаимоотношението ще бъде възстановено, може да не изглежда, че ще дойде финансиране, може да не изглежда, че състоянието ще се промени, може да не изглежда, че нещата ще се оправят – но вместо да се обезсърчавате, докато чакате, вдъхновете се.

Вместо да се обезсърчавате, докато чакате, вдъхновете се.

Все още не е дошъл вашият ред да удряте. Вярвайте в най-доброто. Доверете се, че Бог ще снабди точно това, от което се нуждаете, в момента, в който се нуждаете от него. Ако решите твърдо да вярвате в най-доброто, дори преди да сте видели резултатите, времето на чакане може да бъде един вълнуващ сезон на изпълнено с надежда очакване.

„Как да“ вярваме в най-доброто

В 1 Коринтяни 13:7 се казва, че „любовта... винаги е готова да повярва в най-доброто за всеки човек, на всичко се надява, надеждата ѝ не отслабва при никакви обстоятелства, и тя всичко изтърпява [без да отслабне]“ (Разш. Библия). Какъв чудесен стих – любовта винаги вярва в най-доброто за хората и никога не се отказва да се надява. Това няма ли да бъде един страхотен начин да живеем живота си? *Винаги готова да вярва в най-доброто за всеки човек и да се надява на всичко, при всякакви обстоятелства?* Да, това е този вид живот, изпълнен с радост и надежда, който Бог иска да живеем.

Ако не сте успели да повярвате в най-доброто за един или повече хора в живота си, това наранява много повече вас, отколкото наранява тях. Днес може да е денят, в който се сбгувате с циничното си отношение и казвате „здравей“ на надеждата. Ето няколко практични начина, по които можете да направите това.

Днес може да е денят, в който се сбгувате с циничното си отношение и казвате „здравей“ на надеждата.

Вгледайте се по-отблизо

- Помолете Бог да ви покаже нещо добро за този човек, и после отделете време да погледнете по-отблизо, отколкото някога преди. Вие вече знаете какво не харесвате; открийте нещо, което харесвате.
- Вместо да „откривате грешки“, опитайте се да „откривате нещата, които обичате.“ Открийте нещо, което ви е любимо в този човек – нещо, което сте пренебрегвали в миналото. Вместо да виждате техните проблеми, вижте техния потенциал.

Предположете нещо добро

- Много пъти ние предполагаме най-лошото за някой човек. *Този човек ще ме разочарова, той ме наранява нарочно, знам, че накрая ще ме напусне.* Но вместо да предполага най-лошото, надеждата винаги предполага най-доброто. Този човек може да е сбъркал в миналото, но е възможно да се е научил от грешките си. Предположете, че той ще ви благослови и ще ви вдъхнови, и му дайте шанс да го направи.

Виждайте хората по начина, по който Бог ги вижда

- Има голяма разлика между начина, по който Бог вижда хората и начина, по който ги виждаме ние. Например когато тъпките дойдоха при Исус, учениците ги виждаха като работа, която трябваше да се свърши, а Исус ги гледаше със състрадание. Помолете Господа да отвори очите ви, за да видите Неговите хора по начина, по който Той ги вижда – с очите на любовта, разбирането и състраданието.

Имайте манталитета „аз се надявам“, вместо манталитета „аз мразя“

- Това изисква практика, но е много забавно преживяване. По-скоро започнете да се надявате за добрите неща в човека, отколкото да мразите дразнещите неща в него. Вербализирайте езика на надеждата. Опитайте се да казвате неща като: „Надявам се това да се получи,“ „Надявам се да си прав“ и „Имам надежда за това взаимоотношение,“ вместо „Мразя да създавам

нови приятелства,“ „Мразя да се разправам с този човек,“ или „Мразя, когато те казват това.“

Това са само някои добри стъпки, с които да започнете, но не е списък, който включва всичко. Ако наистина искате да знаете как да бъдете изпълнени с надежда, вярвайки най-доброто за другите и за обстоятелствата в живота си, изучавайте примера на Исус. Четете евангелията и гледайте как Исус служеше, изцеляваше, насърчаваше, поучаваше, и обичаше. Исус не само искаше най-доброто за хората; Той също така виждаше най-доброто в тях. Какъв велик пример за подражание. Не се ли радвате, че Исус видя най-доброто във вас? Той видя нещо, което си струваше да спаси! Ние с вас можем да вземем решение да правим същото нещо и за другите хора. Нека да започнем от днес!

Исус не само искаше най-доброто за хората; Той също така виждаше най-доброто в тях.

Надявайте се на най-доброто!

Има радост, която идва, когато виждаме и вярваме в най-доброто. Също като да бъдеш миньор в златна мина, който вярва, че ще изкопае богатство. Когато подходите към хората и обстоятелствата в живота си с отношение, изпълнено с надежда, вие сте предопределени да намерите нещо добро.

Не позволявайте на стреса и притеснението от деня да ви откраднат радостта. Бъдете достатъчно положителни, за да се усмихвате през ежедневните неудобства. И ако се сблъсквате с нещо по-голямо от неудобство, запомнете, че Бог обещава да изработи всичко за наше добро. Така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Добри неща ще се случат днес... и утре... и на следващия ден. Всичко, което трябва да направите, е да ги потърсите.

ЕДИНАДЕСЕТА ГЛАВА

Затворници на надеждата

Върнете се в крепостта [на сигурност и благоденствие] вие, затворници на надеждата; още днес възвестявам, че ще ви възстановя двойно предишното благополучие.

Захария 9:12 (Разш. Библия)

„Надеждата е мечтата на будния човек.“

Аристотел

Има една история, която разказва за училищната система в един голям град, който имал специална програма, създадена да помага на учениците да се справят с техните задължения по време на дълъг престой в болниците в този град. Един ден една учителка, която работела в програмата, получила рутинно обаждане, в което я молили да занесе задачите за домашно на определено дете. Тя поговорила накратко с учителя на детето и си записала името на момчето и номера на стаята. „Ние изучаваме съществителни и наречия в неговите часове сега,“ обяснил редовният учител. „Ще бъда много благодарен, ако му помогнеш да разбере тези концепции, така че да не изостава толкова много.“

Учителката, назначена към програмата в болницата, отишла да види детето по-късно същата вечер. Обаче когато ѝ давали задачата, никой не ѝ споменал колко тежко било обгоряло момчето или колко голяма болка изпитвало. Разстроена при вида на страдащото момче, учителката неловко запелтечила: „Изпратиха ме от твоето училище, за да ти помогна със съществителните и наречията.“ Когато си тръгнала от болницата същата вечер, тя почувствала, че е постигнала много малко.

Но на следващия ден, когато тя се върнала в болницата, една сестра изтичала към нея и я попитала: „Какво си направила с това момче?“ Мислейки, че е направила нещо лошо, учителката започнала да се извинява. „Не, не!“ казала ентузиазиранията сестра. „Ти не знаеш какво имам предвид. Ние се тревожехме за това малко момче, но от вчера

цялото му отношение се промени. Той започна да се бори и да се повлиява от лечението. Сякаш е решил да живее.“

Две седмици по-късно, момчето обяснило какво се е случило. Преди да дойде учителката, назначена за болничната програма, то съвсем било изгубило надежда. Но всичко се променило, когато тя дошла при него в болничната стая. То просто разбрало нещо и го обяснило по следния начин: „Те нямаше да изпратят учител, който да работи върху съществителните и наречията за едно умиращо момче, нали така?“¹

Силата на надеждата е нещо изумително. Затворено в болничната стая, заобиколено от болести, обезсърчение и лоши новини, момчето било готово да се предаде. Но само един учител с желание да помогне и домашното му донесли достатъчно надежда, която преобърнала възгледа на момчето за живота и му дала причина да продължи напред. Ако един човек може да донесе толкова много надежда, представете си какво може да стане, ако постоянно се обграждате с такива хора. Какво могат да направят пет човека или 10 човека, или 20 човека като нея?

Помислете си как може да изглежда това във вашия живот. Истината е, че вие ще бъдете повлияни и дълбоко засегнати от това, което е около вас. Ако изпълните живота си с хора, събития и дейности, които насърчават и подхранват надеждата, тогава вие ще бъдете изпълнени с надежда и оптимизъм. Но ако изпълните живота си с безнадеждни хора и изберете да участвате в дейности, които са обезсърчаващи и негативни, вие ще бъдете притеснени и нещастни постоянно. Всичко е въпрос на това с какво избирате да се обграждате ежедневно.

Това не означава, че можем да избегнем всичко негативно в живота. Ние не винаги избираме някои от нещата, с които сме заобиколенни, но винаги можем да правим възможно най-добрия избор.

Надеждата, която ни обгражда

В Захария 9:12 се използва една интересна фраза, що се отнася до нашето взаимоотношение с надеждата. В този стих от Писанието, Бог нарича Своите хора „затворници на надеждата.“ Той казва: „Върнете се в крепостта [на сигурност и благоденствие] вие, *затворници на надеждата...*“ (подчертаването е добавено).

Харесва ми това описание – „затворници на надеждата.“ Помислете за това. Ако вие сте затворници на надеждата, вие нямате никакъв избор в това отношение: не можете да бъдете негативни, не можете да бъдете човек, който се притеснява, не можете да бъдете без надежда. Когато времената са трудни и когато трябва да се справяте с разочаро-

вание, надеждата, която ви обгражда, ще ви накара да се издигнете с вяра. Всичко около вас ви казва, че Бог може да направи път и когато това стане, нещо се раздвижва в духа ви. Вие сте окуражени да вярвате и да декларирате: „Добри неща ще се случат на мен и чрез мен!“

Първият ми избор за заглавие на тази книга беше „Затворници на надеждата“, но се опасяхме, че хората може да не го разберат без обяснение, така че решихме в полза на варианта *Надявайте се на най-доброто!* Харесва ми мисълта как можем да бъдем изпълнени с толкова надежда, че да изглежда все едно сме нейни затворници. Готови ли сте да живеете живота си, заключени в затвора на надеждата?

Бог иска да бъдем заключени в затвора на надеждата, доверявайки се, че Той може да промени това, което трябва да се промени. Нашата надежда е в Бога! Той може да направи всичко! Без значение как се чувстваме или как изглеждат нещата, ние вярваме, че Бог работи и че ще видим позитивна промяна, точно на правилното време. Именно затова надеждата е твърдо решена и не се предава. Когато стигнете до края на въжето – когато силите ви не стигат и се изчерпат – историята не свършва дотук. Няма лимит за Божията сила. Неговата сила е неизчерпаема. Ако стоите твърдо в надеждата си, не можете да изгубите... защото Бог не може да изгуби. Щом Бог е на ваша страна, победата е сигурна.

Бог ме призова в служение преди много години, но аз трябва да съм откровена с вас и да кажа, че успехът не дойде за една нощ. Имаше много трудна работа, която свършихме и имаше много нощи, в които се чудех дали съм чула правилно от Бога. Хората не винаги ме приемаха добре и имаше доста срещи, където се чудех дали изобщо ще се появи някой. Дейв и аз минахме през много години на подготовка и на доверие в Бога, за да изградим това, което сега е световно служение. През тези години много пъти бях изкушена да се откажа. Но моето свидетелство е че все още съм тук! Дори когато имах въпроси и съмнения, дори когато не смятах, че имам сили да продължа, аз знаех, че Бог може да направи път там, където изглежда че няма път. Ние с Дейв вложихме надеждата си в Него и Той надмина и най-смелите ни очаквания.

Ако вземете решение да бъдете затворници на надеждата – да живеете заобиколени от щастливо очакване, че Бог ще направи нещо добро – същото нещо може да се случи и на вас. Каквато и цел или мечта Бог да е вложил в сърцето ви, вие ще я видите да се случва. Може да не се случи, когато вие сте мислили, че ще се случи, и може да не се случи по начина, по който сте си мислили, че ще се случи, но Бог ще работи по такъв начин, че да надмине и вашите най-смели очаквания.

Няма да има нужда вие да го правите с вашата сила. Всичко, което трябва да направите, е да устоявате – само не се отказвайте. Обградете се с надежда и гледайте как Бог ви благославя по начин, по който никога не сте си мислили, че е възможно.

Обградете се с надежда и гледайте как Бог ви благославя по начин, по който никога не сте си мислили, че е възможно.

... Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е идвало, [всичко това] е приготвил Бог за тези, които Го обичат [които Му отдават почит и са Му предани, веднага Му се подчиняват и с благодарност приемат облагите, които Той е дарил].

1 Коринтяни 2:9 (Разш. Библия)

Вярвам, че Бог има много приятни изненади, които ви очакват, неща, които Той е подготвил за вас и които ви чакат. Продължавайте да се надявате!

Неща, които не можете да вземете със себе си.

Когато един затворник влезе в килията си, той не може да вземе нищо контрабандно със себе си. Никакви външни или неодобрени вещи не са позволени в това обкръжение. Тези неща се смятат за опасни и следователно не са позволени.

Добре, вие сте различен вид затворник – вие сте затворник на надеждата. Вие не сте обградени от тухли и желязо; Бог иска да ви обгради с Неговата доброта, с Неговата благодат и с Неговата надежда. Без значение накъде се обръщате и накъде гледате, вие можете да преживявате радост, мир, увереност и Божиите благословения. Това е животът, за който Исус умря, и който иска да ви даде.

Но е важно да разберете, че има някои неща, които не можете да вземете със себе си, когато влезете в обстановката на надежда, защото те са опасни. Ако ще бъдете заобиколени от надежда, ето списъка с контрабандни неща, които можете да оставите зад себе си:

- негативни думи;
- манталитета на жертва;
- да сравнявате себе си с другите;
- горчиво недоволство от живота;
- мърморене и оплакване;
- отношение на самосъжаление;

- обезсърчение и отчаяние.

Можете да изградите живота си върху истината от Божието слово, вместо върху лъжите на врага.

Животът на вярващия не трябва да е потискан от бремето на врага. Не трябва да живеете депресирани и без надежда. С Божията помощ, можете да се отървете от всяка обезкуражаваща, себечентрична, негативна лъжа на врага и да живеете в обкръжението на надеждата. Можете да изградите живота си върху истината от Божието слово, вместо върху лъжите на врага.

Стихът, който често цитирам, е 1 Петрово 5:7. Той казва:

И всяка ваша грижа [всички ваши безпокойства, притеснения, всичките си тревоги, веднъж и завинаги] възложете на Него, защото Той се грижи за вас нежно и предано, и загрижено бди над вас. (Разш. Библия)

Ние трябва да „възложим“ нашите грижи. Тази дума означава „да запратят“ или „да хвърлят“! Това не е ли страшна картина? Ние не сваляме нашите грижи и не ги слагаме на стола зад нас, където можем да си ги вземем отново по-късно; ние ги изхвърляме напълно. Ние ги хвърляме толкова далече, колкото можем, така че никога да не можем да си ги вземем отново. Ние ги възлагаме на Бога и Той се грижи за нас!

Отхвърлете лъжите, които казват: *Никой не ме харесва. Никой няма да иска да обядва с мен. Никога няма да се отърва от тази болест. Няма да получи повишение в работата. Вероятно никога няма да се ожени.* Не заобикаляйте себе си с тези безнадеждни мисли. Възложете всяка грижа на Бога в момента, в който я осъзнаете, и нещата в живота ви ще започнат да процъфтяват. Изведнъж безпокойството и притеснението, които ви смачкваха, повече няма да имат власт над вас. Сега можете да изпитате това, което Исус нарича „облекчение и лекота, освежаване и отмора, и благословен покой“ на душите си (вж. Матей 11:29).

Градината на надеждата

Вече споменах, че ако живеем в градината на надеждата, там нещо винаги разцъфтява. Обикновено има много различни видове цветя, посадени в градината, и нещо избуява с нов живот през цялото време. Точно когато един вид свърши да цъфти, друг вид започва. Собствениците на тази градина никога не остават без цветя в живота си. Ние

имаме три вида храсти в нашия дом, с различни цветове на тях. Едните цъфтят в ранна пролет, другите по-късно през пролетта, а другите рано през лятото. Ние имахме цветя през цялото време!

Осъзнала съм, че не бих се наслаждавала на цветята, без значение колко много са, ако не отделям време да ги гледам. По същия начин, ние трябва да отделим време да гледаме добрите неща, които постоянно се случват около нас. Медиите отразяват всичко лошо, което се случва по света, но има добри неща навсякъде около нас, ако ние целенасочено ги търсим.

Понякога ние сме толкова заети с нашите проблеми, че не отделяме време да търсим доброто в живота. Мисля, че е важно за нас да направим всичко необходимо по време на трудности и бедствия и да отделим време да видим доброто в този живот. Можем да кажем, че доброто е в противовес на трудностите. То е като да прибавим сол или подправки на една безвкусна храна. Някак си имахме повече сили да се справим с предизвикателствата в живота си, когато отделяме време да видим какво разцъфтява всеки ден в нашата градина на надеждата.

Реших да се откъсна от писането за няколко минути и да видя какво цъфти в моята градина днес. Разбрах, че се чувствам наистина добре. Спомних си, че съм спала много добре миналата нощ, слънцето грее, вече съм говорила с три от четирите си деца, а е само 10:30 часа. Също така съпругът ми ме прегърна тази сутрин. Обаче едно от внучетата ми минава през трудно време, добър приятел е болен от рак, аз имам много работа да свърша тази седмица и телефонът ми е счупен. Нищо, което влиза в категорията на „проблеми“, няма да е повече от това, което можем да понесем с радост, ако винаги отделяме време да гледаме какво цъфти в нашата градина на надеждата.

Може би още не сте го забелязали, но аз усещам със сигурност, че нещо разцъфтява в живота ви. Насърчавам ви да отделите време да го потърсите.

Подобрете обкръжението си

Понякога ние трябва да се борим за надеждата. Ние трябва да си пробием път през гласовете в този свят, които се опитват да я заглушат. Важно е да заобиколим себе си с хора, които не са негативни и мрачни. Най-малкото ние имаме нужда от хора в живота си, които са изпълнени с надежда и които раздават надежда. Лесно е, когато ни боли или се справяме с болезнени проблеми, да гравитираме около хора, на които можем да разказваме проблемите си надълго и наши-

роко. Няма нищо лошо в това да споделяме болката си с приятел или да помолим за молитва, но не трябва да избираме хора, които вече са изгубили надеждата си. Можете да кажете на приятел с негативно отношение за ямата, в която сте изпаднали, а той ще ви каже: „Не си виждала истинска яма, докато не видиш моята яма.“ Знаете за какъв тип хора говоря.

Заглушете негативните гласове и вместо това заобиколете себе си с надежда.

Искам да ви насърча да подобрите обкръжението си днес. Заглушете негативните гласове и вместо това заобиколете себе си с надежда. Помолете Бог да доведе хора в живота ви, които ще ви насърчават ежедневно. Вместо да се движите около хора, които ще ви напомнят за проблемите ви, намерете хора, които ще ви казват, че можете да се справите и че Бог е на ваша страна. Лесно е да извиним нашата безнадеждност, като казваме: „Аз съм обградена с толкова много негативни хора, които ме завличат надолу. Работата ми е депресираща и всички се оплакват през целия ден.“ Така е, когато трябва да се борите за надеждата. Поемете отговорността да намерите хора, които не са негативни, и не слушайте клюките в офиса. Вместо да обядвате на масата с хора, които се оплакват, излезте навън и се разходете. Ако имате негативно влияние въкъщи и не можете да го избегнете, поне балансирайте негативното влияние с други позитивни взаимоотношения, които от време на време ще ви дават почивка от хората, изгубили надежда.

Направете изучаването на Божието слово приоритет в живота си. Словото има сила в себе си да ни привдигне духа и да ни даде надежда във всяка ситуация.

Друго нещо, което можете да направите, за да се обградите с надежда, е да слушате музика с хваления и добри библейски поучения. С технологията, която е на разположение днес, имате повече възможности от когато и да било да гледате и да слушате послания, даващи живот и музика, която да ви насърчава. Дали ще бъде CD, аудио файл, приложение на вашия телефон, видео в Интернет – каквото и да е подходящо за вас и вашия график – отделете време да обградите себе си с Божието слово ежедневно.

Врагът може да ни обгради с хора, които заговорничат злонамерено и с обстоятелства, които са болезнени, но Божието слово ни учи, че Той ни обгражда със Своето присъствие и с много добри неща.

*Ти си прибежище мое; Ти ще ме пазиш от скръб; с песни на из-
бавление ще ме окръжаваш.*

Псалом 32:7

*Както хълмовете окръжават Ерусалим, така Господ окръжа-
ва народа си отсега и довека.*

Псалом 125:2

Надявайте се на най-доброто!

Ако сте заобиколени от негативизъм, съмнение, несигурност, без-
покойство или разочарование в живота си, време е за промяна. Не
трябва да позволявате повече на тези неща да управляват живота ви.
Можете да промените обкръжението си – можете да живеете с надеж-
да. Дори преди да се промени ситуацията ви, може да има промяна в
душата ви. Можете да изберете да бъдете затворници на надеждата и
да очаквате Бог да възстанови двойно всичко, което сте изгубили в
живота.

ДВАНАДЕСЕТА ГЛАВА

Бъдете отговор на нечия молитва

Нека всеки от вас да цени, да гледа и да бъде загрижен не (само) за собствения си интерес, а също така и за интересите на другите.

Филипяни 2:4 (Разш. Библия)

„Няма безнадеждни ситуации; има само хора, които са изгубили надежда за тях.“

Клеър Бут Лус

Ако искате наистина да изпитате надежда и щастие в живота си, най-доброто нещо, което можете да направите, е да помогнете на някой друг. Знам, че това може да звучи нелогично и противно на здравия разум, но действа. Когато преместите погледа от себе си и потърсите начин да благославяте другите, това ви кара да не мислите за собствените си проблеми. И докато им давате надежда и насърчение чрез думите или действията, с които им служите, вие ще пожънете всичко, което давате, многократно умножено.

Когато един фермер сади градина, той поставя малки семена в земята и след известно време получава обратно цялата градина с растения, които осигуряват храна за него и семейството му. Божието обещание, че ние ще пожънем това, което сме посяли, все още ме удивлява. Ако искаме да получим нещо, всичко, което трябва да направим, е да започнем да даваме от него на другите!

Гари Морш, основател на *Харт ту Харт Интернешънъл (Heart to Heart International)* в Канзас сити, е лекар, който е свършил много работа, като е снабвявал медицинско оборудване и хуманитарни запаси за бедните хора в страни по целия свят.

В своята книга *Силата да служим на другите*, той разказва историята си като доброволец в „Дома за умиращи, изоставени хора“ на майка Тереза в Калкута, Индия.

„Домът за умиращи, изоставени хора“ е централната сграда на служението, където носели немощните, когато вече било ясно, че ще умрат. Ако си нямали никого, който да се грижи за тях и никакви пари, с които да си плащат за помощ, ги носели в този дом, където майка Тереза и нейните доброволци им помагали. Някои от най-тежките заболявания, които можете да си представите, се срещали тук, и се полагали ежедневни грижи за най-бедните от бедните.

Занаейки за отчайващата нужда и въоръжен с увереност и медицинска експертиза, Морш бил ентузиазизиран при пристигането си. Оптимистично, той си мислел: *Ще оставим това място без работа. Ще им се наложи да сменят името, след моята помощ.* Сърцето му било с правилни мотиви и намеренията му били добри, но той не бил готов за онова, което се случило после.

Когато той и неговият екип от 90 доброволци се явили да служат, сестра Присила, любезната монахиня с лек британски акцент, започнала да разпределя задачите. Морш внимателно поставил статоскопа на врата си в опит да покаже ясно на сестра Присила, че той всъщност е лекар. Със сигурност тя трябвало да му даде важна задача, подходяща за неговите професионални възможности и квалификация.

След като изпратила всички останали да служат на различни работни места, сестра Присила погледнала към последния доброволец, който стоял пред нея – Гари Морш. „Последвайте ме, моля!“ – наредила тя. Те влезли в мъжкото болнично отделение, пълно с легла на болни и умиращи мъже. *Е, предполагам, че това ще е моята задача* – си помислил Морш, но сестра Присила преминала през болничното отделение и минала в следващото. Влизайки в женското болнично отделение – пълно с изтощени жени в последния етап от живота си – Морш предложил: *Нуждата тук трябва да е най-голяма. Тук ще ме поставят да работя.* Но сестра Присила продължила да върви. Когато влезли в кухнята, където се приготвял оризът на открит огън, той започнал да се притеснява. *Защо ще искат доктор да служи в кухнята?* – се чудил той, но сестра Присила преминала бързо и през кухнята.

Излизайки от кухнята, тя завела Морш през тясна алея навън и посочила към изключително голям куп от гниещ боклук. Миризмата била достатъчна, за да накара Морш да поиска да си запуши носа. „Имаме нужда да занесеш този боклук надолу по улицата, на бунището.“ – обяснила тя. „Бунището е на няколко пресечки надолу, отдясно. Няма как да го пропуснеш.“ С това тя дала на доктора две кофи и една лопата и го оставила да работи, като си тръгнала с усмивка.

Морш стоял там объркан и малко обиден. Той се чудел какво трябвало да направи. Трябвало ли да откаже поставената му задача? Трябвало ли да говори с някого за ново назначение? След като обмислил положението, той решил да направи единственото, което можел да направи – да се залови за работа. През целия ден уважаемият доктор носил кофи, пълни с разложен боклук, до градското бунище. В края на деня той бил мръсен, потен и мирислив, но преместил цялата отвратителна купчина.

Разстроен и ядосан от събитията на деня, Морш се върнал обратно през кухнята, женското болнично отделение и след това през мъжкото болнично отделение, търсейки да събере екипа си, за да се върнат на мястото, където били отседнали. Докато вървял обратно през тези стаи, той не можел да спре да си мисли, че неговите услуги можело да се използват по-добре. Дори да помага в кухнята щяло да е по-добре от това да мъкне боклука. И точно тогава го видял. Докато чакал да каже вяло довиждане на сестра Присила, Морш забелязал един малък, написан на ръка знак, на който били думите на майка Тереза: „Ние не можем да правим големи неща, а само малки неща с голяма любов.“

Този момент бил повратната точка за Гари Морш. Той казва: „Сърцето ми се стопи. Аз напълно бях пропуснал смисъла. Имах нужда от този урок. Когато служа на хората, не става въпрос за това колко аз знам, колко специалности имам или какви квалификации и акредитации имам. Става въпрос за отношение и за това да съм на разположение да върша с любов всичко, което е необходимо.“

Гари Морш станал скъп приятел на майка Тереза и намерил специален смисъл в живота си – да помага на хората. Той водил още много групи в Калкута да служат на най-бедните от бедните в Индия. И всеки път той получавал голямо удовлетворение, като виждал въздействието на това преживяване върху екипа си от доброволци. Той обяснява: „Често доброволците идват със същия вид самоувереност, изпълнени със себе си, какъвто бях и аз. Но всеки един от тях се преобразява в процеса, докато служи на другите.“¹

Давайте надежда, за да получите надежда

В Деяния 20:35 се казва:

... Трябва да помагаме на немошните и да помним думите на Господ Исус, как Самият Той е казал: По-блажено е (прави ви

щастливи и повече за завиждане) да дава човек, отколкото да получава. (Разш. Библия)

Исус каза, че щастието идва, когато помагате на другите. Това е обратното на онова, което предполагаме, че е вярно. Ние си мислим, че ако се съсредоточим върху себе си, в усърдно усилие да преследваме щастието, тогава ние евентуално ще го намерим. Ако изкарваме повече пари, ако съберем достатъчно притежания, ако постигнем достатъчно цели, ако отслабнем с определени килограми, ако придобием признание – тогава и само тогава ние ще бъдем щастливи. Това ни кара да работим все повече и повече, така че един ден да можем да постигнем щастието.

Със сигурност мога да ви кажа, че там навън има много уморени хора. Преследването на щастие може да бъде изтощителна авантюра. Аз го знам, понеже съм живяла по този начин дълго време. В продължение на много години от живота си аз бях нещастна християнка. Обичах Бога, но рядко бях щастлива. Не се изискваше много, за да ме разстрои и да съсипе деня ми. Ако колата започне да издава странни звуци, ако Дейв отиде на голф, вместо да прекара съботната сутрин с мен, ако едно от децата ми спори с мен, ако не съм изпълнила всичко от списъка със задълженията си – ако едно от тези неща се случи, аз губех всякаква надежда, че денят ми ще бъде хубав. И колкото повече работех, опитвайки се да постигна щастие, толкова по-неуловимо изглеждаше то.

Бог ми показва много неща през това време за това как да се наслаждавам на живота си. Колкото повече изучавах Словото, толкова повече виждах, че мислите, които си мислех, думите, които говорех и отношението, което имах към нещата имаше значително влияние върху живота, който живеех. Научих, че не трябва да бъде контролирана от своите чувства и емоции. С Божията помощ, аз можех да живея над тях и да се наслаждавам на живота, който Исус умря, за да ми даде.

Прекарах много години да пиша за принципите от Божието слово и да поучавам по всяка една от тези теми, но едно от най-простите и най-силни неща, които Бог ми показва, е следното: ако искаме да имаме надежда и щастие, ние трябва да *даваме* надежда и щастие. Когато отместим очите си от своите проблеми и гледаме да помагаме на другите с техните проблеми, е невероятно какво ще направи Бог.

Всеки път, когато оставях притесненията и нуждите си настрана и се концентрирах да помогна на някого около мен, цялото ми отношение се

променяше. Вместо да се помоля „Господи, имам нужда от това...“ или „Господи, защо нямам онова?“ – аз започнах да се моля: „Господи, как да помогна на някого днес?“ и „Господи, дай ми възможност да посрещна някаква нужда.“ Открила съм, че има неизказана радост в това да бъдеш използван от Бога, за да отговори на молитвата на някой друг.

Вероятно сте забелязали същото нещо в живота си. Наистина е по-благословено да даваш, отколкото да получаваш. Никога няма да изкарвате достатъчно, да съберете достатъчно или да постигнете достатъчно, за да запълните нуждата си от щастие. Суетата никога

В момента, в който спрете да гледате навътре и започнете да гледате навън, ще откриете надежда и щастие, които никога не сте знаели, че съществуват.

не може да се удовлетвори. Но в момента, в който спрете да гледате навътре и започнете да гледате навън, ще откриете надежда и щастие, които никога не сте знаели, че съществуват. Като Гари Морш и неговия екип от доброволци, вие ще бъдете „преобразени, докато служите на другите.“ Ежедневно моля Бог да ми покаже някого, на когото да мога да помогна. Понякога това, което Той ме води да направя, е нещо голямо, но

много пъти е нещо малко. Понякога изглежда почти незабележимо. Днес един човек дойде да ми поправи тоалетната и когато свърши, той ме попита дали може да поговори с мен за момент. Когато казах „да“, той ми разказа, че има жена и пет деца и че иска да знае коя от моите книги би била подходяща да даде на съпругата си за Деня на майката. Поговорих с него за малко за неговото семейство и после го заведох до личните си етажерки с книги, и го оставих да си избере две от моите книги като подарък за съпругата му. Отне ми само няколко минути и не ми струваше скъпо, но това означаваше много за него. Някак си вярвам, че ще бъде по-щастлива днес поради този малък акт на милосърдие. Съжалявам, че ми отне толкова дълго да науча този удивителен принцип, но съм благодарна, че сега го знам. Можем да се борим срещу безнадеждността всеки ден от живота си, като правим различни действия на милосърдие!

Дори най-великите служат

По време на Американската революция, един мъж в цивилни дрехи яздил покрай група войници, които поправяли малка защитна бариера. Техният началник им давал инструкции с кръсъци, но не правел никакъв опит да им помогне. Когато

ездачът го попитал „защо?“, лидерът му отвърнал рязко, с чувство на превъзходство: „Сър, аз съм ефрейтор!“

Непознатият се извинил, слязъл от коня и се отправил да помогне на изтощените войници. След като свършили работата, той се върнал при ефрейтора и казал: „Г-н ефрейтор, следващия път, когато имате да вършите такава работа и не достатъчно хора да я сършите, отидете при своя главнокомандващ и аз ще дойда и отново ще ви помогна.“ Непознатият не бил някой друг, а самият Джордж Вашингтон.²

Без значение колко важен ще станете, никога не си позволявайте да повярвате, че сте твърде важен, за да помогнете на някой друг. Може да сте работили дълго време, може да сте постигнали много в личния и професионалния си живот и може да имате почетни титли преди името си или впечатляващи инициали след него, но никога няма да сте прекалено важен, за да смириете себе си и да помогнете на другите. Исус слезе долу от високо и възвишено място и смири Себе Си до най-ниската степен (Филипяни 2:7). Писанието ни учи, че трябва да приемаме Него за пример в смирението (Филипяни 2:5).

Без значение колко важен ще станете, никога не си позволявайте да повярвате, че сте твърде важен, за да помогнете на някой друг.

Имам привилегията да бъда президент на световно служение. В хода на всеки един ден има много решения, които трябва да вземам и много места, на които трябва да бъда. Благодарна съм за възможностите, които Бог ми е дал, но едни от най-радостните моменти в живота ми не са прекарани на срещи на борда в конферентната зала или докато проповядвам на сцената. Колкото и да се наслаждавам на тези неща, някои от най-радостните и удовлетворяващи моменти в живота ми са когато служа на хора в мероприятията на нашето служение „Ръка на надеждата“ (Hand of Hope). Всеки път, когато заедно с нашите доброволци прекарвам малко време да благославям другите хора – да раздаваме храна на бедните, да осигуряваме кладенци с чиста вода за жадните, да даваме училищни пособия на бедните – това ми напомня защо правим това, което правим. Когато достигаме другите с ръката на надеждата, аз получавам нова и свежа надежда и щастие. Много пъти съм си тръгвала изтощена от мисионерското поле в страна от третия свят, но никога не съм си тръгвала от някое пътуване, съжалявайки за възможността да послужа.

Ние започнахме мисионерския отдел на нашето служение почти преди 20 години и аз почувствах, че трябва да го наречем „Ръка на надеждата“, защото нашата цел беше да протегнем ръка с надежда към обезнадежените хора. Мисля, че би било вярно да кажем, че ще е невъзможно за някой да се чувства обезсърчен, ако редовно дава надежда на другите!

Исус е Божият Син, Който дойде да отнеме греховете на света, но дори Той отдели време да служи. В Марк 10:45 Исус казва, че Той

Исус трябва да е открил голяма радост в това да служи на другите, защото Той го правеше през цялото време.

„не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.“ Отново и отново в евангелията ние виждаме Исус да помага на другите: да храни тълпите, да изцелява болни, да прекарва време с децата и дори да мие краката на учениците. Исус трябва да е открил голяма радост в това да служи на другите, защото Той го правеше

през цялото време. Той ни остави този пример, за да можем да следваме стъпките Му.

Какъв велик пример за следване. Не ставайте прекалено важни или прекалено заети, за да дадете надежда на някого в нужда. Отделяйте време всеки ден да потърсите някого, когото можете да благословите. Може да бъде просто обикновен жест на милосърдие или може да бъде значителен акт на щедрост – каквото и да направите, за да помогнете на някого в нужда, насърчавам ви да го направите. Не само че този човек ще бъде благословен от вашата помощ, вие също ще бъдете благословени.

Най-добрият начин да кажете на хората за Исус е да им покажете Исус

Римляни 2:4 ни учи, че Божията доброта води хората до покаяние. Ще бъдете изненадани колко много от вашите приятели, съседы и колеги ще искат да приемат Исус, ако просто сте добри с тях. Понякога трябва да спрем да проповядваме на всички и просто да започнем да бъдем мили с хората в живота ни – проявете истински интерес към тях и ги благословете, молете се за тях и искайте Бог да ви покаже как да им послужите. С други думи, трябва да „покажем“ на хората любовта на Исус! В Яков 2:15–16 се казва:

Ако някой брат или някоя сестра са голи и останали без ежедневна храна и някой от вас им каже: Идете си с мир, дано бъдете стоплени и нахранени, а не им дадете потребното за тялото, каква полза?

Нека да не бъдем като хората, които казват: „Довиждане! Дано бъдете стоплени и нахранени.“ Ако някой има нужда и ако вие можете да посрещнете тази нужда, тогава го направете. Твърде често ние отхвърляме нуждата, като казваме: „Ще се моля за теб“, без дори да питаме Бог да ни покаже какво трябва да направим, за да им помогнем. Научила съм, че не трябва да се моля и да искам от Бога да посрещне нужда, която самата аз лесно мога да посрещна, но може би просто не искам да го направя. Ако ще се молите Бог да помогне на някого, бъдете готови Той да изпрати вас да го направите.

Ако ще се молите Бог да помогне на някого, бъдете готови Той да изпрати вас да го направите.

Един човек разказа, че е ходил с група в Русия да раздава Библии по време на особено труден период, когато много хора гладували. Екипът занесъл Библиите на опашка за супа, където хората чакали да получат малко парче хляб и паница супа. Когато един мъж се опитал да даде Библия на една жена, тя се ядосала и казала: „Твоята Библия не запълва празния ми стомах.“ Изглежда се възмущавала на християните, че им казват за един добър Бог, а в същото време не им предлагат осезаема практическа помощ. Тези вярващи, които раздавали Библии, никога не забравили това. Вярвам, че някои хора страдат толкова силно, че дори няма да могат да чуят Евангелието, ако първо не направим нещо, за да облекчим болката им.

Сега, разбира се аз не казвам, че не трябва да даваме Библии на хората, а казвам, че освен да им даваме Словото, ние трябва да посрещаме и техните нужди. Точно това правеше Исус. Исус даде Словото на хората и посрещна техните нужди. Той ги нахрани. Той ги изцели. Той ги поучаваше и ги изслушваше. Той направи повече от това да говори за добротата на Отец. Той *демонстрира* тази добротата по реален начин.

Ако има хора в живота ви днес, които трябва да познаят Исус, нека да ви предложи да опитате нов метод за споделяне на евангелието. Вместо просто да им казвате за надежда в Христос, дайте им тази надежда. Разберете какви нужди имат и помолете Бог да ви помогне да посрещнете тези нужди. Може би се нуждаят от хранителни

продукти, гориво за колите си или пари да отидат на лекар. Може би имат нужда от детегледачка, за да си починат поне една вечер.

Когато вие помагате на хората за физическите им нужди, ще се учудите колко бързо те ще отворят сърцето си за своите духовни нужди.

Може би просто се нуждаят от някой, който да ги изслуша. Каквото можете да направите, за да им покажете любовта на Исус, направете го. Когато вие помагате на хората за физическите им нужди, ще се учудите колко бързо те ще отворят сърцето си за своите духовни нужди.

Надявайте се на най-доброто!

Важно е да помним, че животът не е само за самите нас. Може да преминаваме през лични трудности в живота си, и когато го правим, е много лесно да се фокусираме изцяло върху това да молим Бог да помогне на нас, да посрещне *нашите* нужди, да снабди нещата, които *ние* чувстваме, че липсват на нас. Но наред проблемите, които директно засягат вас, не забравяйте и за хората около вас. Навсякъде, накъдето погледнете, има приятели, роднини, колеги, съседи и непознати, които имат нужда – нужда, която може би вие имате възможност да посрещнете.

Най-добрият начин да получите надежда е да я давате. В Божията икономика последните са първи (вж. Матей 20:16), най-малките са най-големи (вж. Лука 9:48), слабите са силни (вж. Йоил 3:10), и когато давате, получавате (вж. Лука 6:38). Така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Можете да откриете един изцяло нов начин да се наслаждавате на живота си, като просто помагате на другите да се наслаждават на техния. Огледайте се около себе си и вижте на кого можете да помогнете – обещавам ви, че няма да се наложи дълго да търсите. Някой, когото познавате, се моли и иска помощ от Бога точно сега. Може би вие можете да бъдете отговорът на тази молитва!

ТРИНАДЕСЕТА ГЛАВА

Надеждата е нашата котва

Надежда, която имаме за душата като здрава и непоколебима котва...

Евреи 6:19

„Глупаво е да не се надяваме.“

Ърнест Хемингвей, *Старецът и морето*

Вярвам, че Бог иска ние да бъдем стабилни и да се наслаждаваме на живота, без значение какво се случва около нас. Той иска да бъдем здраво закотвени в Него и да бъдем изпълнени с надежда по всяко време. Мисля, че едно от най-добрите свидетелства, които имаме като вярващи, е нашата радост. Ние имаме толкова много неща, които да празнуваме!

Ние бяхме опростени, изцелени и освободени. И не само че Исус умря да направи път за нас, за да прекараме вечността в Небето, но Той обещава, че можем да се наслаждаваме на всеки един ден от живота си тук, на земята. Християните трябва да бъдат най-щастливите хора на планетата!

*Християните
трябва да бъдат
най-щастливите хора
на планетата!*

Въпреки че сме Божии деца, ние имаме изпитания и преमेждия и често им позволяваме да диктуват мислите, настроенията и отношението ни. Позволяваме им да откраднат усмивката ни и това е трагично, защото вярвам, че радостта от Господа на лицата ни е голяма реклама за Исус! Как може каквато и да е трудност да ни направи нещастни за много дълго време, когато ние имаме обещанието, че Бог изработва всичко за добро на тези, които Го обичат и които търсят Неговата цел в живота си?

Радостта и щастието не са лукс, те не са и обикновен избор – те са съществен аспект от живота ни в Христос. Неемия 8:10 казва: „... И не скърбете и не бъдете депресирани, защото радостта в Господа е

вашата сила“ (Разш. Библия), а в Римляни 14:17 се казва, че Божието царство е „правда, мир и радост в Святия Дух.“ Радостта е жизнено важна, ако ще живеете един победоносен и славен живот.

Надеждата: естественото лекарство срещу нещастие

Радостта и надеждата вървят ръка за ръка. Когато започнете наистина да живеете с надежда – вярвайки и доверявайки се, че Бог ще направи удивителни неща в живота ви – радостта идва и ви връхлита. Дори да искате, не можете да бъдете депресирани или обезсърчени. Надеждата е естественото лекарство срещу нещастие.

Надеждата е естественото лекарство срещу нещастие.

Защо да не направим експеримент, за да видим дали моето убеждение в тази област е правилно, и дали ще проработи за вас? Следващия път, когато преживявате тъжен, депесиран ден, отделете време да мислите следното: *Бог изработва моите проблеми за мое добро и аз очаквам нещо добро да ми се случи.* Сега се опитайте да кажете същото нещо на глас и повтаряйте този процес през целия ден. Може да не се чувствате така, но това е истината! Божията истина има силата да победи нашите чувства, ако ѝ дадем възможност да го направи.

Когато имаме надежда в Божията доброта, това уравновесява нашите тревожни мисли и емоции. Това ни успокоява и ни развеселява. Душата ни (ум, воля и емоции) открива своето място на мир в Божиите обещания. Ако хората нямат никаква надежда, не е възможно за тях да останат стабилни в бурите на живота. Те нямат нищо, което да ги закотви към някаква основа, която да не се клати. Ако нямаме никаква надежда в Бога, какво има в този свят, на което да можем да се доверим като на постоянно и сигурно място? Честният отговор би бил: „Няма такава нещо!“

Вместо просто да „се опитваме“ да се чувстваме по-добре, или да си мислим, че не можем да се почувстваме по-добре, докато обстоятелствата не се променят, дайте на Божието слово шанс да работи в живота ви.

Животът може да бъде толкова забавен. Взех решение преди много години, че ще се наслаждавам на живота си, защото никога преди това не бях го правила. Дори в служението, повечето време работех и работех, и се трудих, и се борих, чувствайки се виновна през повече-

то дни, защото се фокусирах върху грешките си, така че просто като цяло бях нещастна. Накрая осъзнах, че Исус наистина искаше да се радвам и да се наслаждавам на живота си (вж. Йоан 10:10). Като всичко друго в Божието царство, радостта е на наше разположение, но се изисква решителност, за да я запазим. Врагът ще опита всичко, което може, за да ви попречи да се наслаждавате на живота си. Чрез лъжите и измамите си, той ще се опита да се увери, че вие нямате никакъв мир, че живеете под бремето на осъждението и че не вярвате, че Бог ви обича. Всеки път, когато се почувствате без никаква надежда и радост в себе си, осъзнайте незабавно, че това, което усещате, е работа на дявола и вие трябва да му се съпротивите!

Можете да решите да се наслаждавате на живота си – на всеки аспект от него. Дори посред враждебни обстоятелства или критикуване от хора, за които ви е грижа. Вие можете да бъдете щастливи, защото вашата надежда и радост се основават на Божията доброта в живота ви, а не обстоятелствата в света. Когато живеем с надежда и очакване, че нещо добро ще се случи всеки момент, радостта става нашето нормално отношение.

Вие можете да бъдете щастливи, защото вашата надежда и радост се основават на Божията доброта в живота ви, а не обстоятелствата в света.

Истината е, че вашите обстоятелства вероятно никога няма да се променят, докато радостта ви не престане да зависи от тяхната промяна. Нека да бъдем щастливи поради надеждата, която имаме в Исус, вместо да бъдем нещастни поради обстоятелства, които не харесваме.

Условията в света винаги се променят. Лесно е да видим защо хората са толкова нестабилни – защото всичко около тях е нестабилно. Нещата са добре един ден, но не са толкова добре на следващия. Хората може да ви харесват един ден, но може да не ви харесват на следващия. Имате работа днес, но вероятно няма да имате утре. Един ден имате достатъчно пари и тогава неочаквани разходи ви оставят в нужда. Един ден децата ви се държат добре, а на следващия са забравили всичко, което някога сте ги учили. Ако се водим от това как се чувстваме или как изглеждат нещата, ще бъдем нестабилни и податливи на емоции. Апостол Яков казва, че ние често сме тласкани и блъскани от ветровете (Яков 1:6). Апостол Павел казва, че ние сме като корабите, блъскани от промените (Ефесяни 4:14). Но ние можем да бъдем стабилни и да не се поклащаме от беди или разочарования, ако имаме надежда, която е като котва за душата ни.

В бурята едно от първите неща, които корабът прави, е да пусне котва. Корабът е вързан за нещо, което не се движи. Всичко около моряците се движи, но не и те. Те са закотвени към дъното на океана. Нашата надежда в Бога може да ни служи по същия начин. Всичко около нас се движи, но ние сме стабилни в Него.

Нека надеждата да полети

Ние искаме да позволим на надеждата ни в Господа да бъде котва за душата ни, вместо да позволим на грижите и притесненията от света да ни притискат надолу. Надеждата в Бога е радост, свободна от окови; тя не се завлича надолу от грижите и бремето на света. Представете си един балон, пълен с горещ въздух. Докато балонът е държан на земята от тежести и завързан с въжета, той не може да полети, въпреки че е бил създаден за това. Същото е вярно и за вашия живот. Ако позволите тежестта на тревогите да ви държи долу и въжетата на безпокойството да ви вържат, няма да се наслаждавате на живота, за който Бог ви е създал. Искам да ви насърча да се отървете от багажа, който се опитва да ви притиска надолу. Да бъдеш закотвен в надеждата е много различно от това да си притиснат надолу от безпокойство.

Ето няколко неща, които се опитват да ви потискат.

Нуждата да бъдете като другите хора

За мен беше много освобождаващ урок, когато научих, че не трябва да бъда като другите хора. Нашата надежда за приемане не може да бъде в това да се опитваме да бъдем такива, каквито не сме. Бог не ме е създал да бъда като другите. Той ме е създал да бъда себе си!

Обаче преди да осъзная това, прекарах години в опити да се вмести в калъпа на някой друг. Опитах се да бъда спокойна и сговорчива като Дейв, но това не продължи дълго. Опитах се да бъда тиха и любезна като жената на пастора в моята църква, и това беше бедствие. Бях толкова притеснена и разочарована, опитвайки се да бъда като другите хора. Но моето предназначение не беше да бъда копие на някой друг... нито пък вашето.

Бог ви е създал да бъдете себе си. Да бъдете доволни и да се чувствате удобно такива, каквито Той ви е създал да бъдете, е съществено важно, ако ще се наслаждавате на живота си. Да се опитвате да бъдете като съседа си или като колегата си, или като момичето, което пее на сцената в църквата, или като някой холивудски актьор, това само ще

открадне радостта ви. Не се сравнявайте с някой друг – наслаждавайте се да бъдете онези, които Бог ви е създал да бъдете.

Независимо дали го осъзнавате или не, вие имате уникални дарби и таланти. Библията казва, че „страшно и чудно сте направени“ (Псалом 139:14). Бог ви е създал да бъдете личност, каквато Той иска да бъдете. Никой в света не е точно като вас – вие сте единствен по рода си шедевър.

Никой в света не е точно като вас – вие сте единствен по рода си шедевър.

Всеки път, когато сте изкушени да си помислите: *Иска ми се да приличах повече на този човек или само ако имах таланта на този човек*, просто си дайте сметка, че те вероятно казват същото нещо за някой друг – дори може би за вас. Ние всички се сблъскваме с тези чувства, но вие не трябва да им позволявате да ви потискат. Изберете да бъдете щастливи такива, каквито Бог ви е създал и позволете на душата си да бъде закотвена в надеждата. Нека радостта ви да се издигне и да полети.

Непростителност

Когато изберете да простите на човека, който ви е наранил или засегнал, това е като да отрежете въжето, което ви връзва и ограничава. Радостта е възстановена в живота ви, когато решите да простите. Когато някой ви е наранил, предлагам да направите две неща:

- Вземете решение да простите, в покорство на Божията заповед.
- Вложете надеждата си в Бога да въздаде справедливост в живота ви. Бог обещава да ни даде двойна награда за предишните ни неприятности (Исая 61:7). Вложете надеждата си в това и очаквайте наградата!

Когато държим в себе си недоволство и непростителност, ние само нараняваме себе си. Хората, които са ни наранили, са продължили напред с живота си, без дори да се замислят какво се е случило и през цялото време ние позволяваме на отровата на огорчението да разрушава живота ни. Не позволявайте на болка от миналото да ви задържа назад нито минута повече. Простете на човека, който ви е наранил, дайте тази рана на Бога и Го помолете да ви помогне да се издигнете над болката, която ви е било толкова трудно да пуснете.

Трескавото темпо на живота

Ако надеждата ще бъде котвата на вашата душа, а радостта ще е вашият начин на живот, може да ви се наложи да окастрилите някои неща. Може да се наложи да опростите живота си, като изрежете нещата, които не носят никакъв плод. Може да се наложи да се научите да казвате „не“ на някои неща, без да се чувствате виновни за това. Запазете живота си достатъчно лек, за да може надеждата ви да се издигне и да полети!

Говоря от опит. Аз преди се оплаквах непрекъснато, като казвах: „Как може някой изобщо да спазва това темпо? Имам нужда от ваканция. Аз никога не си взимам почивка!“ Един ден почувствах, че Господ ми каза: „Ако не искаш да правиш всичко, което правиш, просто съкрати задълженията си. Ти си тази, която прави графика.“ Това беше освобождаващ момент. Аз не трябваше да се опитвам да свърша всичко и не трябваше да се чувствам виновна за това. Помислете само: дали Бог би предпочел ние да бъдем заети, или да бъдем радостни? Мисля, че знаем отговора, така че нека да правим каквото можем, без нашите дейности да стават бремене за нас.

Забавете темпото и отделете време за нещата, които са наистина важни. Прекарвайте време със семейството и приятелите си. Наслаждавайте се на взаимоотношенията си с Господа. Отделяйте време за себе си – наслаждавайте се на хобито си.

Да забавите темпото и да се наслаждавате на живота си е важно. Ако сте прекалено заети, за да бъдете щастливи и ако сте толкова заети, че сте изгубили надежда, значи е време да промените нещо. Опростете графика си и започнете наистина да се наслаждавате на живота, с който Бог ви е благословил.

Има безброй неща, които могат да ни натежат и да ни дърпат назад. Споменах три, но аз предполагам, че вие може да прибавите към списъка въз основа на вашата собствена ситуация. Независимо дали е едно от тези три неща, или нещо друго, не позволявайте лъжите на врага повече да ви задържат и да ви спират.

Най-добрият източник на радост, който изобщо някога ще намерите.

Някога молили ли сте се с думите: „Господи, не знам какво не е наред с мен. Изгубих радостта си и не знам какъв е проблемът.“ Някога били ли сте толкова отчаяни да чуете от Бога, че започвате да гледате кой е стихът от календара за този ден и какво казва той, или отваряте Биб-

лията си четири или пет пъти, за да видите дали можете да намерите някой стих, който да ви насърчи? Или може би гледате малко християнска телевизия няколко минути, за да видите дали ще получите някаква насока и водителство от Господа?

Една вечер аз трескаво търсих нещо, което да ме предпази да не потъна в отчаянието, което чувствах. Отидох до една купчина стихове от Писанието, които бяха натрупани в една кутия в кухнята ми, и извадих този от Римляни 15:13:

А Бог на надеждата да ви изпълни с пълна радост и мир във вярата [чрез опита ви във вярата], така че чрез силата на Святия Дух да се преумножава и да е изобилна (да прелива) надеждата ви. (Разш. Библия)

Аз бързо осъзнах, че Бог ми показва, че съм си изгубила радостта, защото съм станала негативна и съм спряла да се надявам. Винаги вярвайте в Бога и в Неговите обещания! Без значение какво се случва, колко силно ви боли или колко дълго продължава – винаги вярвайте! Ако го направите, вие ще преливате от надежда! Тази надежда ще бъде котва за душата ви. Вместо да бъдете бебе-християнин, подмятно от всяка промяна, вие ще бъдете зрял вярващ, на когото Бог може да разчита, и който ще Го представя добре по всяко време.

Надявайте се на най-доброто!

Надеждата и щастието не са неща, предназначени само за другите хора; те са неща, които Бог иска вие също да преживеете в живота си. Не позволявайте на врага да открадне радостта ви. Като Божие дете, на вас са ви дадени изобилни благословения. Отделяйте време всеки ден да размишлявате и да осъзнавате колко сте благословени, и позволете на това разбиране да ви донесе радост.

Ще има неща в живота, които ще се опитат да ви потискат и ще ви пречат да преживеете всичко, което Бог има за вас. Но вие не трябва дори един ден повече да се държите за тези тежести или бреме. Вие можете да възложите всяка грижа на Господа и да получите Неговата радост в замяна. Така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Нека надеждата да бъде котвата на вашата душа. Тя е сигурна, здрава и непоколебима котва и не може да се счупи под натиск, който и да стъпи върху нея (Евреи 6:19). Какво обещание само!

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ

НАДЕЖДАТА Е ТУК

Защото Ти, Господи Йехова, си моя надежда; на Тебе съм уповавал от младостта си.

Псалом 71:5

„Сега“ е една от най-важните думи в Библията. Исус каза „Аз съм“ и Той имаше предвид Аз съм тук сега. Не трябва да Ме търсите по друго време! Аз съм тук! Надеждата е тук!

Това, което светът нарича надежда, изобщо не е истинска надежда. Тя е слаба и неясна, и всъщност е лишена от сила. Тя винаги изхвърля всичко добро, което е възможно да се случи някога в бъдещето. Нищо не е определено. Нищо не е ясно. Нищо не е сега!

Като Божии деца, ние имаме привилегията да вярваме, че Бог работи точно сега, че нещо добро се случва в духовната сфера, и ние ще го видим да се изявява много скоро. В Божията икономика, ние трябва първо да повярваме и след това ще видим. Този вид надежда, който светът има, малко или повече неясно „си пожелава“, че нещата може да се променят към добро, но няма никаква истинска надежда, никаква истинска вяра, че това ще се случи, докато няма нещо видимо, което да го доказва. Нека да си припомним, че Авраам нямаше никаква видима причина за надежда, но той се надяваше с вяра, че ще има дете, както Бог беше обещал. Той „очакваше“ доброто нещо, което Бог беше обещал да се случи. Неговото очакване беше истинско и беше сега.

В тази част от книгата искам да ви помогна да започнете да живеете в настоящето, а не в миналото или в бъдещето. Искам да повярвате, че точно сега Бог работи във вас и в живота ви.

А вярата е даване на твърда увереност (потвърждение, законно право) за онези неща, за които се надяваме, доказател-

ство за неща, които не се виждат и убеждението за тяхната действителност [вярата възприема като реален факт това, което не е разкрито на сетивата].

Евреи 11:1 (Разш. Библия)

ЧЕТИРИНАДЕСЕТА ГЛАВА

Не чакайте да дойде утре

Ето, сега наистина е време за вашето благоприятно посрещане и приемане [от Бога]; ето, сега е спасителен ден!

2 Коринтяни 6:2 (Разш. Библия)

„Вчера е история, утре е загадка, днес е подарък от Бога, точно за това го наричаме настояще.“

Бил Кийн

Писателят Лео Бускалия веднъж разказал една история за неговата майка и това, което той наричаше тяхната „нещастна семейна вечеря“. Това била вечерта, когато баща му си дошъл вкъщи и казал, че изглежда ще трябва да обяви банкрут, защото партньорът му избягал с парите на фирмата. Майката на Бускалия излязла и продала някои бижута, за да купи храна за разточително празненство. Другите членове на семейството я смъмрили, че е продала бижутата и че е похарчила толкова много пари. Но тя им казала: „Сега е времето да се радваме, когато най-много се нуждаем от това, а не следващата седмица.“¹

Аплодирам смелото действие и мъдростта на тази майка. Надеждата и радостта са две неща, които никога не трябва да се отлагат. Много хора прекарват живота си, чакайки да дойде „утре.“ Те казват: „Ами може би утре нещата ще бъдат по-добре,“ или „Предполагам, че винаги ще има утре,“ или „Ако само мога да изкарам този ден и да оцелея до утре.“ Докато те отлагат надеждата за утре, те не преживяват радостта на днешния ден и това не е животът, за който Исус умря и който ни даде. Исус иска да се наслаждаваме на живота си днес и във всеки един ден.

Надеждата и радостта са две неща, които никога не трябва да се отлагат.

* бел. пр. – Думата, използвана на английски за подарък и за настояще, е една и съща – present.

Мир, радост, щастие, увереност, здрав разум, благоволение, смелост, здраве, благословение, здрав брак – Бог иска да започнете да преживявате всички тези неща още днес. Всеки път, когато си помислите: *Е, предполагам, че днес ще бъде пълна катастрофа; може би утре ще бъде по-добре*, вие пропускате Божия най-добър план за живота си. Ако Бог е с вас днес – а Той е; Той винаги е с вас – не трябва да чакате да дойде някакъв момент в бъдещето, за да започнете да се радвате. Можете да преживеете Неговия побеждаващ, изобилен, изпълнен с радост живот днес. Апостол Павел казва, че докато е още ДНЕС, ние трябва да чуем Бога и да не закорявяваме сърцата си за Неговите обещания (Евреи 3:15). Бог работи в живота ви днес, Той иска да го повярвате днес и да се радвате днес!

Псалом 118:24 казва: „Този е денят, който Господ е създал; нека се радваме и се развеселим в него“ (подчертаването е добавено). Бог е създал този ден с определена причина. Има нещо специално, което Той иска да направи. Ти готов ли си да го получиш? Хората, изпълнени с надежда, правят точно това, което този стих казва – те се радват и се развеселяват. Няма значение какво е времето навън, как се чувстват те, какво казват другите, колко малки са шансовете им за успех или какво се случва в новините – хората, които се надяват на най-доброто, казват: „Бог създаде този ден с определена причина – аз ще се радвам и ще се развеселя. Аз ще имам щастливо очакване, че Той ще направи нещо добро в живота ми днес!“

Нека ви споделя една история за мен. През 1976 г. аз достигнах до място на отчаяние относно състоянието на моя живот. Мислех си, че нищо добро никога няма да ми се случи. Въпреки че бях християнка, аз не преживявах никаква победа в живота си. Докато карах към работа една сутрин през февруари същата година, аз извиках към Бога в отчаяние и мисля, че за първи път в моя християнски път, аз научих от опит какво е истинска вяра. Бог постави увереност в сърцето ми, че Той ще се погрижи за моята ситуация. Въпреки че нищо не се промени веднага в моите обстоятелства, след това аз имах пълен мир. Бях изпълнена с щастливо очакване, че нещо добро ще да се случи през този ден. Имах истинска надежда! Нямаше значение за мен какво е направил Бог или дори кога го е направил, защото в сърцето си аз знаех, че е направено. Откровено мога да кажа, че от този момент нататък нещата започнаха да се променят в живота ми. Те не бяха перфектни по никакъв начин, но малко по малко, ден след ден, добри неща започнаха да се случват.

Знам, че този въпрос може да се върти в главата ви: „Джойс, а какво ако аз повярвам, че днес ще се случи нещо добро и то не се случи?“ Първо нека да кажа, че аз твърдо вярвам, че нещо добро се случва всеки ден, но ние може и да не го виждаме. Второ, доброто, което се случва, може да не е точно това, за което сме се надявали, но надеждата ни е дала по-добър ден от онзи, който щяхме да имаме без нея, така че дори това само по себе си е нещо добро. Накрая ще кажа, че утре трябва отново да станете с надежда, като вярвате, че нещо добро ще ви се случи през този ден. Без значение колко дни ще трябва да го правите, продължавайте да го правите и ще видите, че Бог е верен!

Постоянството е ключът

Липсата на постоянство е един от нашите най-големи недостатъци. Една от причините, поради която може да изглежда, че много хора преживяват големи победи в някои дни, а в други преживяват катастрофално поражение, е поради тяхното собствено ежедневно непостоянство. Ще бъдете учудени каква промяна ще има в живота ви, ако вземете решение да бъдете последователни всеки ден. Това, което променя живота ни, не е онова, което правим правилно само веднъж, а това, което правим правилно последователно, през цялото време! Ако сте изпълнени с надежда един ден, а на следващия не сте, няма да ви хареса резултата. Ако вярвате, че това което ви поучавам за надеждата е вярно и решите да живеете изпълнени с нея, тогава вземете решение да го правите постоянно. Ние правим това, което е правилно защото е правилно! Ние сме посветени!

Пуснете балона във въздуха

Веднъж чух за една конференция, която се провеждала в църковна зала. На хората били раздадени балони, пълни с хелий, и им било казано да ги пуснат в един момент по време на службата, когато почувстват, че искат да изразят радостта в сърцата си. По време на цялата служба балоните се издигали нависоко, подскачали и се опирали в тавана по различно време, но когато службата свършила, една трета от балоните все още трябвало да бъдат пуснати.

Това не е ли удивително? Една трета от хората в тази църква чакали толкова дълго, че изпуснали шанса си да се присъединят към празненството и да пуснат балона си. Като Божии деца, които имат възможност да живеят изпълнени с надежда и радост, ние не трябва да

чакаме някакъв момент в бъдещето, за да се наслаждаваме на живота, който Бог ни е дал – ние можем да му се наслаждаваме точно сега.

Толкова много хора имат умствената нагласа, че ще бъдат истински щастливи и ще се наслаждават на живота, *когато...* *Когато* отидат на почивка, *когато* се оженят, *когато* се издигнат по-високо по стълбата на успеха в работата, *когато* имат дете, *когато* изкарват повече пари, *когато* пораснат децата, *когато* брачният им партньор се отнася към тях по-добре – нали разбирате за какво говоря.

Аз мога да се припозная в описаната картина, понеже имаше време, когато, въпреки че обичах да съм в служение, аз невинаги се наслаждавах на ежедневните отговорности и дейности, които то включваше. Аз трябваше да се науча да живея в момента и да се наслаждавам на това, което Бог правеше в мен и чрез мен *сега*, а не *когато* конференцията свърши, или *когато* проектът бъде завършен, или *когато* мога да отида на почивка. Бог ми показва колко е важно да приема и да се наслаждавам на това, което Той прави в настоящето.

Същото е вярно и за вас. Винаги ще има *когато* в живота ви. Децата сигурно ви подлудяват днес, шефът ви може да бъде в лошо настроение днес, тялото може да ви боли днес, емоциите ви може да са извън строя днес, но нито едно от тези неща не променя факта, че Бог е с вас точно в този момент и Той има добър план за живота ви... и днешният ден е част от този план.

Да направим най-доброто от днешния ден

Псалом 71:14 казва: „Но аз винаги ще се надявам и ще Те хваля все повече и повече“ (Разш. Библия). Ключовата дума за надеждата в този стих е „винаги“, или постоянно.

Изпълненият с надежда човек се надява винаги, избира да се надява всеки ден... през целия ден.

Един човек, изпълнен с надежда, не се надява *от време на време* или *случайно*. И той със сигурност не чака да дойде утрешния ден, за да очаква нещо добро от Бога. Изпълненият с надежда човек се надява *винаги*, избира да се надява всеки ден... през целия ден.

Нека ви предложи няколко начина, по които ще можете да живеете с постоянна надежда, като правите всеки един ден изпълнен с щастливо очакване за нещо добро.

Молете се смело и уверено всеки ден

Ако имате надежда, вие никога няма да се страхувате да вярвате за големи неща в живота си. Всъщност обичам да казвам, че надеждата е платформата, на която стои вярата. Точно затова е много добра идея да отидете при Бога днес, като се молите смело и уверено. Не можете да живеете с очакване днес, ако дори нямате вяра да се помолите и да поискате нещо от Бога.

Каквото и да е в сърцето ви, ако то съвпада с Божието слово, осмелете се да искате уверено и после чакайте с очакване. Бог обича смелите молитви. Той е отговарял на такива молитви отново и отново в Библията, и Той все още им отговаря днес. Упражнявайте надежда, стойте във вяра и смело Го помолете за нещо, и го направете СЕГА!

Правете нещо забавно всеки ден

Понякога ние губим надеждата си, просто защото губим радостта си. Вместо да се наслаждаваме на живота всеки ден, ние „прегръваме“ от сметки и се обезсърчаваме от дилеми. Защо да не решим да направим нещо забавно всеки ден? Не трябва да бъде пътуване до Дисни Уърлд. Това може да бъде нещо толкова просто като да излезете на кафе с приятел, да гледате комедия със семейството си или разходка в парка – всяко нещо, което ви кара да се усмихвате.

Ако искате да бъдете изпълнени с надежда постоянно, планирайте забавни неща, които да ви създават чувството на очакване. Надеждата и радостта вървят заедно, така че планирайте нещо забавно и прекарвайте деня си, като се наслаждавате на Божието присъствие и на всяко благословение, което Той ви дава.

Ние всички се нуждаем от забавни и приятни неща, които да очакваме. Днес аз ще пиша няколко часа. Аз също така планирам да изляза на кафе с приятели по-късно днес, малко да пазарувам и да изляза на вечеря довечера. Когато планирам деня си, аз винаги включвам нещо, което да очаквам. Не чакайте докато се пенсионирате, за да мислите как да се наслаждавате на живота. Наслаждавайте се на живота СЕГА!

Благославяйте поне един човек всеки ден

Аз обичам да се оглеждам и да откривам хора, които мога да благословя. Такова голямо благословение е да благославяш другите! Ако наистина искате да се наслаждавате на деня си, предлагам ви да помогнете на някой друг да се наслаждава на неговия. Може да купите

обяд на някого, или да направите комплимент и да насърчите някого, или може да кажете на някого, че е важен за вас и че го оценявате.

Помолете Бог да ви покаже как да бъдете за благословение и после последвайте Неговите инструкции. Докато търсите да посрещнете нуждите на другите хора, ще бъдете изненадани колко лесно започвате да се надявате и да вярвате, че Бог също така ще посрещне и вашите нужди. Не отлагайте да бъдете за благословение. Направете го днес! Бъдете за благословение СЕГА!

Всеки ден напишете поне едно нещо, с което Бог ви е благословил

Надеждата вирее в атмосфера на благодарност. Ако искате да живеете с надежда постоянно, прекарвайте всеки ден, като търсите по какъв начин Бог ви е благословил. Ще бъдете изненадани колко много неща ще откриете. Колкото повече осъзнавате как Бог ви благославя СЕГА, толкова повече надежда ще имате, че ще видите дори още по-големи неща.

В края на всеки ден, отделете малко време да запишете тези неща. Започнете дневник със „свидетелства за надежда“. Някои дни ще имате едно или две неща, които ще запишете набързо, през други дни може да имате 10 или 20 неща и да запълните цялата страница. Започнете да документирате Божията доброта в живота си. И ще видите колко е лесно да живеете всеки един ден, изпълнени с жива надежда.

Надявайте се на най-доброто!

Нека във вас сега да дойде прилив на надежда. Не трябва да чакате дни, седмици, месеци или години, за да видите Бог да се задвижи. Той е с вас и Той вече се движи в живота ви. Молете се да го осъзнаете още по-ясно, така че никога да не пропуснете да видите какво прави Бог в живота ви.

Винаги ще има това изкушение, да живеете по-скоро в отлагането на когато, отколкото в силата на сега.

Винаги ще има това изкушение, да живеете по-скоро в отлагането на когато, отколкото в силата на сега. Не позволявайте на трудностите от деня да ви убедят да отлагате очакването си за Божията доброта. Продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Нещо велико може да се случи днес. Пробивът може да стане днес. Не чакайте да стане утре, за да го повярвате – повярвайте го днес.

ПЕТНАДЕСЕТА ГЛАВА

Разберете каква е Божията гледна точка

[Най-много] благословен е онзи човек, който вярва, доверява се и уповава на Господа, и чиято надежда и увереност е Господ.

Еремия 17:7 (Разш. Библия)

„Бог е единственият, Който може да направи врата на надеждата от долината на проблемите.“

Катрин Маршал

Понякога просто не знаете как нещата изобщо биха могли да се оправят. Чувствали ли сте се някога по този начин? Всеки ден си четете Библията, опитвате се да запазите позитивно отношение, имате добри приятели, които ви насърчават да се държите, но колкото и да се опитвате, вие все още сте обезсърчени. Вие просто не преживявате този вид надежда, за която говорим дотук в тази книга. Със сигурност може да имате някои дни, които са по-изпълнени с надежда от други, но вие не смятате себе си за човек, изпълнен с надежда.

Вие не сте единствените, които са се чувствали така. Много хора се борят да намерят надежда – и много повече се борят да се държат за надеждата. Надеждата не може да се основава на вашите обстоятелства; тя трябва да се основава само на Христос. Надеждата не се появява, просто защото вие си го пожелавате. Надеждата е нещо, което трябва да се подхранва и да се развива, и редовното изучаване на Божието слово е горивото, което ви е нужно, за да я подхранвате. Не трябва да чакате – надеждата е тук. Можете да започнете да получавате надежда днес. Не трябва да чакате да я почувствате, а просто можете да вземете решение, че без надежда животът е жалък и нещастен, така че защо да не бъдем изпълнени с надежда СЕГА! Очаквайте нещо добро да се случи днес!

Едно от най-важните неща, които можете да направите, за да живеете живот, изпълнен с надежда – живот, изпълнен с щастливо очакване за добро – е да разберете каква е Божията гледна точка. Докато

виждате ситуацията в живота си през естествена, плътска перспектива, вие ще бъдете изкушени да се чувствате безпомощни и победени. Но когато започнете да виждате живота си по начина, по който Бог го вижда, надеждата надделява.

Точно това се случи с Авраам. В Битие 15 глава, Авраам се чувстваше доста обезнадежден. Бог беше дал обещания на Авраам, че ще бъде баща на много народи (вж. Битие 12:2) и че ще даде Ханаанската земя на неговото потомство (вж. Битие 12:5–7), но Авраам просто не виждаше как нещата могат да се случат. Той обичаше Бога и искаше да има надежда, но нямаше деца. Как Бог щеше да го направи голям народ, ако Авраам дори няма един наследник?

В Битие 15:2–3, Авраам се помоли с една от онези откровени молитви, с които ние всички се молим от време на време. Той каза: „Господи Боже, какво можеш да ми дадеш, като аз си отивам [от този свят] без дете?...“ И Авраам продължи: „Ето, Ти не ми даде дете...“ Авраам беше притеснен. Той гледаше на нещата от своята гледна точка, а неговата гледна точка не му даваше много надежда.

Знаейки, че Авраам не виждаше голямата картина, Бог направи нещо удивително. В Битие 15:5 се казва:

Товага, като го изведе извън [неговата шатра, на звездна светлина], каза: Погледни сега към небето и изброй звездите, ако можеш да ги изброиш. И после му каза: Толкова ще бъде твоето потомство. (Разш. Библия)

Посред самосъжалителното парти на Авраам, Бог видя от какво се нуждаеше той – той имаше нужда от промяна на гледната точка. Ето го и него, моли се на Бога без никаква надежда, виждайки само малката картина – един наследник – а през цялото време Бог планираше да го благослови с много наследници, толкова многобройни, че да не могат да се изброят. Така че Бог го изведе навън и даде на Авраам нова гледна точка – небе, пълно със звезди. В момента, в който Авраам разбра каква е Божията гледна точка, надеждата му оживя. В Римляни 4:18 се казва: *Авраам, надявайки се, без да има причина за надежда, повярва, за да стане отец на много народи, според казаното: „Толкова ще бъде твоето потомство.“*

Историята на Авраам е толкова насърчителна. Тя ми казва, че дори най-добрите от нас могат да бъдат обезсърчени от време на време. Естествено е да питаме Бога, когато не можем да видим как обеща-

нието може изобщо да се изпълни. Но ние не трябва да стоим заседнали в тези чувства на съмнение и обезсърчение.

Бог иска да ни даде Неговата гледна точка, за да ни изпълни с надежда и вяра. Вместо да гледаме малката картина, Бог иска да ни покаже голямата картина – Неговата картина – защото Неговата гледна точка променя всичко.

Вместо да гледаме малката картина, Бог иска да ни покаже голямата картина – Неговата картина – защото Неговата гледна точка променя всичко.

Сложете си Божиите очила

Нека да си сложим това, което ще нарека нашите „Божии очила,“ и да погледнем някои неща от Божията гледна точка. Той вижда нещата много различно от нас, защото Той вижда края още от началото.

Как ви вижда Бог? Той ви обича повече, отколкото вие някога ще разберете и Той има добър план за живота ви. Вие никога не сте сами, защото Той е с вас през цялото време. Божията простителност е по-голяма от който и да е грях, който сте извършили. Неговата милост е нова всеки ден. Бог ви е дал сила, тъй като сте вярващ човек, и не трябва да живеете пораженчески живот. Вие бяхте очистени и направени нови в Христос, даден ви е нов живот, вие можете да се отървете от всичко, което е зад вас и да погледнете с нетърпение към нещата, които ви предстоят. Когато знаете кои сте вие в Христос – и как Бог ви вижда, поради жертвата на Неговия Син – това ще промени начина, по който живеете.

Бог погледна творението и каза, че е добро (вж. Битие 1:31). Вие сте част от творението, така че и вие сте създадени добре. На нас обаче може да ни е трудно да го повярваме. Аз не говоря за вашата плът. Апостол Павел каза: „Защото знам, че у мене, т. е. в плътта ми, не живее доброто.“ (Римляни 7:18). Нашата плът е увредена и всички ние правим грешки. Когато Бог казва: „Вие сте добри,“ Той говори за новата ви, пресътворена духовна същност!

Защото сме Божие [собствено] творение (Негова изкусна изработка), пресътворени в Христос Исус, [новородени], за да вършим онези добри дела, които Бог е предопределил (планирал предварително) за нас... да ходим в тях [живеейки добрия живот, който Той е подредил предварително, и е подготвил за нас да живеем].

Ефесяни 2:10 (Разш. Библия)

Много е важно да разбираме реалността на новото създание и да започнем да се идентифицираме с нея. Много хора се държат лошо, защото си мислят, че те са лоши – те *вярват*, че са лоши. Хората често стоят заседнали в греховен начин на живот, защото не вярват, че са били освободени от него чрез Христос. Те се виждат такива, каквито винаги са били, и не разбират истинската сила на наворождението – че ако някой е в Христос, той е ново създание, старото премина, ето, всичко стана съвсем ново (вж. 2 Коринтяни 5:17).

Колкото и да е трудно да разберем или да повярваме, наистина Бог сега ни вижда праведни чрез Исус.

Който заради нас направи Христос [действително] грешен – Онзи, Който не познаваше грях, така че в Него и чрез Него ние да можем да станем [да ни бъде дадена, на нас да може да се гледа като на такива, които са вътре в нея, и като пример за] Божиата правда [каквито трябва да бъдем, одобрени и приети, и в правилни взаимоотношения с Него, чрез Неговата милост и доброта].

2 Коринтяни 5:21 (Разш. Библия)

Като човек, който се е чувствал „грешен“ през по-голямата част от живота си, да науча за доктрината на праведността чрез Христос беше и е освобождаващо и чудесно преживяване. Обичам да помагам на хората да разбират това, за да могат да спрат да отхвърлят себе си поради факта, че не могат да бъдат перфектни всеки ден. Нашето правилно стоене пред Бога не се основава на това, което ние правим, а се основава на това, което Исус вече е направил.

Колкото повече научаваме за любовта, приemanето и Божиата благодат, ние забелязваме, че надеждата става наш постоянен спътник. Честно казано, аз не мога да си спомня кога беше последният път, когато не чувствах никаква надежда! Ние можем да се научим да се доверяваме на Бога и винаги да имаме увереност, че докато растем и се променяме, Бог вижда нашата любов и посвещение към Него и все още ни вижда като хора, които сме в правилно взаимоотношение с Него.

Има голяма разлика между това кои сте вие и това, което правите. Точно затова насърчавам хората да разделят това „кои са“ от това какво „правят.“ Вие сте Божие дете. Вие сте новородени. Вие сте изпълнени с Неговия Дух. Вместо да гледате на плътта си, разберете каква е Божиата гледна точка и гледайте на вашия дух. Вгледайте се в огледалото на Божието слово и се насърчете за това кои сте вие в Христос Исус.

Подтиквам ви също да разберете каква е Божията гледна точка за вашите изпитания. Вижте ги по начина, по който Бог ги вижда. Той вижда, че те са временни. Нито един проблем не трае вечно, така че надявайте се на най-доброто, защото вашето разрешение е по-близо, отколкото си мислите. Когато гледате през Божиите очила, ще трябва да кажете: „Това няма да трае вечно и аз ще го надживея!“

Когато стигнете до място, където ви е трудно и всичко действа против вас, докато вече ви се струва, че не можете да издържате и минута повече, тогава никога не се отказвайте, защото това е точно мястото и времето, когато приливът ще се превърне в отлив.

Хариет Бийчър Стоу

Бог желае вие да изминете целия път с Него. Наш избор е дали да продължим напред, или да се откажем. Бог ни дава Неговото обещание, но от нас зависи да стоим твърдо и да издържим всяка буря в живота. Разбира се, Бог ни помага. Той ни дава благодатта Си, силата Си и насърчението Си, но накрая ние трябва да решим дали да вървим упорито напред, или да се откажем. Едно от нещата, които Бог използва за наше добро в изпитанията, е да ни закалява спрямо трудностите.

Не бой се [няма от какво да се страхуваш], защото Аз съм с тебе; не се ужасявай и не се тревожи от това, което виждаш, защото Аз съм твой Бог. Ще те укрепя и ще те закаля спрямо трудностите...

Исаия 41:10а (Разш. Библия)

Това е удивителен стих, който ни казва, че дори когато минаваме през трудности, Бог ще изработи нещо добро от това. Той прави много неща, но едно от тях е, че ни прави по-силни. Ние сме закалени спрямо трудностите. С други думи, нещата, които веднъж са ни разстроили или изплашили, или разтревожили, няма повече изобщо да ни безпокоят.

Човек, който тренира във фитнеса с тежестите, ще направи мускули, но веднъж щом той или тя достигне до определено ниво, единственият начин да направи още мускули е да вдига още по-големи тежести. Когато искаме от Бога да ни повиши в която и да е област от живота ни, ние можем да очакваме Бог да направи нещо вътре в нас,

преди Той да може да направи нещо за нас. Може да кажем, че трябва да свикнем да вдигаме по-големи тежести в духа.

Например, ние може да се молим нашата любов да избобилства все повече и повече, но това може също да означава, че ще бъдем около повече хора, които са трудни за обичане. Спомням си, че веднъж се молих за способността да обичам неприятни и трудни хора! Две седмици по-късно, аз мърморех на Бога в молитва за трудните хора, които са дошли на пътя ми, а Той ми припомни, че не мога да се науча да обичам неприятните и трудни хора, ако съм само около приятни хора, които никога не ме дразнят по никакъв начин.

Когато се молим Бог да ни използва в по-велики неща, ние трябва да помним това, което Павел каза, че голяма врата от възможности се е отворила за него, и заедно с нея са дошли много противници (1 Коринтяни 16:9). Сатана се противопоставя на всичко добро. Той мрази растежа и прогреса от всякакъв вид, но ако ние останем твърди, Бог ще ни избави, и едновременно с това Той ще ни помогне да израснем духовно чрез трудностите.

Това не значи, че Бог е авторът на проблемите ни, но Той със сигурност ги използва, за да ни помогне по много и различни начини. Когато се намирате напред предизвикателство или болезнена ситуация, опитайте се да мислите за ползата, която можете да имате от това, вместо само колко ви е трудно. Когато всяка причина за надежда си е отишла, надявайте се във вяра, както направи Авраам.

От Божията гледна точка, добри неща се случват дори докато чакате за пробив или за разрешението на проблема си. Вие израствате духовно, вие развивате търпението си, вие държите изпит и когато го вземете, ще получите повишение. Вие също така прославяте Бога, като Го обичате по същия начин сега, както и ще Го обичате, когато вашите обстоятелства се променят.

Изпитанията са скъпоценни. Те са болезнени, но са ценни! Ние всички минаваме през тях, но не всички преминаваме през тях успешно. Аз често казвам, че след изпитание някои хора имат свидетелство, а други имат само оплаквания.

Превърнете надеждата в навик

За да разберете каква е Божията гледна точка, може да ви се наложи да развивате нови рутинни практики в ежедневието си – някои нови навици. Когато чуете думата „навик“ може да си помислите, че става дума за лоши навици (защото лошите навици получават най-голя-

мо внимание в наши дни), но вие можете също така да развivate и добри навици. И по-специално, можете да направите надеждата свой навик. Надеждата може да бъде нещо, което развivate с времето, докато тя стане вашата естествена нагласа.

Можете да направите надеждата свой навик.

Отношението на очакване – да гледате, да копнеете и да очаквате, че Бог ще направи нещо чудесно – не е нещо, което винаги ще ви идва естествено. Да имате надежда е начин на мислене, който вие ще трябва целенасочено да развivate, докато това стане ваша втора природа... навик. Един от начините да направите това е да си напомняте да бъдете човек, който очаква добри неща. Може би трябва да поставите знаци и бележки из цялата си къща, които да ви напомнят да имате сърце, изпълнено с надежда. Вярвам, че трябва да включва всички необходими методи, когато работя върху изграждането на нов навик. Добрите навици не оставят място за лошите, така че ако ние имаме навика да се надяваме, няма да има място в ума и в сърцето ни за безнадеждност, обезсърчение и отчаяние.

В Авакум 2:2 се казва:

Господ ми отговори и каза: Напиши видението и го изложи ясно на дъсчици, за да може всеки, който минава, да го прочете [лесно и бързо]. (Разш. Библия)

Напишете видението си. То не трябва да бъде дълго или подробно и сложно. Можете да направите малки табели с надписи, които да могат да се четат „лесно и бързо“, докато вие или вашето семейство минавате покрай тях. Помислете си колко повече надежда ще имате, ако...

- Когато ставате да си миете зъбите, има надпис на огледалото в банята, който казва: „Надеждата е важна. Не забравяй да вярваш, че Бог ще направи нещо чудесно в живота ти днес.“
- Когато минавате по коридора, има надпис, който казва: „Надеждата е щастливото очакване за нещо добро. Бъдете щастливи. Бог има добри неща запазени за вас.“
- Когато отидете в кухнята да правите закуска, има надпис над печката, който казва: „Ентусиазирайте се. Бог готви нещо удивително за вас днес.“
- Когато се качите в колата си, за да отидете на работа, да заведете децата на училище или да се срещнете с приятел на кафе, има

надпис, който казва: „Надявайте се на най-доброто. Бог е с вас днес и Той се наслаждава в това да бъде добър към вас.“

Не знам за вас, но аз вече съм изпълнена с надежда! Ако искате да живеете живот, изпълнен с надежда, направете всичко, което е необходимо. Има много неща във вашия ден, които се опитват да ви откраднат надеждата. Вземете решение, че ще надминете по брой онези неща, които са „крадци на надежда“, с повече надписи или бележки, които да ви напомнят за надеждата.

Залепете ги навсякъде! Това е особено важно, ако сте имали тенденция да бъдете негативни или депресирани, или ако минавате през много трудно време в живота си.

Колкото по-високо се изкачвате, толкова по-добре ще виждате

Трябва да призная, че не съм човек, който обича да се катери по планините. Може би вие сте такъв, но това не е точно любимото ми занимание. По-скоро бих прекарала уикенда с децата си, отколкото да изследвам гората или планинските пътеки. Но са ми казвали, че когато катерачите трябва да обърнат посоката си и да се върнат, или се опитват да разберат точно къде се намират, те гледат да се качат нависоко. По-високата позиция им дава по-добра гледна точка. Дали ще трябва да се покачат на дърво, да изтичат на хълма или да се катерят по големите речни камъни, катерачите се качват нависоко. Те са научили, че колкото по-високо отидат, толкова по-далече ще могат да виждат.

Мисля, че същото нещо е вярно за вас и за мен днес. Понякога е трудно да видим накъде отиваме, защото сме ограничени в това, което виждаме. Можем да се объркаме от заобикалящата ни среда и да не сме сигурни накъде да тръгнем, защото нямаме правилната гледна точка. Надеждата и посоката ни са намалени от покривалото на минали неуспехи и провали, мъглата от ниски очаквания и каньоните на отчаянието.

За да разберете каква е Божията гледна точка, трябва да отидете по-нависоко. Изкачвате се над неблагоприятността; катерите се над съмнението и обезсърчението. Ако ще изберете по-високите очаквания и по-големите надежди, вярвам, че ще започнете да разбирате каква е новата гледна точка – Божието виждане за нещата. И когато това се случи, вие ще можете да виждате по-далече, отколкото някога сте виждали преди.

Надявайте се на най-доброто!

Вие можете да определите какъв вид живот ще живеете въз основа на начина, по който избирате да гледате на себе си и на ситуацияите в живота си. Ако гледате на недостатъците и провалите си, като си мислите, че това са нещата, които ви определят, няма да се надявате Бог да направи много в живота ви. И ако гледате и говорите за проблемите си постоянно, те ще започнат да ви изглеждат твърде големи за преодоляване, и вие ще откриете, че е трудно да се държите за надеждата.

Но можем сме благодарни, че има и различна гледна точка. Божията гледна точка за вас и за живота ви е по-добрата гледна точка... и тя е единствената, която наистина има значение. Когато Бог ви погледне, Той е изпълнен с любов и Той вече е приготвил чудесен план за живота ви. Еремия 29:11 казва: *„Защото аз зная мислите, които мисля за вас,“ казва Господ, „мисля за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.“* Така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Бог ви е благославял в миналото и Той обещава да ви благославя и в бъдеще. Всеки път, когато не сте сигурни как ще се оправят нещата, просто излезте навън през нощта и погледнете нагоре към звездите. Бог спази Своето обещание към Авраам. Той също така ще спази Своето обещание и към вас.

ШЕСТНАДЕСЕТА ГЛАВА

Изборът е ваш

Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус.

Филипяни 4:6–7

„Надеждата е силата да бъдем радостни в обстоятелства, които знаем, че са безнадеждни.“

Г. К. Честъртън

Чудесно е да знаем, че надеждата е тук – тя е на наше разположение днес. Но за да живеем в реалността на тази истина, има един враг на надеждата, който ще трябва да победим: безпокойството.

Невъзможно е да бъдем изпълнени с надежда и с безпокойство по едно и също време.

Безпокойството е най-непримиримият враг на надеждата. Невъзможно е да бъдем изпълнени с надежда и с безпокойство по едно и също време. Трябва да изберете едното, защото двете са диаметрално противоположни. Надеждата вижда всички до-

бри неща, които може да се случат; безпокойството се проявява като лошо предчувствие. То е загрижено, че нещо лошо може да се случи. Безпокойството и страхът работят ръка за ръка и ни оставят да си мислим, че само ако можем да разберем какво да направим за нашата ситуация, вероятно ще можем да сложим край на трудностите. И въпреки че Библията неведнъж ни казва, че безпокойството е безполезно и да не се безпокоим, то е едно от най-големите изкушения, с които се борим. Отнема време да направим прехода от това да се доверяваме и да разчитаме само на себе си за разрешаване на проблемите си, към това изцяло да се доверим на Бог да го направи.

Попаднах на една илюстрирана история, която показва какъв е ключът към победата над безпокойството и как да живеем в пълнота на надеждата...

Един пастор бил на дълъг полет със самолет. Първото предупреждение за приближаващи проблеми дошло, когато светнал надписът в самолета: „Затегнете коланите си.“ После, след известно време, един спокоен глас казал: „Сега няма да сервираме напитки, тъй като очакваме лека турбулентност. Моля, уверете се, че сте затегнали коланите си.“

Когато пасторът се огледал наоколо в самолета, станало очевидно, че много от пътниците били неспокойни и угрижени. По-късно стюардесата казала: „Много съжаляваме, че не можем да сервираме храната по това време. Все още очакваме турбулентност.“ И тогава започнала бурята. Зловещите гърмежи на гръмотевиците се чували по-силно дори от ревящия звук на двигателите. Светкавици осветявали смрачаващото се небе и само след минути този голям самолет се мятал като коркова тапа в небесния океан. В един момент самолетът се издигал от огромни въздушни течения, а в следващия падал, все едно ще се разбие всеки момент.

Пасторът признава, че и той чувствал дискомфорт и страх на хората около себе си. Той казва: „Когато погледнах хората около мен в самолета, можех да видя, че почти всички пътници бяха разстроени и разтревожени. Някои се молеха. Бъдещето изглеждаше застрашително и много хора се чудеха дали ще оцелеят в бурята. Тогава аз изведнъж видях едно малко момиченце. Очевидно бурята не означаваше нищо за нея. Тя си седеше на мястото със сгънати крака, четеше си книга и всичко в нейния малък свят беше спокойно и подредено. Понякога затваряше за малко очи, след това започваше да чете отново; тогава тя изправяше краката си, но безпокойството и страхът не съществуваха в нейния свят. Докато самолетът беше удрял от ужасната буря и се накланяше на едната и на другата страна, докато се издигаше и падаше със страшно усилие, и когато всички възрастни бяха изплашени почти до смърт, това удивително дете беше запазило пълно самообладание и не се страхуваше.“

Божият служител не можел да повярва на очите си. Следователно не било учудващо, че когато самолетът накрая достигнал до своята дестинация и всички пътници бързали да слезат, нашият пастор останал да говори с момичето, което наблюдавал толкова дълго време. След като коментирали бурята и движението на самолета, той я попитал защо не се страхува.

Детето отговорило: „Защото моят татко е пилотът и ние се прибираме вкъщи.“¹

Каква чудесна илюстрация за това как да намерим мир, дори по време на буря. Това малко момиченце нито за миг не беше се изплашило или разтревожило, защото тя беше се доверила, че нейният баща знае какво прави. Всички останали се бяха фокусирали върху бурята около тях, като се паникьосваха и се тревожеха, че няма да оцелеят. Но тези мисли никога не дойдоха на ум на това малко момиче. В нейния ум, баща ѝ беше изцяло в контрол, през цялото време – тя нямаше за какво да се притеснява.

Вместо да предполагате най-лошото, когато нещата станат трудни, имайте вярата да седнете и да се отпуснете.

Ако искате да победите притеснението в живота си, аз ви насърчавам да придобиете същото отношение. Вместо да предполагате най-лошото, когато нещата станат трудни, имайте вярата да седнете и да се отпуснете. Може да има някаква турбулентност и хората около вас може да показват признаци на страх, но вие знаете нещо, което те може да не

знаят – вашият небесен Баща е пилотът. Няма начин Той да ви остави да паднете. Той е бил в контрол през цялото време.

Спокойни в бурята

В Римляни 8:24–25 се казва следното за надеждата:

Защото с [тази] надежда ние се спасихме; а надеждата, [целта на която] се вижда изпълнена, не е вече надежда; защото кой би се надявал за това, което вече вижда? Но ако се надяваме за онова, което все още не виждаме, тогава го чакаме с търпение и спокойствие. (Разш. Библия, подчертаването е добавено)

Какво е спокойствие? Това означава, че емоциите ни са под контрол. Когато някой е емоционално объркан, обикновено му казваме: „Успокой се!“ Библията ни учи, че надеждата ще ни позволи да чакаме Бога

с отношение на търпение и спокойствие. С други думи, докато чакаме Бога, ние можем да останем спокойни. Ние няма да бъдем ужасени и няма да се страхуваме, и дори да бъдем изкушавани по този начин, ние можем да победим това, като си спомним, че Бог ни обича и няма да ни изостави. Не се „опитвайте“ просто да не бъдете разстроени, а вместо това се изправете срещу мислите, които ви тревожат, като си спомните как Бог ви е избавял в миналото и знаете, че Той ще го направи отново. Ние може да сме повалени, но не сме унищожени!

Надеждата носи едно ниво на спокойствие и мир. Надеждата казва: „Аз още не виждам отговора на моята ситуация с естествените си очи, но чрез вяра аз вярвам, че Бог работи.“ Винаги помнете, че притеснението е пълна загуба на енергия. То ни изтощава умствено и емоционално и не ни носи абсолютно никакво добро. Безпокойството не променя нищо освен нас! То ни обърква, когато ние трескаво търсим отговорите в ума си за проблеми, на които само Бог има отговора. Бог не е авторът на объркването, той е Принцът на мира. Той иска вие да живеете с надежда, така че дори в дни, когато изглежда, че всичко около вас излиза извън контрол, вие да можете да стоите твърдо зад убеждението, че нещо добро ще се случи. Повярвайте го, размишлявайте върху него, говорете за него и насърчавайте другите, които също минават през изпитания.

Представете си двама родители, които седят и гледат футболния мач на сина си. Единият от тях е човек, който постоянно се тревожи, а другият не е такъв. Притесняващият се родител предполага най-лошото; а другият родител вярва в най-доброто.

Сега, техният син е във втори клас – и той тича наоколо, рита топката и се забавлява. Изведнъж той се обръща, сблъсква се с играч от другия отбор, пада долу и си одрасква коляното. Това разбира се причинява нормалното проливане на няколко сълзи и всички други деца чакат, докато му превържат одрасканото коляно. И двамата родители гледат внимателно към игрището, за да се уверят, че синът им е добре (а той е добре), обаче техният възглед за живота ги кара да реагират с драстично различни реакции.

Родителят, който живее с търпение и спокойствие, гледа внимателно, докато треньорът отива да провери какво става с детето. Този родител е загрижен като всеки друг на негово място, но когато става очевидно, че момчето просто се нуждае от лепенка и портокалови резенчета, този родител ентусиазирано сочи с палци нагоре и насърчава момчето да се наслаждава на останалата част от играта. Този

оптимистичен родител е наясно със ситуацията, но отказва да бъде несигурен и изнервен само защото има възможност за нараняване. Има по-скоро здраво и щастливо очакване за добро, отколкото нездрав и ужасяващ страх, че нещо лошо ще се случи.

Разтревоженият родител има съвсем различна реакция. Този родител шурмува игрището като обезумял. Преди треньорът или дори реферът да могат да проверят дали момчето е добре, разтревоженият родител вече е там, преглеждайки трескаво коляното и чудейки се колко ще му струва сметката за болничното лечение. Имайте предвид, че това е просто едно одраскано коляно, но тревожещият се човек няма никакво спокойствие. Този родител прави голяма сцена, изнася момчето от игрището, тичайки бързо към колата, като си представя момчето гипсирано и с патерици.

Може би вие сте били свидетели на подобни сцени в живота на хората около вас (или във вашия собствен живот). Хората, които се разпадат при първия признак за проблеми, често казват: „Ами аз просто съм човек, който се притеснява,“ като по този начин се извиняват за реакцията си, сякаш това е просто черта от характера им. Безпокойството е оръжие на врага, което има за цел да ви открадне радостта, както и радостта на всички хора около вас. То не е някаква приумица или каприз от поведението на човек; то се основава на страх и на неговата неспособност да се довери на Бога.

Вие не трябва да минавате през живота, страхувайки се от най-лошото. Не трябва да бъдете ужасени и объркани, и да излизате от контрол емоционално при всяко одраскано коляно. Вие можете да живеете, изпълнени с надежда и сигурност, че нещата ще бъдат наред. Същност те ще бъдат по-добре от това – те ще бъдат страхотни! Бог е в контрол и когато вие се доверите на Неговите планове за живота ви, естественият резултат ще бъде надежда, мир и спокойствие. Това не означава, че няма да ни се налага да се справяме с неприятни обстоятелства или че всичко в живота ни ще бъде по начина, по който бихме искали, а означава, че ние можем да изберем да вярваме в най-доброто, или да вярваме в най-лошото – това зависи от нас!

Успокояващият ефект на надеждата

Хората, включително християните, могат да имат голям проблем с липсата на стабилност – и тази липса на стабилност идва поради безпокойство и страх. Безпокойството кара хората да се разкъсват емоционално от едната крайност в другата и умовете им може да по-

лудеят от постоянно променящите се мисли. Никога не знаете с какво можете да се сблъскате, когато имате членове на семейството или приятели, които са склонни да се притесняват. Техните емоции се основават на събитията от деня, така че те са непредсказуеми и на тях не може да се разчита. Те не искат да бъде така, но безпокойството им причинява това. Те биха искали да бъдат спокойни, но погрешно си мислят, че единственият начин да бъдат спокойни е всичките им обстоятелства да са благоприятни.

Прекарала съм много години, изпадайки в емоционални крайности и постоянно се молах на Бога да оправи проблемите ми, за да мога да имам мир. Сега, ние знаем, че Божията цел за нас е ние да имаме мир по време на бурята, както Исус имаше мир. Защо Бог просто не премахне проблемите ни? В края на краищата Той може да го направи, ако иска. Отговорът е просто защото ние сме в света, а в света ще имаме изпитания и скръб (Йоан 16:33). За да нямаме никога никакви трудности, ще трябва да излезем напълно от света. За сега ние сме тук. Да бъдем тук не винаги е лесно, но Бог ни е екипирал с всичко, от което се нуждаем, за да останем спокойни и да се наслаждаваме на живота, без значение какво се случва.

Бъдете реалисти

Аз ви насърчавам във всяка глава на тази книга да очаквате добри неща, но това не означава, че ние трябва да имаме нереалистични очаквания. Не е реалистично да очаквате хората да бъдат свършени и никога да не ви нараняват или да очаквате, че всеки ден от живота ви нещата ще бъдат точно както вие искате да бъдат. Вярването, че добри неща ще се случват, ще ви помогне да управлявате бурите в живота си и въпреки всичко да пристигнете на вашата дестинация. Ние минаваме през различни неща, но благодарим на Бога, че „минаваме.“ Минаването през нещата може да не е приятно, но то със сигурност е по-добрият вариант от това да стоим заседнали на едно място и никога да не успеем да преминем нататък.

Аз не се събуждам, очаквайки проблеми, но съм наясно, че те могат да дойдат и аз вече съм настроила ума си да остана изпълнена с надежда и да имам позитивно очакване, че нещата ще бъдат изработени за добро! Ние сме повече от победители и за мен това означава, че ние можем да бъдем сигурни в победата, още преди да имаме проблем. „Победоносни“ става нашата нова идентичност! Ние не трябва да жи-

веем с манталитета на жертва, защото сме уверени, че накрая винаги побеждаваме!

Когато ние сме напълно убедени в тези неща, това ни позволява да бъдем стабилни и спокойни. В 1 Коринтяни 15:58 апостол Павел казва, че ние можем да бъдем „твърди (непоколебими), непоклатими и винаги да преизобилваме в Господното дело.“ Колко чудесно описание на това какво означава да следваш Исус. Точно по такъв начин може да живее човек, който е направил Бог основата на живота си. „Твърди,“ „непоколебими“ и „непоклатими“ са характеристики, които ние развиваме като резултат от това, че отхвърляме безпокойството и постоянно решаваме да живеем в надежда.

Надеждата носи сила и стабилност в живота ви. Когато имате увереност, че Бог е в контрол и че Той ще направи нещо чудесно в вашата ситуация, вие не сте блъскани и завличани от бурите в живота; вместо това вие сте закотвени и на сигурно място, защото надеждата ви е в Господа.

Кое от двете сте вие: лешояд или колибри?

В една статия от списанието „Рийдърс Дайджест“ (*Reader's Digest*) се казва:

И колибри, и лешоядът летят над нашите национални пустини. Всичко, което лешоядите виждат, е разлагащо се месо, защото те това търсят. Те виреят на такава диета. Но колибрият пренебрегват смърдящата плът на мъртви животни. Вместо това те търсят пъстрите цветове на пустинните растения. Лешоядите живеят от това, което е било. Те живеят от миналото. Те изпълват себе си с това, което е мъртво и загинало. А колибрият живеят от това, което е сега. Те търсят нов живот. Те изпълват себе си със свежест и с живот. Всяка птица намира това, което търси. Ние всички го правим.²

Разликата между лешояда и колибрият много прилича на разликата между безпокойството и надеждата.

Разликата между лешояда и колибрият много прилича на разликата между безпокойството и надеждата. Също като лешояда, безпокойството се храни от неща, в които няма живот: негативност, песимизъм, страх и тревога. Това е отвратителен начин на живот, в който нападат яростно за препитание, сред мъртви и умиращи неща.

Но надеждата е различна. Като колибрита, надеждата е красива. Надеждата търси нов живот, хранейки се от това, което е свежо и ново.

Като Божие дете, вие имате право да се наслаждавате на живота, но за да направите това, ще трябва да изберете да бъдете позитивни и да търсите онова, което е свежо и ново. Да бъдете позитивни означава, че вие активно търсите добри неща. Вие постоянно вярвате и търсите добрите неща, които Бог има за вас, а не търсите и не очаквате следващото бедствие.

Не е достатъчно просто да се отървете от негативния възглед – това е само началото. Вие имате възможността да се отървете от негативизма... и след това да възприемете позитивния възглед за живота!

Спомням си, когато Бог работеше в мен усилено и се справяше с последствията от негативизма, като ме предизвикваше да спра да мисля и да говоря негативни неща. Аз правих това няколко месеца и си мислех, че се справям много добре, но все още не виждах никаква позитивна промяна в обстоятелствата ми. Докато обмислях ситуацията, аз почувствах, че Бог ми показва как въпреки моя голям напредък в това да не съм толкова негативна, аз не съм успяла да бъда позитивна. Бог иска не само да спрем да вършим погрешните неща, но Той също така иска да вършим правилните. Апостол Павел поучаваше, че крадецът не трябва да краде повече, а да работи, за да може да помогне на други хора, които са в нужда. Той каза, че ние трябва да избягваме гнева и възмущението, и вместо това да бъдем мили с всички, като правим неща, които са в тяхна полза (Ефесяни 4:28, 31–32).

Бог иска да замени светските принципи с богоугодни принципи. Вие виждате това из цялата Библия. Той взема нашия грях и ни дава своята праведност. Той взема нашия смут и ни дава Неговия мир. Той взема нашата тъга и ни дава Неговата радост. Той премахва лошите неща и донася добри неща.

Ето как това би могло да изглежда в живота ви...

- Може би сте спрели да се държите зле с някого. Това е добра стъпка. Но сега направете следващата стъпка и започнете да бъдете добри с него, благославяйте го при всяка възможност.
- Може да сте спрели да говорите лоши неща за хората, но сега трябва да бъдете активни в това да намерите добри неща, които да кажете за тях.
- Може би сте спрели да се оплаквате през цялото време за трудните неща в живота си. Това е добра стъпка. Но сега направете

друга стъпка и започнете да благодарите за добрите неща, които преживявате всеки ден.

- Може би сте спрели да предполагате, че ще имате ужасен ден сутрин, когато се събудите. Това е добра стъпка. Но сега направете следващата стъпка и започнете да предполагате, че ще имате чудесен ден в Бога.

Както споменах в последната глава, Библията казва, че Бог погледнал творението и „то било твърде добро“ (Битие 1:31). Харесва ми, че Бог отделя време да разпознава и да оценява доброто. Мисля, че трябва да направим същото. Нека да изберем да бъдем колибрита, а не лешояди. Нека да отхвърлим негативните неща и да тръгнем да търсим нещата, които са добри. Не знам за вас, но аз по-скоро бих била колибри, отколкото лешояд.

Надявайте се на най-доброто!

Ако сте се борили с безпокойство и тревожност, или изнервеност в живота си, това може да бъде моментът на пробив за вас. Вие може да решите да живеете живота си, изпълнени с надежда в Бога, въодушевени и оптимистично настроени за Неговия план в живота ви. Безпокойството не е част от вашето ДНК. То е враг, който можете да победите с Божия помощ.

Когато дойдат трудни ситуации, вие не трябва да се паникьосвате и да се разпадате; можете да бъдете изпълнени с мир и спокойствие. Бог е вашата Скала и Той ще ви закотви, за да не бъдете тласкани наоколо от бурите на живота. Така че продължавайте напред и се надявайте на най-доброто. Можете да бъдете колибри, а не лешояд. Можете да виждате по-скоро доброто във всяка ситуация, а не лошото. И ако се сблъскате с буря и турбулентността ви изплаши, не се притеснявайте... вашият Небесен Баща е пилотът!

СЕДЕМНАДЕСЕТА ГЛАВА

Нека надеждата ви да се преумножава

Нека Бог на надеждата да ви изпълни с пълна радост и мир във вярата [чрез вашата опитност във вярата], така че чрез силата на Святия Дух да се преумножава (да прелива) надеждата ви.

Римляни 15:13 (Разш. Библия)

„Радоста е по-силна от отчаянието.“

Кори тен Бум

Всичко, което можете да изядете!

Внимателно обмислих как да започна последната глава на тази книга и все продължавах да се връщам към тези четири думи: всичко, което можете да изядете! Написала съм повече от 100 книги, но със сигурност мога да кажа, че никога не съм започвала глава на книга по този начин.

„Всичко, което можете да изядете“ е нещо, на което може да не се отдавате често, но вероятно се възползвате максимално от него, когато го правите. Наскоро един мой познат ми каза, че на всеки Ден на благодарността води семейството си на ресторант с бюфет от типа *всичко, което можете да изядете* – това е тяхна семейна традиция. Вместо да готвят цяла сутрин и да мият съдове цяла вечер, те отиват в този ресторант на всеки Ден на благодарността за празника и се наслаждават на бюфета. Те отиват и се връщат отново и отново до масата за още пуйка – чиния след чиния от картофи, пълнка, зелен боб, сладки картофи и сос от червена боровинка. И само в този специален случай, той и неговата съпруга позволяват на децата да ходят до витрината за десерти, колкото пъти си поискат. Той каза: „Джойс, ние ходим на ресторант само веднъж годишно, и то от типа *всичко, което можете да изядете*, но когато го правим, ние определено си взимаме и получаваме предостатъчно за парите, които сме похарчили!“

Аз споменавам това, когато започваме последната ни глава заедно, защото мисля, че надеждата е артикул от менюто на Божия бюфет – *всичко, което можете да изядете*. Тя не е единственото ястие, което Той предлага, но тя е едно от важните ястия, които се открояват. Благодарателно, надеждата, любовта, простителността, приемането, силата, сигурността – това са само някои от нещата, които Бог предлага без

Невъзможно е да поискате прекалено много надежда.

никакви ограничения. Да се връщате отново и отново при Бога за повече благодат не е прекалено много. Никога няма да изчерпате запасите от любов на Бог Отец. Невъзможно е да поискате прекалено много надежда.

За каквото и да вярвате на Бога за днешния ден – дали се отнася за семейството ви, за емоционалното ви здраве, за физическото ви здраве, за взаимоотношенията ви, за кариерата ви, за финансите ви, за бъдещето ви – не се ограничавайте. Върнете се при бюфета и напълнете чинията си с надежда толкова пъти, колкото ви е необходимо. Когато хората говорят за вас, те трябва да казват: „това е човек, който е изпълнен с надежда. Без значение как изглеждат нещата около него, той никога не се отказва от Бога.“

Гледайте на душата си като на чаша – не позволявайте тя да бъде само една четвърт пълна с надежда. Не се примирявайте с наполовината пълна чаша с надежда. Три-четвърти пълна с надежда също не е достатъчно. Можете да се справите дори по-добре от това само да бъдете изпълнени с надежда – нека надеждата да прелива и да се разлива, да се плиска навсякъде и да залива другите хора. Изберете да бъдете преизпълнени с надежда в Бога. Вярвайте, че Той ще направи несравнимо повече, отколкото вие можете да искате или мислите (вж. Ефесяни 3:20).

Бог, който ни дава повече от достатъчно

Едно от нещата, които знаем за Исус, е че Той обича да надминава очакванията ни. Няма защо да се съмняваме в Неговата сила, защото Той прави повече от това да ни дава всичко, от което се нуждаем – Той ни дава това, от което се нуждаем... плюс още отгоре. Ето го и текстът от Писанието, който потвърждава и подкрепя този принцип:

А Бог е силен да преумножи цялата благодат за вас (всяко благо и всяко земно благословение), да дойде при вас в изобилие, така че като имате винаги и при всякакви обстоятелства, и

във всичко това, което е достатъчно във всяко отношение [да притежавате достатъчно, за да не изисквате никаква помощ или подкрепа, и да бъдете снабдени с всичко в изобилие за всяко добро дело и щедро дарение].

2 Коринтяни 9:8 (Разш. Библия)

Бог обещава да има достатъчно за вас и да ви остава излишък, така че да можете да помагате на други хора. Това звучи като един вълнуващ начин на живот и аз със сигурност не искам да го пропусна – а вие?

В Йоан шеста глава ние откриваме една позната история за Исус, който храни множеството от 5 000 души (плюс жените и децата). Учениците се паникьосаха, понеже тълпата беше гладна и нямаше начин да имат достатъчно храна да нахранят всички тези хора. Гладна тълпа и безпомощни ученици – това не изглеждаше добре.

Някога чувствали сте се толкова безпомощни? Били ли сте в ситуация, където проблемът е бил толкова голям и сте знаели, че няма никакъв начин вие да решите проблема сами?

- Брактът ви страда, а вие нямате никаква идея как да оправите проблема.
- Чувствате се самотни и обезкуражени, и нямате никаква идея как да промените това.
- Изгубили сте благоразположението в работата си, но нямате никаква идея как да поправите това.
- Доходите ви не са достатъчни да покрият сметките, но вие нямате никаква идея как да промените това.
- Децата ви преживяват трудности в училище, а вие нямате никаква идея как да оправите това.

Вероятно точно така се чувстваха и учениците. Хората разчитаха на тях, а те се чувстваха безпомощни. Техният проблем беше твърде голям, а способностите им бяха твърде малки. Така че те направиха единственото нещо, което можеха да направят – отидоха при Исус. Божието слово ни казва, че Исус взе малкото, което те имаха (пет ечемичени хляба и две малки риби), Той се помоли върху тях и след това започна да ги преумножава.

Първоначално учениците вероятно смятаха, че това ще нахрани само двама или трима човека. Но снабдяването не спираше да идва от ръцете на Спасителя. Десет човека бяха нахранени, 100 човека бяха нахранени, 500 човека бяха нахранени, 1 000 човека бяха нахранени. За

тяхно учудване, снабдяването продължаваше идва още и още, и още! И най-невероятната част от историята не е просто, че всички бяха нахранени – всички ядоха, докато се заситиха напълно... и имаше още 12 коша с храна, които останаха. Исус снабди повече от достатъчно.

Всичко, което можете да изядете!

Ако Исус можеше да задоволи една гладна тълпа, само си представете какво може да направи за вашата гладна душа. През каквото и да минавате днес, то не може да се сравни с Божията сила в живота ви. Няма никаква причина да се тревожите или да се страхувате – надеждата е тук. Същият Исус, Който снабди толкова много храна, че останаха 12 коша накрая – Той ще снабди също така и за вас.

Ако Исус можеше да задоволи една гладна тълпа, само си представете какво може да направи за вашата гладна душа.

Не се колебайте да вярвате и да искате от Бог да направи немислимото, и дори това, което не можете да си представите в живота ви. Едно от любимите неща на Бога е да вземе нещо, за което се смята, че е невъзможно и да го превърне в удивителна възможност. Когато морето застане на пътя за бягство на Неговите хора, Той разделя морето. Когато слънцето започне да залязва по време на победоносна битка, Той казва на слънцето да стои неподвижно. Когато хората от изнервената тълпа огладняха, Той ги нахрани, като преумножи малкото, което имаше, колкото в кутия за обяд. Всеки път, когато Бог се задейства, има победа, слънчева светлина и храна за раздаване. Така че не искайте от Бога само толкова, колкото едва да ви стига да посрещате нуждите си, опитайте се да искате от Него много повече. Не искайте с егоистични мотиви, защото може да не получите нищо. Но ако искате повече от това, което ви е достатъчно, за да бъдете за благословение на страдащите и нуждаещите се хора, вие може да очаквате многократно повече, изобилно и много над всичко, за което сте *се надявали*, искали или мислили (Ефесяни 3:20, подчертаването е добавено).

В Лука пета глава ние виждаме разказ за това как Исус идва при Своите ученици, след като те са ловили риба цяла нощ и не са хванали нищо. Той им казва да отидат на по-дълбокото и отново да пуснат мрежите. Когато те го направиха, се случи нещо изумително.

И като направиха това, уловиха твърде много риба, така че мрежите им се прокъсваха. И извикаха съдружниците си от

другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии – дотолкова, че щяха да потънат.

Лука 5:6–7

Преценете какъв е източникът

Доста често, когато нещата не се оправят, когато получим лош съвет или сме разочаровани от приятел, някой може да каже: „Е, ти какво очакваше, като се има предвид източника.“ С други думи те казват, че онова, на което сме се доверили, е било нестабилно и то със сигурност е щяло да ни нарани.

Една от причините повечето хора да не са изпълнени с надежда е защото те се надяват на погрешните неща. Те разчитат на работата си, на някакво взаимоотношение, на икономиката, на политическа идеология, на мечта или дори на брачния си партньор да ги направят щастливи и да задоволят техните нужди, вместо да упоават на Бога. Няма нищо погрешно във всички тези неща на пръв поглед, но те никога не са били предназначени да бъдат истинският източник на вашата надежда. Бог е единственият източник, който никога не пресъхва. Ние говорихме в началото на книгата за това колко е важно Бог да бъде източникът на нашата надежда, но за нас е толкова лесно да се отклоним от тази важна истина, че аз искам да я включа отново и в последната глава.

В 1 Коринтяни 8:6 се казва:

Но за нас има [само] един Бог, Отец, Който е източникът на всички неща и за Когото ние [живеем и] сме предназначени, и един Господ – Исус Христос, от Когото е всичко и чрез Когото [ние самите съществуваме]. (Раши. Библия)

Бог е „Източникът на всички неща“ и Той е Този, в „Когото ние живеем.“ Ако вашата надежда се основава на нещо друго, различно от Бог, вие ще бъдете разочаровани. Емоционалният стрес, в който живеят много вярващи, се случва понеже те упоават на погрешните източници. Ако вашата надежда е в някой човек, в някаква програма или дори във вас самия, вие ще страдате от разбито сърце и ще минавате през притеснения и смут отново и отново, защото това са ограничени източници. И колкото по-дълго се опитвате да черпите от тези сухи кладенци, толкова по-дълбоко и по-явно ще бъде разочарованието ви.

В Псалом 42:11 се казва: „Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваш дълбоко в мен? *Надявай се на Бога* и чакай Него, Аз още ще

Го славословя, Той е помощ на лицето ми и Бог мой.“ (подчертаването е добавено).

Давид направи нещо много мъдро в този стих от Писанието. Въпреки че той се чувстваше отпаднал и не се чувстваше естествено изпълнен с надежда, той започна да убеждава себе си, че трябва да вложи надеждата си в Бога. Той казваше на себе си: *Аз днес ще се надявам на Бога и ще Го хваля. Няма значение дали се чувствам по този начин, или не. Бог е моят източник и аз ще вложа надеждата си в Него!* Той пренебрегна настроението си и реши да се надява на единствения източник, който можеше да го поддържа. Давид беше преживял спасителната сила на Бога в миналото и той знаеше, че Бог е верен.

Не бих могла да започна да изброявам колко пъти Бог е показвал Своята вярност в живота ми, а вие вероятно можете да кажете същото. Защо да си губим времето и да зависим от нещо несигурно? Нека да вложим надеждата си в правилния източник и да избегнем много разочарования.

Как изглежда надеждата

Ниагарският водопад е една от най-величествените и спиращи дъха гледки в цяла Северна Америка. Дори ако не сте били там да го видите, вие без съмнение сте видели великолепието му по телевизията или на снимки. Могъщото течение на реката и оглушителният грохот на водопада наистина предизвикват страхопочитание. Чудесата и красотата на света, който Бог е създал, никога не спират да ме удивляват!

Мисля, че едно от най-изумителните неща за Ниагарския водопад е че той никога не пресъхва. Почти 2 милиона кубически метра вода се изливат във водопада всяка минута¹ и това никога не спира. Няма нито един ден, в който река Ниагара да спре да тече и рейнджърите от парка да изпратят всички посетители у дома, за да запълнят водните запаси. Минута след минута, час след час, ден след ден водата продължава да тече.

Ако сте посещавали Ниагарския водопад, вие знаете, че не можете да отидете близо до него и да останете сухи. Докато ходите нагоре през парка, дори преди да го видите, вие можете да го чуете. Звукът на падащата вода от каскадния водопад върху скалите отдолу е извънредно силен. И когато се приближите до него, вие започвате да усещате мъглата. Пръските и капките на водопада висят във въздуха и всеки, който е някъде наблизко до тази естествена красота, накрая се оказва подгизнал. Това е едно никога неспиращо чудо, което въздейства на всеки човек, който се доближи до него или влезе в контакт с него.

Това рисува една чудесна картина на всичко, което надеждата може да бъде в живота ви. Точно като реката, която никога не пресъхва, надеждата продължава да тече. Вие можете да плувате в нея, да я пиете, да я споделяте с другите – и без значение колко пъти черпите от нея, не можете да я пресушите. Притчи 23:18 обещава, че „твоята надежда и очаквания няма да загинат.“ Това означава, че никога няма да има такъв случай, в който да отидете при реката на надеждата и да откриете пресъхнало речно корито. Поради това, че Бог е вечен, надеждата в Него извира вечно. Всеки ден от живота си вие можете да отидете при Него, изпълнени с вяра и надежда, и да Му се доверите, че Той ще снабди това, от което имате нужда.

Не само че надеждата е като река, която никога не пресъхва, а надеждата е водопад, който засяга и влияе на всеки, който се доближи до нея. Вие можете да я чуете, да я видите и да я почувствате във въздуха около себе си. Когато вие преизобилвате с надежда, това не само че влияе върху живота ви, но то влияе и на всички тези хора около вас. Вашата надежда прелива и се излива върху тях. Колкото повече те са в контакт с вас, толкова повече те чуват грохота на водопада и чувстват мъглата във въздуха. Скоро те ще кажат: „На мен просто ми харесва да бъда около теб. Има нещо различно в теб. Чувствам се обнадежден, когато говоря с теб.“

Когато ставате всяка сутрин и вярвате на Бога, че нещо добро ще се случи в живота ви, мислете за водопада. Всеки път, когато сте изкушени да се обезсърчите и да се откажете от мечтата, която Бог е поставил в сърцето ви, мислете за водопада. И всеки път, когато има хора около вас, които се нуждаят от насърчение, мислете за водопада. Надеждата не е тънка струя. Надеждата не е поток. Надеждата е мощен, бързо течащ водопад, за който хората биха обиколили света, само за да дойдат и да го преживеят.

В какво ще вярвате?

Този критичен и циничен свят ще ви предупреждава постоянно да не се надявате на най-доброто. Той ще ви казва: „Нещата не са се подредили и не са се получили в миналото,“ или „Не се надявайте, за да не се разочаровате после.“ Може да ви подтиква да бъдете „разумни“ и да не очаквате прекалено много, но Бог ни казва да очакваме повече от това, което би било логично. Той иска ние да очакваме *повече* от достатъчно!

Аз искам да ви насърча да направите точно обратното на това, което светът би направил. Не позволявайте на вашия плътски ум да

управлява живота ви. Обновявайте ума си според Божието слово и се научете да мислите като Бога. Във всяка глава от тази книга ние видяхме стихове от Писанието и обещания от Бога, които ви насърчават да се надявате за Неговото най-добро в живота си. Ние видяхме библейски примери. Чухме историите на обикновени хора като мен и вас – мъже и жени, които са се осмелили да се надяват, че Бог ще изпълни Своите обещания. Трябва да си зададете въпроса: Какъв избор ще направите? Ще изберете ли надеждата, или ще изберете обезсърчението? Готови ли сте да живеете с щастливото очакване, че нещо добро ще се случи днес във вас, чрез вас, за вас, за вашето семейство, във вашите деца, в света, на вашите приятели, във вашите обстоятелства, на работното ви място, в училище, в правителството и т.н.? Едно нещо е сигурно: безнадеждността и негативизмът никога няма да подобрят нищо, обаче ако има някаква възможност надеждата и вярата в Бога да подействат, тогава защо да не искаме поне да опитаме?

Една от най-големите лъжи, които врагът ще дръзне да ви каже, за да ви спре да живеете в силата на надеждата, е че вие не го заслужавате. *Вие не заслужавате да искате повече от Бога. Не заслужавате да вярвате за Неговото най-добро. Не заслужавате да се наслаждавате на живота си, защото сте направили твърде много грешки по пътя.* Светът, плътта и дяволът ще ви напомнят за вашите недостатъци и провали, за вашите грехове, слабости и несполуки, а осъждението ще се опита да ви спре да се приближавате до Бога със сърце, пълно с надежда.

Истината е тази: вие не заслужавате надежда... нито пък аз. Ние с вас сме обърквали нещата прекалено много пъти; и ако надеждата зависеше от нашата собствена праведност, ние нямаше да можем да я изработим. Но силата на Евангелието е, че когато Бог ни вижда, Той не гледа нашите провалени опити за праведност; а вместо това Той вижда перфектно изработената праведност на Исус. Когато ние все още бяхме потопени в греховете си, съкрушени и отдалечени от Бога, Исус дойде и плати цената за нас. Неговата смърт плати за всеки грях, за всяка грешка, за всеки провал и за всеки недостатък. Нямаше никакъв начин ние да изработим всичко, което Бог ни е дал, но Бог знаеше това, така че Той не го искаше от нас. На нас ни беше дадена надежда, не защото ние сме платили за нея, а защото Исус го направи. И цената, която Той плати, беше повече от достатъчна.

На нас ни беше дадена надежда, не защото ние сме платили за нея, а защото Исус го направи. И цената, която Той плати, беше повече от достатъчна.

Надеждата ни носи...

Свобода от напрежението
 Позитивна промяна на настроението
 Освобождаване от депресия
 Желанието да мечтаем отново
 Обещание за по-добри дни в бъдеще
 Смекчаване на закоравялото сърце
 Освежаване на духа
 Мотивация за постигане на целите
 Енергия за душата ви
 Спокойствие на ума и емоциите ви
 Свобода от безпокойство
 Свобода от страх
 Наслада от живота
 Търпение, докато чакате
 Увереност, която не ви позволява да се откажете
 Вярването, че всичко и всеки може да се промени
 Напомняне, че Бог е в контрол
 Радостно очакване за неизвестното
 Увереност, че никога не е твърде късно да започнете отначало
 Осъзнаването на факта, че не сте сами

Това е само малка част от онова, което надеждата носи, но честно да ви кажа, дори ако сте живели с надежда и нито едно от тези неща не ви се е случило, все още си заслужава да имате надежда, защото вие ще бъдете по-щастливи с нея, отколкото изобщо някога бихте могли да бъдете без нея!

Продължавайте напред и се надявайте на най-доброто!

Няма никакви ограничения или условия за надеждата. Колкото повече вярвате, толкова по-удовлетворен е Бог. Но запомнете – надеждата е само толкова силна, колкото е нейният източник. Ако вашата надежда е в някой човек, в работата или във вашите собствени сили и способности, вие ще откриете, че сте нещастни и притеснени. Всички тези неща имат ограничения, но Бог няма – нека Той да бъде източникът на вашата надежда. Можете да преминете през деня, като си пеете този химн, написан през 1834 г. от Едуард Моут.

*Надеждата ми не се основава на нищо по-малко
от Исус Христос, моята праведност;
Не смея да се доверя на примамливия външен вид на нещата,
но изцяло се облягам на името на Исус.*

*Аз стоя на Исус, здравата Канара;
Всяка друга основа е като плаващи пясъци,
всяка друга основа е като плаващи пясъци.*

*Когато тъмнината забули Неговото красиво лице,
аз си почивам в Неговата неизменна благодат.
Във всяка силна и ветровита буря,
моята котва ме държи скрит вътре в Него.*

*Неговата клетва, Неговият завет, Неговата кръв
ме поддържат в прииждащия потоп;
когато всичко около моята душа се разпада,
тогава Той е цялата ми надежда и опора.*

*Когато Той дойде със звук на тръба,
О, дано тогава да се намеря в Него;
В Него, моята единствена праведност,
да заста на безпогрешен пред трона.²*

Продължавайте напред и се надявайте на най-доброто! Няма причина да не го направите. Присъединете се към милионите други хора, които са били здраво стъпили на надеждата през вековете и никога не са съжалявали, че са го направили!

ПОСЛЕСЛОВ

Ние започнахме първата глава на тази книга, като си говорихме за Бети „лошите новини“. Горката Бети – тя беше пълна каша, нали? Въпреки че имаше чудесно семейство и че наистина обичаше Господа, тя имаше много малко надежда. Бети нямаше щастливото очакване, че ще се случат добри неща; тя имаше обезкуражаващото очакване, че лошите неща са неизбежни. Вместо да предполага най-доброто, Бети беше като вързана за най-лошото... и то влияеше на живота ѝ.

Притеснени, разтревожени, отчаяни или обезсърчени, може би вие откривате прилики между Бети и вас в някои дни. Вероятно и вие сте се борили понякога да можете наистина да преживеете изобилния, победоносен и изпълнен с радост живот, за който Исус умря и който ни даде. Може би сте си купили тази книга, защото заглавието ви звучи като добри новини, а добрите новини са нещо, от което отчаяно сте имали нужда.

Сега, преди да изпратя този ръкопис на издателя, искам да да отделим малко време и да говоря лично на вас. Виждате ли, аз имам големи надежди за вас. Вярвам, че Бог ще ви освободи от тежките окови на думите „аз не мога“ и „вече е твърде късно,“ така че да можете да се издигнете на крилете на „аз мога“ и „точно сега е времето.“ Аз имам щастливото очакване, че вие ще оставите зад себе си обезсърчението и отчаянието от вашето минало там, където му е мястото – в миналото – и ще тичате напред в обещанието, което имате за вашето бъдеще.

Не знам точно през какво преминавате, докато четете тези думи. Нещата може да вървят много добре и вие може да бъдете развълнувани за новото приключение или възможност. Или вероятно едва се справяте със ситуацията, като се примирявате с мисълта, че „това е достатъчно добро“ и си мислите: *Не може да стане по-зле от това.*

Възможно е да ви боли толкова дълбоко, че да се чудите дали изобщо болката някога ще си отиде.

С каквото и предизвикателство да се сблъсквате днес – без значение колко голямо или малко – време е да започнем отново да се надяваме. Време е да се надяваме за благоволение. Време е да се надя-

ваме за пробив. Време е да се надяваме за щастие. Пречките пред вас са възможност за Бог да направи нещо удивително в живота ви. Вие няма да загубите – Бог е на ваша страна, а Бог е непобедим.

Така че ставайте и тръгвайте напред. Повишете нивото на очакванията си. Откажете да се примирявате само с „добрите неща“, когато на вас са ви обещани „велики неща“. Днес е нов ден от вашия живот, а новият ден е перфектното време да се надявате на най-доброто.

БЕЛЕЖКИ

Първа глава: Повишете нивото на вашите очаквания

1. Неизвестен източник; „Къде е понито?“
<http://storiesforpreaching.com/category/sermonillustrations/hope/>

Втора глава: Следвай лидера

1. Джеймс Браун, Evangeline Baptist Church, Wildsville, LA, in Discoveries, Vol. 2, No. 4 (Fall 1991).

Трета глава: Да идентифицирате и да елиминирате всяко „не мога“

1. „За нас“, Фондация „Аз имам една мечта“.
<http://www.ihaveadreamfoundation.org/html/history.htm>;
<http://www.sermonillustrations.com/a-z/h/hope.htm>
2. *В света днес*, МВІ, 18 Декември, 1991 г.

Четвърта глава: Енергията на надеждата

1. Цитирано от Джойс Майер: „Да направиш най-доброто с това, което имаш“. http://www.joyscemeyer.org/articles/ea.aspx?article=doing_your_best_with_what_you_have

Девета глава: Продължавайте да се движите

1. Дебра С. Ларсън, „Слепият скиор си поставя цели на олимпиадата за хора с увреждания“, 5 Февруари, 1987 г., http://articles.latimes.com/1987-02-05/news/vw-1122_1_water-skiing

Десета глава: Търсете доброто във всичко

1. Неизвестен източник: „Отношение“.
<http://www.sermonillustrations.com/a-z/a/attitude.htm>
2. Неизвестен източник: „Надежда“.
<http://www.sermonillustrations.com/a-z/h/hope.htm>

Единадесета глава: Затворници на надеждата

1. Bits & Pieces, Юли 1991 г.

Дванадесета глава: Бъдете отговор на нечия молитва

1. Гари Морш и Дийн Нелсън, *Силата да служим на другите: ти можеш да започнеш там, където си* (San Francisco: Barrett-Koehler Publishers, Inc., 2006), 19–21.
2. Цитирано от *В света днес*, 6 Март, 1991 г.

Четиринадесета глава: Не чакайте да дойде утре

1. „Нещастната семейна вечеря,“ Christopher News Notes, August 1993, <http://www.sermonsearch.com/sermon-illustrations/1185/misery-dinner/>

Шестнадесета глава: Изборът е ваш

1. Францисканският монах „Затегнете коланите си,“ <http://www.beafriar.com/New%20Projects%202012/Our%20Father%20is%20the%20Pilot.pdf>
2. Стийв Гудиър, *Quote magazine*, in *Reader's Digest*, Май 1990 г.

Седемнадесета глава: Нека надеждата ви да се преумножава

1. Паркове Ниагара, „Niagara Falls Geology Facts & Figures,“ <http://www.niagaraparks.com/about-niagara-falls/geology-facts-figures.html>
2. „Надеждата ми не се основава на нищо по-малко от Исус,“ <http://www.hymnal.net/en/hymn/h/298#ixzz31E5ASKsi>

ДОПЪЛНИТЕЛНИ БИБЛЕЙСКИ СТИХОВЕ ЗА НАДЕЖДАТА

Страниците на тази книга са изпълнени със стихове от Писанието за надеждата, но аз съм изредила още няколко по-долу, за допълнително насърчение (бел. пр. – в превод от Разширената Библия).

Надежда, с която да живеем ежедневно

Господ е мой дял, казва душата ми (вътрешното ми аз); затова ще се надявам на Него и ще чакам с очакване от Него.

Плачът на Еремия 3:24

Радвайте се и ликувайте в надеждата; бъдете твърди и търпеливи в страдания, изпитания и скръб; в молитва – постоянно.

Римляни 12:12

А вярата е даване на твърда увереност (потвърждение, законно право) за онези неща, за които [ние] се надяваме, доказателство за неща, които не виждаме и убеждението за тяхната действителност [вярата възприема като реален факт това, което не е разкрито на сетивата].

Евреи 11:1

А почитайте в сърцата си Христос като свят [и Го признавайте] като Господ. Винаги бъдете готови да дадете логичен отговор на всеки, който ви пита за вашата надежда, но с кротост и страхопочитание.

1 Петрово 3:15

Защото за Бога няма нищо невъзможно и нито едно слово от Бога няма да бъде без сила или без възможност за изпълнение.

Лука 1:37

Ето, околото на Господа е върху онези, които се боят от Него, [които Го почитат и му се покланят със страхопочитание], върху онези, които чакат Него и се надяват на Неговата милост и любяща грижа.

Псалом 33:18

Нека Израил да се надява на Господа; защото от Господа е милостта и любовта, и в Него е пълното изкупление.

Псалом 130:7

Защото всичко, което е било писано отпреди, е било писано за наше поучение, така че чрез [нашето търпение и непоклатима] твърдост и чрез насърчението, [което сме получили] от Писанията, да държим здраво и да ценим надеждата.

Римляни 15:4

Укрепявай ме според словото Си, за да живея; и не позволявай да се засрамя в надеждата си!

Псалом 119:116

Дано милостта Ти и любовта Ти бъде върху нас, Господи, както сме чакали и сме се надявали на Тебе.

Псалом 33:22

Помни [ревностно] словото и обещанията към слугата Си, на които си ме направил да уповавам.

Псалом 119:49

И да просветли очите на сърцето ви, за да познаете и да разберете каква е надеждата, към която Той ви призовава, и какво е богатството между светиите (отделените за Него) на славното Негово наследство.

Ефесяни 1:18

Така че чрез две неизменими неща [Неговото обещание и Неговата клетва], в които не е възможно за Бога да лъже или да ни измами, ние, които сме прибегнали [към Него за прибежище], да можем да имаме мощна вътрешна сила и голямо насърче-

ние, за да хванем и да се държим здраво за поставената пред нас и определена [за нас] надежда.

Евреи 6:18

И ще знаеш, че такава е изкусната и богоугодна Мъдрост за живота ти (душата ти), ако си я намерил; тогава ще има бъдеще и награда, и надеждата и очакването ти няма да загинат.

Притчи 24:14

Обаче това си напомням, поради което имам надежда и очакване: че заради Господната милост и любов ние не бяхме довършени, понеже не чезнат милостта и щедростите Му.

Плачът на Еремия 3:21–22

Душата ми примира и копнее за Твоето спасение; но аз се надявам на Твоето слово.

Псалом 119:81

Ти си моята закрила и мой щит; на Твоето слово се надявам.

Псалом 119:114

Онези, които се боят от Тебе и Ти се покланят със страхопочитание, ще се зарадват, като ме видят, защото на словото Ти се надявах и уповах.

Псалом 119:74

Които чрез Него повярвахте в (приобихте се към, разчитайте на) Бога, Който Го възкреси от мъртвите и Му даде почет и слава, така че вашата вяра и надежда да бъдат [основани и вкоренени] в Бога.

1 Петрово 1:21

И ние [силно и добросъвестно] желаем всеки от вас да показва същото усърдие и искреност [през целия път] в осъществяването и достигането ви на пълна увереност, и в изграждането на [вашата] надежда докрай.

Евреи 6:11

И сега, нека Нашият Господ Исус Христос и Нашият Бог и Отец, Който ни възлюби и ни даде вечна утеха и насърчение, и добре основана надежда чрез [Неговата] благодат (незаслужено благоволение), да утеша и насърчи сърцата ви и да ги утвърди във всяко добро дело и слово.

2 Солунци 2:16–17

А такава надежда никога не ни разочарова, не ни заблуждава и не ни посрамва, защото Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения ни Свети Дух.

Римляни 5:5

Надявах се и чаках [с нетърпение] за Твоето спасение, Господи, и изпълнявах Твоите заповеди.

Псалом 119:166

Понеже затова се трудим и се подвизаваме, [да, затова и търпим упрек,] защото сме [основали нашата] надежда на живия Бог, Който е Спасител (Пазител, Защитник, Избавител) на всички човеци, а най-вече на вярващите, които (се доверяват, разчитат на Него и Му остават верни докрай).

1 Тимотей 4:10

Надежда за спасение

Благословен (почетен и хвален) да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос (Месията)! Който, според голямата Си милост, ни възроди за вечно жива надежда, чрез възкресението на Исус Христос от мъртвите.

1 Петрово 1:3

[А Той направи това, за да бъдем ние] оправдани чрез Неговата благодат (по Неговото благоволение, изцяло незаслужено), [за да може да бъдем признати и считани за съобразени с божествената воля според целите, мислите и действията ни], да станем според (нашата) надежда наследници на вечния живот.

Тит 3:7

Като очакваме и търсим [осъществяването на] нашата блажена надежда, славното явяване на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос (Месията, Помазаникът)...

Тит 2:11–13

[Да се осланяме] на надеждата за вечен живот, който преди вечни времена е обещал истинният Бог, Който не лъже.

Тит 1:2

А ние, които принадлежим на деня, нека бъдем трезвени и нека облечем за бронен нагръдник вярата и любовта, и да сложим за шлем надеждата за спасение.

1 Солунци 5:8

По причина на онова, за което се надяваме, [поради реалността на всичко], което се пази за вас (и ви чака) на небето, за тази [надежда], за която сте чули преди това в истинското слово на Благовестието.

Колосяни 1:5

Ако [ние, които живеем в Него,] само в този живот се надяваме на Христос, и това е всичко, то от всички човеци ние сме най-нещастни и най-много за съжаление. Но фактът е, че Христос (Месията) е бил възкресен от мъртвите, и Той станал първият плод от починалите (тези, които са заспали в смъртта).

1 Коринтяни 15:19–20

МОЛИТВА ЗА СПАСЕНИЕ

Бог ви обича и иска да има лично взаимоотношение с вас. Ако не сте приели Исус Христос за свой Спасител, можете да го направите точно сега. Просто отворете сърцето си към Него и се помолете с тази молитва:

„Отче, аз знам, че съм съгрешил спрямо Теб. Моля Те, прости ми! Очисти сърцето ми. Обещавам да се доверя на Исус, Твоя Син. Вярвам, че Той умря за мен – че взе моя грях върху Себе Си, когато умря на кръста. Вярвам, че Той възкръсна от мъртвите. Предавам живота си на Исус точно сега.

Благодаря Ти, Отче, за Твоя дар на прошка и на вечен живот. Моля Те, помогни ми да живея за Теб. В името на Исус, Амин.“

Ако сте се молили от сърце, Бог вече ви е приел, очистил ви е и ви е направил свободни от робството на духовна смърт. Отделете време да четете и да изучавате тези стихове и помолете Бог да ви говори, докато вървите заедно с Него по пътя на своя нов живот.

Йоан 3:16

Ефесяни 1:4

1 Йоан 1:9

1 Йоан 5:1

1 Коринтяни 15:3-4

Ефесяни 2:8-9

1 Йоан 4:14-15

1 Йоан 5:12-13

Молете се и искайте Бог да ви помогне, за да намерите добра църква, в която се изучава Библията, така че да можете да израствате в Бога и да сте насърчавани да развивате добро взаимоотношение с Христос. Бог винаги е с вас. Той ще ви води ден след ден и ще ви покаже как да живеете този живот на изобилие, който Той има за вас!

Джойс Майер е един от водещите и най-практични библейски учители в света днес. Нейната ежедневна телевизионна програма *Наслада в ежедневиия живот* се излъчва по стотици телевизионни мрежи и радио програми по целия свят.

Джойс е написала повече от 100 насърчителни и вдъхновяващи книги. Някои от нейните бестселъри са: *Мислите, които ни дават сила*; *Уверената жена*; *Да изглеждаш страхотно и да се чувстваш страхотно*; *Да започнеш деня си правилно*; *Да завършиш деня си правилно*; *Библията за всеки ден от нашия живот*; *Пристрастени към одобрението*; *Как да чуваме от Бога*; *Венец вместо пепел* и *Бойното поле на ума*.

Джойс пътува много, провежда конференции през цялата година и говори на хиляди хора по целия свят.